

1994

1994. gada 6. janvāris

(Epifānijas diena.)

¹1993. gada 6. novembrī mēs ar tēvu O'Karolu nodevām gan „Patiesas dzīves Dievā”, gan viņa paša grāmatas pāvesta Jāņa Pāvila II rokās. Šorīt – divus mēnešus pēc šī notikuma – es agra rīta sapnī redzēju vīziju.

Vīzija:²

Savā vīzijā es ļoti skaidri ieraudzīju pāvestu tērptu viņa baltajās drānās. Viņš stāvēja man pretim un nolūkojās manī – šķita, ka mēs abi esam labi pazīstami. Starp mums atradās plastmasas pusdienu galds. Es pētīju viņa baltās drēbes. Neviens no mums neteica ne vārda. Tad pāvests apsēdās pie mana galda, bet es pagriezos pa labi, lai piedāvātu to, ko biju viņam sarūpējis – tas bija saldaiss ēdiens. Kamēr viņš ēda, es noraudzījos viņā, saldaiss ēdiens viņam garšoja. Apēdis visu, viņš piecēlās, lai dotos projām, un es steidzos viņu pavadīt līdz durvīm.

Es piegāju viņam no labās puses un iedevu ceļa spieķi (vīzijas kontekstā šis spieķis piederēja viņam) – tas nebija no koka, bet no kāda cita materiāla, un bija ļoti gaišs. Viņš to paņēma un, kad viņš sāka iet, es pamanīju, ka viņam ir grūti pārvietoties, pat izmantojot ceļa spieķi.

Es nekavējoties satvēru viņa labo roku, apliku to sev ap kaklu un pleciem – pāvests nepretojās, bet pieņēma palīdzību. Kreiso roku, cik vien tas bija iespējams, es apliku viņam ap muguru – tādā veidā es viņu pacēlu uz savas muguras. Atceros, ka centos novietot viņa roku sev ap pleciem, lai tā no priekšas, no labā pleca uz kreiso, aptvertu manu kaklu. Šādā veidā viņa kājas gandrīz vai nemaz neskāra zemi. Kad aptvēru viņu ar kreiso roku, sataustīju viņa muguras ribas un biju ļoti pārsteigta (biju pārsteigta par to, cik viņš, lai arī neviens to neredz, ir vājš). Visu šo laiku pāvests nepretojās manai palīdzībai.)

1994. gada 1. februāris

(Džoinvila, Bazīlija.)

meitiņ, Es tevi mīlu, un lielāku dāvanu par Manu Mīlestību tu nevari saņemt!

ziediņ, saki B. un visiem tiem, kuri līdzdarbojas „Patiesas dzīves Dievā” izplatīšanā, ka ikreiz, kad kāda dvēsele tiek atvesta pie Manis, pateicoties Vēstījumiem, Debesīs atskan prieka pilni saucieni; sargieties no tiem, kuriem ir mute, bet tie nerunā, kuriem ir acis, bet tie neredz; atgādiniet viņiem vēlreiz, ka Es esmu Tas, Kurš jūs ir sūtījis pie viņiem, lai personiski nodotu visiem Manu Mīlestību; atgādiniet tiem, ka Es, Jēzus, ievedu Dzīvībā;

Es svētīju katru no viņiem un kā Savu Zīmogu atstāju uz viņu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

1994. gada 4. februāris

(Kolumbija, Zipakvira.)

Jēzus saka vārdus, kas iedrošina.)

Mans Kungs?

Es Esmu;

atbalsties pret Mani, paliec Manas Sirds tuvumā; Mana Sirds ir tavas dzīvības avots – Mana Vassula, atļauj Man atpūsties tavā sirdī; Mani ļoti iepriecināja iespēja tevi

¹ Personisko uzbrukumu dēļ, kurus tajā laikā bija jāpiedzīvo Vassulai, šī vēstījuma daļa tiek publicēta tikai tagad.

² Šai vīzijā es sapratu, ka arī pāvests pārstāv baznīcu. Atkrišanas dēļ Baznīca ir ļoti vāja, tomēr Vēstījumi Tai palīdz.

mācīt, un Mani vēl arvien iepriecina ikviena reize, kad varu tevi piecelt kājās – mēs esam vienoti uz mūžiem;

ziediņ, mierini Mani, mīli Mani un noglāsti Mani ar savu sirdi; evaņģelizē Mīlestībai un ar mīlestību; Es tev palīdzēšu, tādēļ cieši pieķeries Man; ic;

1994. gada 7. februāris

(Mehiko.

Jēzus turpina runāt iedrošinājuma pilniem vārdiem, lai atbalstītu mani ilgstošajā un smagajā misijā.)

Manu meitiņ, nezaudē drosmi – Es esmu Tas, Kurš tev to dāvā; tā kā tevi ir sūtījusi pati Autoritāte, liec savai balsij skanēt ar autoritāti; esi Mana Atbalss; viss notiks saskaņā ar Manu Gribu, tomēr neaizmirsti, ka tev ir jānomirst sev; Es, Dievs, esmu ar tevi, lai atkal pagodinātu Savu Vārdu;

Es svētīju tevi no Savas Sirds dziļumiem; Es, Dievs, tevi mīlu;

1994. gada 4. marts

Visvarenais Dievs, Tu mani esi darījis par mērķi Savām bultām un par radību, kuras seja tiek apspļaudīta... Kā gan tas var būt, ka Tava Majestāte vēl arvien runā ar mani?

Rokas, kuras tevi ir veidojušas, nekad tevi nepamefīs un tevi neatstās ... ikreiz, kad tu tiek apspļauta,¹ Es izjūtu pret tevi arvien lielāku maigumu; nebīsties, jo Manos Pagalmos tev nenāksies piedzīvot kaunu; ja kāds pret tevi izturas asi, never vaļā savu muti, lai atbildētu ar to pašu; tomēr bēdass tiem, kuri ļaunu sauc par labu, bet labu – par ļaunu!

Tēvs?

Es Esmu;

Dari, lai es Tev kalpotu, sevi nesaudzējot ... Iečuksti man ausī Savus Vēstījumus.

tad atļauj Man tevi lietot, lai sapulcinātu vienkopus veselas tautas; dod visu, ko Es tev esmu devis, nodod tālāk visu, ko tu saņem – tā ir Mana pavēle; pat tie, kuri nepazīst Manu Svēto Vārdu, steigsies pie tevis uz Manām sapulcēm, un Es viņus dziedināšu no viņu neuzticības; Tava Karaļa Sirds viņus neatstās – Es, Jahve, esmu jūsu Dziedinātājs;

Es turpināšu atklāt maigumu, ko izjūtu pret ikvienu no Saviem bērniem, un vadīšu viņus pie Sevis; steidzies, Mans bērns, un atklāj Manu Attēlu visiem – no mazākā līdz lielākajam – un viņi būs glābti; nāc, mums vēlreiz ir jānokāpj ielejā, kur izkaltuši guļ izkaisītie kauli ...

„Tu, Kungs, kas izpēti visas manas vainas un zini ikvienu no maniem grēkiem, Tu zini, ka neesmu pie vainas...” (Īj 10, 6 – 7)

redzi,² Mans bērniņ, kādēļ tu esi tik pārsteigta? Es sacīju, ka tev nekas netiks aiztaupīts; vai neteicu, ka saskaņā ar savas dvēseles spējām tu piedzīvosi visu, ko Es pats piedzīvoju virs šīs zemes? vai redzi, ar kādu godu tevi apveltju?

ieklausies ... ja Mani, Mācītāju, nodeva kāds, kurš sēdēja ar Mani pie viena galda, tad kādēļ gan lai viņi neizliktu slazdus arī tev, Manai skolniecei? jā! un pat tie, kuri kopā ar tevi ir ēduši no vienas maizes? priecājies! tavs Skolotājs ir kopā ar tevi un Viņš tevi aicina lūgties par šīm dvēselēm, kuras Man ir tikpat vērtīgas, cik tu; nāc, Esi Mans atspulgs ... meitiņ, Es tevi iedrošināšu;

Es tevi mīlu un tevi svētīju;

¹ T.i., vajāta un apmelota.

² Runāja Jēzus.

IXΘΥΣ

1994. gada 10. marts

iepriecini Mani un pieraksti Man šos vārdus:

„Jēzu, nāc, Dzīvais, nāc!

Emanuēl, piedod man ... paņem manu vājumu un ieliec to Savā Spēkā, manu sausumu – Savā veldzējošajā Avotā, paņem manu dvēseli Savās Rokās. Mūžīgais Mīlestības Avots – pārņem katru manas sirds šķiedriņu, lai tā mīlētu, slavētu un sludinātu Tavu Vārdu ar cildenumu. Liec manam garam slāpt pēc sava Radītāja, lai šie pīšļi, no kuriem tu esi izveidojis Savu bērnu, kļūst par dzīvu mīlestības liesmu. Tavās Rokās ir dzīvības un nāves atslēgas, viens vienīgs Tavu Acu skatiens spēj izkausēt dzelzi. Tava greisirdības pilnā Mīlestība liek gudrajiem uzlūkot manu dzīvi kā neprātību. Kungs, uzvelc no jauna Savu loku un nomērķē to Savā iemīļotajā mērķī.”

patiešām! Es neesmu cietsirdīgs, bet gan līdzjūtības un maiguma pilns; Es patiešām pacelšu Savu loku un notēmēšu to pret Savu iemīļoto mērķi, jo kā gan citādi lai pierādu, ka esmu gājis tam garām? satver Manu Visvareno Roku, un Es tev palīdzēšu pagodināt Mani, tomēr, lai tas varētu notikt, Man atkal no jauna ir vajadzīga tava piekrišana¹... Man ir vajadzīga tava nodošanās, tava griba, tava sirds un tavs pilnīgs, beznosacījuma „jā”; kad būšu saņēmis tavu piekrišanu, tevī īstenosies Mana Griba ... un tu pagodināsi Mani;

miers lai ir ar tevi, Mans bērns; Es tevi mīlu, Mana Vassula, mīli arī tu Mani, tāpat kā Es tevi mīlu, lai kādu dienu Es varētu teikt:

„tavas paaudzes laikā neviens Mani nav mīlējis tik ļoti kā tu...”

nāc, Es esmu tavs Skolotājs, un no Manis tu iemācīsies Manus likumus; ic;

1994. gada 21. marts

Mans Kungs?

Es Esmu; Es stāvu tavā priekšā! Gudrība mācīs tevi un visus, kuri lasa;²

Vassula, tu pūlies un cīnies, lai izprastu ko neredzamu,³ tu esi trauzlāka nekā Es jebkad būtu domājis!

Mans Kungs, Tava Majestāte, vai tas⁴ ir kaut kas slikts?

Mani suģestē tavs apbrīnojamais vājums! ... bet tu esi Man patīkama ... dzīvie vismaz zina to, ka viņi mīrs, kamēr mirušie nezina neko, pilnīgi neko⁵... jāapraud būtu vienīgi mirušie, jo viņi ir atstājuši Gaismu un iegājuši bezgalīgajā Tumsībā ...

Vassula, šajās dienās Es noraudzījos tevī ... tu visu laiku bēgi no Manis ... radība, Es vēroju tevi;

Būtu liela iedomība no manas puses Tev vaicāt, vai šajā laikā es kaut kādā veidā būtu atstājusi Tevi novārtā.

Es esmu apveltījis tevi ar uztveres dāvanu un priedājos, ka tu to arī izmanto – šī iemesla dēļ esmu iecietīgs pret tevi ... nāc, Mana sēkla, pastāsti Maniem ļaudīm, ka veltīgas Manā priekšā ir tukšās runas un neauglīgs vārdu birums viņu lūgšanās – ja viņi patiesi nedomā to, ko izsaka vārdos ...

Es dodu priekšroku dažiem mīlestībā un no sirds izteiktiem vārdiem, nekā tukšām, nebeidzamām pļāpām! Es nevēlos klausīties nepatiesā pielūgsmē! cik ilgi vēl Man nāksies viņiem atkārtot vienu un to pašu? un cik ilgi vēl Man nāksies paciest šo

¹ T.i. – man ir jāatjauno dotie uzticības solījumi.

² T.i. – visus, kuri lasa Vēstījumus.

³ Veidu, kādā Dievs „sazinās” ar mani.

⁴ Tas, ko Viņš tikko man sacīja.

⁵ Jēzus, sacīdams šos vārdus, līdzinājās kādam, kurš, lūkodamies kaut kur tālumā, sarunājas pats ar Sevi.

paudzi? kādēļ viņi nemitīgi kārdina Manu Svēto Garu? skolniece, saki kaut ko! lūdzies! piesauc Mani! aizlūdz!

Tēva Iemīļotais, vai tas nebiji Tu, kas nokāpi no Sava Troņa un šai drūmajā, ielejā aizdedzi manī mīlestību? Vai tas nebiji Tu, mans Karali, kas apmeklē mani līdz pat šai dienai?

Es Tas esmu;

Un ko gan Tu esi izdarījis ar šo sauso siena kaudzi?

Es to esmu pārvērtis auglīgā kokā, kuru Es kopju un aprūpēju Savā Iepriecinājumu dārzā!

Vai tā nebija Tava Mīlestība, kas izrādījās lielāka par Tavu Taisnību, Taisnību, kura bija taisnīgi paredzēta manai grēcīgajai dvēselei?

Es vienkārši uzpūtu tev vīraku un iesmaržināju ar mirrēm, izkausēdams ledu, kurš bija tevi apklājis; tā kā Mana Klātbūtne iedvēš bailes visos sāncenšos, kuri ceļ savu troni Manā vietā, Manā Valdījumā, tad Es Pats ienācu tavā istabā; Es pacēlu tavu seju, lai tu ieraudzītu Manu Godību, un Es pārklāju tevi ar Savām svētībām;

Vai Jahve, mūsu Tēvs, mūsu Kungs un Dievs, mūsu Radītājs nebija Tas, Kurš atbrīvoja manu dzīvi no čūskas varas? Vai Viņa Godība nenokāpa no Debesu Valstības un Dievišķās Godības, lai atjaunotu manu atmiņu, atgādinot, ka nekas nešķīsts nespēj atrast ceļu uz Viņa Valstību?

jā, tas biju Es;¹

Vai tas nebiji Tu, iemīļotais Svētais Gars, kura mirdzums pārsniedz visu zvaigžņu mirdzumu kopā, kas apmeklēja mani tad, kad vēl tumsībā es žēlīgi taustījos pēc ceļa ...

Vai tas nebiji Tu, kas ielēji manās nabaga acīs Savu Gaismu, lai es redzētu?

jā, tas biju Es;² un Es zvērēju, ka likšu no tevis plūst ūdens straumēm; Es zvērēju, ka tavu muti darīšu par zobenu Savam Vārdam, par brīdinājumu un draudiem Mūsu³ ienaidniekiem; Es zvērēju, ka kļūšu par tavu Draugu tieši tāpat, kā esmu bijis visu praviešu Draugs, un Es zvērēju, ka tevi pilnībā atjaunošu; Es pagodināju tevi ar Gudrību un iведу tevi Savu augstāko Zināšanu noslēpumos;

Sava Svētā Vārda dēļ steidzies pie mums visiem un izglāb mūs. Lauj visiem cilvēkiem priecāties Tevī un ieraudzīt to, ko viņu acis līdz šim nav redzējušas, un viņu ausīm sadzirdēt to, ko tās nekad nav dzirdējušas.

Visi zina, ka Tu esi bezgalīgi Žēlsirdīgs, un Tava Sirds ir maiguma pilna.

⁴Tēvs?

Es Esmu; dāvā Man, Manam Dēlam un Manam Svētajam Garam uzticības solījumu ... un, ja tu Man apsolīsi uzticību, Es tevi ievēdīšu Sava Nama pagalmos; saki Man, ko esi gatava dot, lai iegūtu Man dvēseles? ko tu darītu, lai glābtu dvēseles? ko tu dosi, lai ienestu vienotību Mana Dēla Miesā? ikviens vārds, ko tu tagad izteiksi, tiks sadzirdēts, novērtēts, un Es Pats to piepildīšu; turies un atbildi Man;

Kungs, lai iegūtu Tev dvēseles, es atstāšu māju, brāļus, māšas, tēvu, māti, bērnus un savu zemi.

Tava Svētā Vārda dēļ es to darīšu un iegūšu Tev dvēseles.

Mans Svētais, ko darīšu, lai glābtu dvēseles? Vai Tu pats neesi mani mācījis ar prieku, dedzību, cieņu un bez žēlošanās nest mūžīgās godības nastu?

Vai Tavs Dēls manu brāļu un māsu pestīšanas labad nav mācījis mani pagriezt arī savu kreiso vaigu tad, kad tiek sists pa labo?

¹ Atbildēja Tēvs.

² Atbildēja Svētais Gars.

³ T.i., Svētās Trīsvienības.

⁴ Es vērsos pie Tēva.

Vai Tu, Visuma Valdniek, pats neesi mani mācījis ikvienas dvēseles, kuru Tu mīli, glābšanas dēļ ar prieku panest apmelojumus un netaisnības?

Vai Tu, Tēvs, pats neesi mācījis mani neaizstāvēties un neatvērt savu muti, kad viņi mani vajā un mīda mani pie zemes?

Mans Kungs, mans Dievs un mans Tēvs es labprātīgi atjaunoju savu uzticības solījumus Tev, Tavam mīļotajam Dēlam un Tavam Svētajam Garam – no visas sirds es apsolu uzticību Tev.

Es atņemšu laiku atpūtai un miegam, lai caur Tevi saviem brāļiem un māsām, ja viņiem tas būs vajadzīgs, varētu sniegt Atdusu Tavos Debesu pagalmos. Es viņiem dāvāšu visu, ko esmu saņēmusi no Tevis, un atklāšu tiem Tavu Mīlestību, lai arī viņi būtu glābti, ja viņiem tas būtu vajadzīgs.

Un ko es būtu gatava atdot Tava Dēla Miesas dēļ? Kopā ar Tavu Mīļoto Dēlu Jēzu es turpināšu līdz pat pēdējai lāsei dzert no Šķelšanās Kausa, kuru ir piepildījušas Viņam nodarītās pārestības... Ak, uz ko gan es nebūtu gatava Vienotības labā un ko gan nedarītu, lai tiktu atjaunots Tavs Nams! Ar vislielāko prieku es liktu savus soļus Tava Dēla asiņainajās Pēdās un sliedē, kuru zemē ir ievīlījis Viņa Krusts, es sekotu, nesdama Krustu, kuru Viņš Pats man ir uzticējis.

jā, meitiņ! atļauj dedzībai Mana Nama dēļ tevi sadedzināt; nežēlojoties dari visu, kas darāms, un tu ieraudzīsi, ka tavs skrējieni nav bijis veltīgs; tu neatdod visus savus spēkus velti;

Es esmu un vienmēr būšu ar tevi; Es, Jahve, tev došu pietiekami daudz spēka, lai tu spētu Mani godināt un skaisti paveiktu tev uzticēto misiju;

1994. gada 28. marts

miers lai ir ar tevi; Es apsolu, ka pats rūpēšos par tavu garīgo izaugsmi, un, to darot, caur tevi likšu garīgi augt arī daudzām citām dvēselēm; esi arī turpmāk Mans dzīvais piezīmju bločiņš, lai tavā, ar ļaundariem pilnajā sabiedrībā, daudzi spēj lasīt un iepazīt Manas Sirds noslēpumus, jo Es esmu pazīstams kā tāds, Kurš grēciniekiem māca Savu ceļu;

Es pats izvēlējos tos¹, kuriem bija jāieraksta viņu vārdi Manas mīlestības grāmatā, un Es tev saku, ka vēlāk Es viņus atalgošu ... saproti, ka, jo mazāki viņi ir, jo lielākiem burtiem tiek rakstīts viņu vārds;

Vassula, Es tevi svētīju; atļauj Man vēlreiz tev atkārtot: visi šie raksti, kā tu tos dēvē, ir svētīti un ir Mana skaistuma roku darbs; Mana mīļotā, Man ir Savs Plāns; ic;

1994. gada 7. aprīlis

Kad Es vēl nespēju izprast šo noslēpumu, jo līdz pat šai dienai tava izvēle Savas ieceres īstenošanai man paliek noslēpums, es zinu tikai to, ka viss, kas ar mani ir noticis un vēl arvien notiek, ir Tavu Vareno Roku darbs!

Visvarenais, Tu iznāci no Savām Svētajām Debesīm un ar Savu Paša labo Roku guvi uzvaru pēc uzvaras. Ak, Kungs...

Es Esmu;

Es esmu tev līdzās, nebīsties, Manu bērniņ; atļauj Man turpināt Savu Vēsti un piepildīt tevī Manus nodomus – vai tu esi laimīga, esot kopā ar Mani šajā veidā?

Ļoti laimīga!

mīļotā, Manas Dvēseles mīļotā, saņem Manu Mieru; grūtības, kuras tev nākas panest, ir paredzētas, lai kompensētu tavas paaudzes nevēlēšanos darīt labu; Man ir vajadzīgas upurgatavas dvēseles, kuras spētu gandarīt, un tu, Mans bērns, tik nesavtīgi esi devusi savu piekrišanu ...

¹ Tos, kuri grāmatai „Patiesa dzīve Dievā” ir sarakstījuši ievadvārdus u.tml.

Es pierderu Tev un tātēc – aiz mīlestības – es esmu devusi Tev savu jāvārdu...

tu esi Manās Rokās, un tādēļ tev ne no kā nav jābaidās; Es tevi pēc Savas labpatikas izmantošu Savu Nodomu īstenošanai un pavēršu ceļu tavā priekšā; Es un tu – kopā, saistīti ar mīlestības saitēm – mēs dosimies, lai gūtu uzvaru pār neticīgu tautu; pār tavu tikšanos Rumānijā tiks izlieta žēlastība;

dārgā maziņā, nekad neaizmirsti, ka Es, Jēzus, esmu ar tevi; Es tevi mīlu, Mans Īpašums, Mans atlikums; Mīlestība nemitīgi ir tev līdzās;

Es tevi svētīju, nāc...

1994. gada 12. aprīlis

raksti, Vassula: Es tev dodu Savu Mieru; ieklausies Manā Balsī; vai tu vēlētos kalpot savam Skolotājam?

Jā, Kungs, es to vēlos.

vai tu vēlies Man parādīt savu nesavtību?

Jā, mans Kungs.

Mans draugs – jā, tu patiešām esi Mans draugs – un tev es došu ēst izpratnes maizi un dzert Mana Gara ūdeni; Es tevi iepazīstināšu ar Saviem nodomiem tā, ka neredzamais tev kļūs redzams; raksti un pasaki tautām:

radība, nenslēdzies vienā un tai pašā miegā uz mūžīgiem laikiem; Es esmu nolēmis parādīt visai pasaulei Mana varenā Vārda svētumu – jā, arī pagāniem Es atklāšu Sava Vārda svētumu;¹

radība, ne jau dažādās labības tevi pabaro un notur tevi kājās, bet gan Mans Vārds, kurš pasargā visus, kas Man uzticas; tieši tādēļ Es aicinu jūs visus, kuri Mani mīlat, tuvoties Man un iemantot Valstību, kura jums ir sagatavota jau kopš pasaules radīšanas! neesiet tādi, kas saka: „mūsu Kungs kavējas nākt”, bet paši tikām nododaties grēkam; kāpēc jums liekas, ka jūsu grēki var palikt neievēroti? ja Mana Atgriešanās tuvojas pamazām, tad gaidiet, jo Tā katrā ziņā notiks; Kungs atgriezīsies tajā dienā, kuru jūs Viņu negaidāt;

šodien Sava Svētā Vārda dēļ Es Debesīs nolieku Cilvēka Dēla zīmi, lai katrs to varētu ieraudzīt; vai jums vēl nepietiek ar šo Debesu Karogu?²

Mans Svētais Gars Savā spožumā pārspēj visus zvaigznājus kopā; Viņš jūsu prātus pievērš Debesu lietām, piepildīdams jūsu garu ar tīru gaismu, lai jūs varētu uztvert Manu Zināšanu noslēpumus; Mans Svētais Gars ir sūtīts pie tevis, lai stiprinātu tevi, Manu bērniņ, un līdzinātu Manas tautas ceļu; Es pār jums tik bagātīgi izleju Savu Svēto Garu, lai Savā Klātbūtnē jums vēlreiz atgādinātu, ka Es neapbrīnoju lielos un varenos, bet priecājos par lēnprātīgajiem un pazemīgajiem; paaudze, Mani ļoti aizkustināja tavs trūkums un bads³, un Mani vēl arvien dziļi aizskar tas, ko piedzīvo katrs no jums ...

daži no jums sauc uz Mani: „atved mani atpakaļ,” ... „atgriez mani atpakaļ un izlabo;” bet, tikko Es jūs atvedu atpakaļ pie Sevis un daru jums labu, un piepildu ar visāda veida labumiem, tā vētra aizrauj jūs projām no Mana Skatiena, jo jūs vēl neesat iesakņojušies Manī... vai jūs vēlaties iesakņoties Manī? tad mīliet savus ienaidniekus, svētījiet tos, kas jūs vajā, un lūdzieties par viņiem;

ja šobrīd kāds no jums dzird Debesu Valstības vārdu, bet tomēr nepieķeras tam, kā tad jūs iedomājieties sekot Man Manās Pēdās? kā gan domājat iesakņoties Manī? pagriezieties pret Mani, satveriet Manu Roku un atļaujiet Manam Garam dvest jūsos un jūs atdzīvināt; šī Dvesma ir vistīrākais Manas Godības starojums; tad akmens vietā Es jums došu sirdi un piecelšu jūs no kūtruma, darīdams jūs dzīvus, un iedvesīšu

¹ „Un debesīs parādīsies Cilvēka Dēla zīme, un tad visas zemes tautas vaimanās.” (Mt 24, 30)

² Jēzus runā par Svēto Garu, Kurš ir simbolisks redzamās Debesu zīmes priekšvēstnesis.

³ Garīgais bads.

jūsos dzīvu garu; to pūļu vietā, kuras jūs pieliekat, lai darītu ļaunu, Es likšu jūsu garā piemīlību un maigumu citam pret citu ... esiet nomodā paši par sevi, citādi vienaldzība un grēcīgums var nocietināt jūsu sirdis;

vai jūs vēlaties Man sekot? tad esiet Mana atbalss, kura no Debesīm atbalsojas virs zemes; neizturieties ļauni cits pret citu, bet mīliet viens otru – šādu brīvību jums dāvā Mans Svētais Gars; neesiet kā tumsības tēli, bet gan tiecieties pēc miera;

ak, paaudze ... nāk stunda, kad Ienaidnieks sijās jūs visus; patiesībā šī stunda ir jau klāt, un Ienaidnieks citu pēc cita būvē nocietinājumus apkārt Manām Tradīcijām un apkārt jums! kad tie būs apjoti jums visapkārt, viņš jūs pārbaudīs ciešanu krāsnī; nemelojiet paši sev, sacīdami, ka jums vēl ir laiks, bet gan palūkojieties sev visapkārt; brīdī, kad Manas Žēlastības spēkā grēcinieks atsakās no saviem grēkiem un dara to, kas ir taisns Manās Acīs, Ienaidnieks tam uzklūp, izmantodams visdažādākos līdzekļus, lai šim cilvēkam laupītu drosmi un ierautu to atpakaļ Nāves ielejā ... ienaidnieks viņu Man nolaupa un izrok šim cilvēkam dziļu kapu; tieši tādēļ ar asarām Acīs Es saucu uz jums tāpat kā kādreiz, apraudādams Jeruzalemi: „ja vien jūs šajā dienā būtu sapratuši Miera Vēsti! bet, ak, vai! tā ir apslēpta jūsu acīm! un tas viss tikai tādēļ, ka jūs neatpazīstat nedz Laiku, nedz arī jums doto iespēju, kuru piedāvāju, kailām kājām un tērpies maisa drēbēs, ienākdams jūsu istabā!” līdz pat šai dienai, paaudze, tu neesi izpratusi Manu Gribu, tikai nedaudzi ir to sapratuši ... paaudze, tu vēl arvien esi spītības pilna;

mājojiet Manā Gaismā un jūs mājosiet Mīlestībā; palieciet Manā Mīlestībā un jūs nesīsiet Manas Mīlestības augļus; vai redzat? vai redzat, kā Svētais Gars Debesīs apžilbina ar Savu Gaismu? bet daudzi no jums nav sapratuši Rakstos teikto: „akmens, ko namdari atmetuši pie malas, ir kļuvis par stūra akmeni”;¹ vai Es neesmu teicis, ka ikviens, kas uz to kritīs, sašķīdīs; bet, uz ko tas kritīs, to tas sadragās ...²

nezaudējiet agrāk iegūto žēlastības stāvokli, uzskatīdami sevi par taisnīgiem, jo, izņemot Dievu, neviens nav labs ... netiesājiet grēcinieku, sakot, ka tas neko nesaprot no miera un taisnības ceļiem; šīs lietas atstājiet Manā ziņā, jo Es esmu vienīgais Tiesnesis; lūdziet, lai Es būtu nomodā pār jums, un Es būšu – jūsu lūgumi sasniegs mākoņus; lūdziet! un Es jūs izglābšu ... Žēlsirdība stāv jūsu durvju priekšā ... nekad nešaubieties par Manu Mīlestību;

Es svētīju ikvienu jūs visus, atstājot uz jūsu pierēm Savas Mīlestības Nopūtu;

IXΘΥΣ

1994. gada 13. aprīlis

jā! Mana Vassula, kad Es tevi aicinu, Es pieskaros tavai sirdij!³ tas esmu Es, Jahve – atbalsties pret Mani un nebīsties; Mana Sirds ir Mīlestības un Maiguma bezdibenis; ieklausies Manī: zāle izzūst un visa velēna izkaltīs, un pavisam drīz apkārt vairs nebūs palicis nekāda zaļuma un, ja mēs nepasteigsimies, tad zeme tiks pilnībā izpostīta; jau tagad ir tik maz izdzīvojušo ...⁴ netici tiem, kuri pravieto, ka patlaban viss ir labi un miers jūsu vidū jau dzen pirmos asnus; Es neesmu sūtījis šos praviešus, tomēr viņi pravieto tautām, kuras ēd samaitātības maizi;

Mana pravieša vārds nāk no Manas mutes, tas deg kā uguns, un neviens liekulis to nemīl; kad tiek izrunāts Mans Vārds, tas liek nodrebēt, un kā veseris tas nāk pār pārakmeņotajām sirdīm, tās sadragājot; nē – kā gan Es varu teikt, ka jūsu vidū plaukst miers, ja jūsu zemes ir netaisnības piesātinātas un pilnas ar tārpu saēstām mirušo

¹ Ps 118, 22.

² Lk 20, 18.

³ Kad saņemu aicinājumu, es savā sirdī izjūtu īpašu prieku un degsmi steigties pie Dieva. Manī parādās vēlme pamest visu, lai atbildētu Viņa aicinājumam.

⁴ Jahve runā līdzībās.

miesām; kā Es varu teikt, ka mīlestība ir aizkustinājusi jūsu sirdis, ja jūsu mēles tiek sašķeltas, zaimojot Manu Svēto Garu? jūsu zemēs plaukst prostitūcija...¹ nē, tie patiešām negodina Mani kā savu Tēvu, bet gan nemitīgi dara Man kaunu ... jums to pat nepamanot, jūs ir pārklājusi nakts; tā lien pa visu zemi kā nāve; kā gan Es varu teikt, ka jūs pagodināt Manu Vārdu? kā Es varu sacīt, ka jūs svētījat Manu Vārdu, ja visa jūsu būtība ir viena vienīga tumsa ...

Es sūtu pie jums eņģeļus citu pēc cita, lai viņi atbalso Manus Vārdus, kas caururbtu jūsu kurlumu, bet, ak, vai ... daudzi no jums spriež par Maniem vēstnešiem vienīgi no cilvēciskā viedokļa, jo jūsu sirds pārakmeņotības dēļ šie Vārdi nenasniedz savu mērķi; tik tiešām – ir situsi stunda, kad Nāve vajā Dzīvību; jūs Manus eņģeļus izdzenat no savām telpām, kuras patiesībā ir Manējās, jūs izturaties pret viņiem vardarbīgi, kā pret krāpniekiem; jūs savā mežonībā cenšaties nogalināt viņu garu, bet līdz ar to – arī Manējo, pie tam – to darīdami, jūs domājat Man izdarām pakalpojumu; tomēr jums nebūs varas pār viņiem, jo viņu runātie vārdi ir Dzīvība, un Dzīvība ir stiprāka par Nāvi, tāpat kā Mīlestība ir daudz spēcīgāka par ļaunumu, un Mans Svētais Gars ir viņu svētais Ceļabiedrs; tātd – lai arī kurp Mani eņģeļi dotos, Mans Svētais Gars ir kopā ar tiem;

jau no paša sākuma Manas Vēsts būtība ir bijusi, lai jūs mīlētu cits citu, samierinātos cits ar citu Manā Mīlestībā, dzīvotu svēti un svētītu Manu Vārdu; Mana Vēsts joprojām ir tā pati, bet tikai daži no jums ir klausījušies un tai ir sekojuši ...

kādēļ jūs vēl arvien esat tik cieši pieķērušies šai pārejošajai pasaulei? Es jūs esmu mācījis neraizēties par savu dzīvību – vai tiešām jūs domājat, ka Es neparūpēšos par jums jūsu vajadzībās?² Es izgreznotu jūsu dvēseli, ja vien jūs to atļautu; kopš šo Vēstījumu aizsākuma Es neesmu mitējis jūs aicināt atgriezties pie Manis un izmainīt savas dzīves;

Es jums esmu lūdzis labot citu kļūdas, gandarīt, nožēlot grēkus un pulcēties uz lūgšanu nomoda naktīm; Es esmu lūdzis no jums vīraku – jūsu siržu vīraku ... ak! ja vien jūs aptvertu, cik spēcīgas un diženas var kļūt jūsu lūgšanas, ja vien tās nāk no jūsu sirds! jūsu lūgšanas var iznīcināt katru ļaunuma impēriju virs šīs zemes, izraut to ar visām saknēm un salauzt desmit ragus,³ kuri tagad aprij šo zemi kopā ar Maniem bērniem; lai arī ļaunuma spēki ir spēcīgi, tomēr jūsu lūgšanas var atņemt tiem ieročus, bet šo lūgšanu vīraks⁴ – šķīstīt pasauli; Es jums saku: neļaujieties atpūtai, lai netiktu pārbaudīti, esiet nomodā kā vēl nekad agrāk;

Es jūs nepametīšu, Es esmu ar jums visiem; Es esmu ar jums, lai jūs stiprinātu un neļautu jums zaudēt elpu; Mani dēsti, Es esmu ar jums un ilgojos jums parādīt Savu laipnību, un pārstādīt jūs Savā Iepriecinājumu dārzā;

redzi, Es ņemu pārziņā tavu lietu, lai būtu parliecināts, ka Ienaidnieks tevi nav aprijis; un tevi, Manu meitiņ, atļauj Man lietot par Savu ieroci; Es tevi izmantošu, lai sagrautu šīs pasaules ļaunuma valstības un to, kurš pār tām valda; Gudrība būs tava skolotāja; padari savus ikdienas pienākumus;

Es, Jahve, tevi svētīju; tavš Tēvs un tavš Abba ir tev līdzās;

1994. gada 15. aprīlis

(Es ļoti steidzos, lai kaut uz dažiem mirkļiem atkal būtu kopā ar Dievu. Es burtiski atskrēju pie Viņa.)

Godības pilnā Majestāte, es Tevi mīlu.

¹ Tēvs runā par reliģiska rakstura neuzticību.

² Atsauce uz Mt 6, 25.

³ Desmit zaimi pret desmit Dieva baušļiem.

⁴ Lūgšana, kas nāk no sirds.

Vassula, Mani iepriecina ikvienu reizi, kad Mani atceries ... Mans bērns un Mans Īpašums, Es, Jahve, tevi svētīju; Es esmu tavs Avots ... un Mans Vārds ir Jahve;

1994. gada 19. aprīlis

Kungs, pabaro mani ar Saviem vārdiem, jo es esmu slima aiz mīlestības uz Tevi.

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds, Es sacīju Savam Debesu galmam: „viņas dvēselē Es iedezināšu uguni, kas viņu pārņems un darīs par Manu īpašumu;” vai redzi? tagad Es esmu iekarojis tavu sirdi un caur tevi iedezis Savu uguni arī daudzās citās dvēselēs; Es esmu iekarojis tās visas!¹ Es neesmu bijis nežēlīgs, nedz arī kādu paņēmis ar spēku; jūsu sirdis Es esmu ieguvis vienīgi ar Savu Acu skatienu un Savas Sirds dzirksti;

Savam Tēvam, jūsu Svētajai Mātei, visiem svētajiem un visiem Savu eņģeļu pulkiem Es sacīju:

„Es esmu nolēmis pārklāt viņu šausminošo kailumu ar Savu Mīlestību, tomēr vispirms Man šī paaudze būs jāpievilina un pa vienam vien jāieved tuksnesī, un tur jārunā uz tās sirdi; Es pats izglābšu Savus bērnus, un tad visa cilvēce zinās, ka Es, Jēzus, esmu jūsu Pestītājs; Manu bērniņ, paliec Man uzticīga un godā Mani;”

Es spēju iznīcināt visus Savus ienaidniekus, redzi? Vassula, ļauj Man tev pateikt to, kas ir Manā Sirdī, klausies ... Es dzirdēju tevi sakām tēvam O'Karolam, ka tu vēlies mirt mocekles nāvē, kā arī to, ka tu dedzīgi ilgojies pēc izaugsmes svētumā; tā kā tu, Mana draudzene, aicini Mani pie sava galda, tad Es, savukārt, izmantošu tavu vēlēšanos un pagodināšu tevi, ļaudams tev atkal un atkal dzert no Mana Biķera; tava vēlēšanās izglābs tevi pašu un arī daudzus citus; nebīsties, vēlāk Es tevi atalgošu; ikreiz, kad tu padziersies no Mana Kausa, Ienaidnieka gūstekņi tiks izrauti no viņa rokām; Vassula, mīli Mani, un šīs mīlestības dēļ Es sagraūšu ļaunuma impērijas reizē ar to, kurš pār tām valda – viņi gāzīsies līdzīgi klintīm;

mīli Mani, un tavas mīlestības dēļ Es sapulcināšu Baznīcas, lai tās vienotos par kopīgu Lieldienu svētku svinēšanas datumu; mīli Mani, un tevis dēļ Es agrāk, nekā bija paredzēts, tumsību nomainīšu ar gaismu; auglis, ko Es sagaidu no tevis, ir mīlestība! caur tavu mīlestību Es varu likt piepildīties daudzām lūgšanām, tādēļ ... atļauj saviem ienaidniekiem uzskatīt tevi par viltvārdi, kaut gan tu esi Manis sūfīta; atļauj tiem kā saniknotiem vilkiem² mesties tev virsū, jo kāda tam nozīme? ar to tu vienīgi vēl un vēlreiz pierādīsi, ka esi Mana vēstnese, jo Es šajos ciešanu brīžos ieliešu tevī lielu gara spēku; pie tam – šis liktenis būs viens no veidiem, kā vest tevi ceļā, pa kuru tu šorīt izteici vēlēšanos iet – svētdarīšanas ceļā;

Mana Mīlestība pārsniedz jebkādu sapratni, mācies no Manis un esi pilnībā vienota ar Mani; nāc;

1994. gada 10. maijs

Kungs?

Es Esmu;

jūties Manis mīlēta un atļauj Man tevi virzīt pa svēttapšanas ceļu; lūdzies un lūdz; svētīga tu esi, kuru māca Mans Gars – priecājies un līksmo! Debesu valstība netiek dota kuram katram – tā tiek dāvāta nabadzīgajiem, vienkāršajiem un tiem, kurus Mans Tēvs izvēlas;

Vassula, Es esmu lūdzis par tevi Tēvu, lai iegūtu Viņa žēlastības, un Es tās sagādāju tev! kopš tā brīža tu esi redzējusi Rīta blāzmu; ak ... jā! Viņš tev ir atklājis Savu Vaigu

¹ Jēzus balss kļuva līksmi melodiska, pauzdama Viņa sajūsmu un prieku.

² Jēzus šajā mirklī nomainīja sarunas tematu, pasmaidīja un sacīja: „Mans bērns, vai tevi iepriecina iespēja būt ar Mani šādā veidā?” Es atbildēju: „Jā, Kungs, un kā vēl!” – „Es tevi neprātīgi mīlu...” – „Arī es Tevi mīlu, mans Kungs ...”

un atbrīvojis tevi no gūsta; bet tagad Es ņemšu tavus augļus un upurēšu tos Viņam; ziediņ, paliec Manī un paļaujies uz Mani; tavs Pestītājs Jēzus Kristus tev sagādās no Tēva žēlsirdību; nāc!

1994. gada 18. maijs

Kungs?

Es Esmu;

ecclesia atdzims; atļauj Man lietot tavu roku;

Mana Mīlestība ir greizsirdības pilna, un tai nav robežu, redzi? Es vēlos būt tevī par Uzvarētāju, tādēļ nepārkāp Manas pavēles; Mana meitiņ, Es esmu sacījis, ka esmu tava patiesā Bagātība, Es esmu tava Dzīvība un tavs Prieks; Es esmu tavs Miers; paliec kādu mirkli kopā ar Mani; Es tevi esmu apveltījis ar šo īpašo dāvanu – būt kopā ar Mani, tādēļ, Mana Vassula, izbeidz ķepuroties Man pretim¹ – tā tu tikai radīsi viļņus šai Miera straumē, kurā esi iegremdēta;

meitiņ, savā mīlestībā esi uzticīga, un Es tev vēlreiz saku – nekad nepagursti no pierakstīšanas; nāc;

IXΘΥΣ

1994. gada 20. maijs

(Svētā Miķeļa sala, Simi, Panormiti klosteris.)

miers lai ir ar tevi;

bez Manis tu dzīvosi, kā dzīvo pasaule, bet kopā ar Mani tu dzīvosi kā Debesīs; esot bez Manis, tu iegūsi pasaules rakstura iezīmes, bet kopā ar Mani saņemsi Manas īpašības; paliec Manī, esi iesakņojusies Manī un nekad nenonicipini tev doto dāvanu; liec Mani savas dzīves centrā un veltī Man savu laiku; vai zieds atteiktos no ūdens, kuru tam piedāvā viņa saimnieks? tāda lai ir arī tava attieksme; nekad neatsakies no Svētā Gara vai arī nenonicipini Viņam – Mans Gars ir dzīvais Ūdens, Kurš uztur tevi dzīvu;

jūties svētīta, jo Es esmu tevi svētījis; Es svētīju jūs abus;² lūdz Manam svētajam erceņģelim Miķelim, lai viņš aizlūdz par jums, par vienotību un par mieru pasaulē; nāc;

IXΘΥΣ

1994. gada 21. maijs

(Panormiti.)

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds, raksti: miers lai ir ar tevi; tu dzīvosi Manī, tādēļ priecājies par Manu Klātbūtni,³ ļauj savai dvēselei Manā Klātbūtnē saņemt atspirdzinājumu;

nāc un ieklausies Manas Sirds ilgās: tās Mīlestības dēļ, ar kādu Es jūs abus⁴ mīlu, vai vēl arvien vēlaties sekot Manās Pēdās? vai piekrītat upurēt savu laiku Manu Ieceru īstenošanai? vai esat gatavi vainagot Manu Plānu⁵ ar panākumiem, tā ka visas Debesis priekā slavē Manu uzvaru? vai vēlaties ar patiesu degsmi rūpēties par Manām vajadzībām un būt patīkami Man, savam Pestītājam?

ja atļausiet Man jūs lietot, Es iepludināšu jūsu dvēselēs Savu Dievišķību, likšu tai atmirdzēt Manā Spožumā un apzīmogošu to ar Savu zīmogu ..., mums ir atlikusi tikai vēl viena ceļa jūdze, Mani draugi, tikai viena ... Es esmu lūdzis jūsu laiku, un jūs to Man esat devuši; Es jums esmu lūdzis jūsu dzīves, un jūs tik nesavtīgi esat Man tās

¹ Ja katru dienu neēju pie Kunga, lai litotu savu dāvanu un pierakstītu Viņa teikto, Kungs parasti mani sarāj.

² Kopā ar mani rekolekcijās bija arī tēvs O' Karols.

³ Kunga Klātbūtni Euharistijā.

⁴ Tēvu O' Karolu un mani.

⁵ „Patiesa dzīve Dievā” – pestīšanas vēstījumi patiešām ir daļa no Dieva plāna!

ziedojuši!¹, Es jūs esmu apjozis ar Savu Spēku, lai jūs varētu turpināt doties uz priekšu, izplatot Manu Vēsti, un jūs to esat darījuši, un tādēļ Es arī turpmāk likšu pretiniekiem atkāpties jūsu priekšā;

vai kādam ir izdevies jums nodarīt ļaunu? ak, ja vien jūs zinātu, cik daudz ļauno garu ir metušies bēgt Manas Gaismas priekšā ...² Es jums esmu devis Savu Gaismu ... Es jums apsolu jūs neatstāt – esiet neatlaidīgi lūgšanā, un, lai jūsu lūpas atkārtu visu, ko Es jums esmu devis; atjaunojiet Man dotos uzticības solījumus, un Es jums došu pietiekami spēka, lai Man sekotu un turpinātu aizsākto Manas Baznīcas apvienošanas darbu!

Mans Vārds ir Jēzus, un Es jūs svētīju; Es jūs mīlu, mīliet Mani;

(Pagāja tikai dažas sekundes, kad ierunājās Tēvs.)

Vassula, pacel savu dvēseli pie Manis – tas esmu Es, Jahve; runā tavs Karalis; svētī Manu Svēto Vārdu un tu dzīvosi; meitiņ, Atkrišana vēl arvien turpina pulcināt ap sevi daudz piekritēju; vai Man tādēļ būtu jāklusē? arī šodien Es nāku ar Savu pestījošo palīdzību un viņu dumpības vidū saucu: „Pestīšana! Pestīšana nāk no Manis!”

savas atkrišanas dēļ zeme iznīkst, netaisnības pārņemta, un tās iedzīvotāji maksā sodu par saviem grēkiem; bads, zemestrīces un kari; viss, kas nāk no zemes, tajā arī atgriežas ... meitiņ, šķērso šo tuksnesi kopā ar Mani; Es Esmu ir ar tevi; esi nomodā, saglabā mundrumu un mieru, jo Es esmu ar tevi;

Vai Tev būtu kas sakāms (...), Kungs?

viņam? pasaki viņam: ticībā Es tevi esmu ievadījis Savos pestīšanas plānos, un ticībā tu arī turpināsi; Es tevi esmu pārbaudījis un Es tev saku: Es pazīstu tavus darbus, tavu mīlestību un bērnišķo ticību, tomēr Man ir viens aizrādījums: Es tev esmu devis pietiekami daudz spēka un neatlaidības, lai palīdzētu tev pārvarēt (...)³, kā Es tomēr vēlētos, lai tu pilnībā to sevī iznīdētu! Es esmu atvēris Savu Muti un Es esmu runājis; nāc, ja tev patīk klausīties, tu iemācīsies;

Es, Jahve, tev dāvāju Savas Mūžīgās Mīlestības Zīmogu; Es Esmu ir ar tevi;

1994. gada 26. maijs

miers lai ir ar tevi; saki Man šos vārdus:

„Mans Jēzu, Tu esi manas sirds vienīgā Mīlestība, manas dzīves vienīgā Cerība un manas dvēseles vienīgā Gaisma, tādēļ es Tevi lūdzu – Kristu, paliec ar Mani.

Manas vainas ir pāri manai galvai, un man ir žēl, ka esmu grēkojusi, tādēļ nāc un atbrīvo mani no visiem maniem grēkiem. Neciet vairs klusu, nāc un atjauno mani. Liec Savai Gudrībai iekustināt mani un dari Savu Svēto Garu par manu Pavēlnieku. Āmen.”

tagad ar pašāvēību atkārtu Man šo lūgšanu; Es stāvu tavā priekšā, un Mana Roka ir uz tevis; Man tevis ir žēl; noglabā Manus norādījumus drošībā savā sirdī, un nenodrebi, redzot Mani tev tuvojamiem ar bultām un loku; Manai Rokai ir jāsašķeļ vēl dažas klintis tevī; nāc un pieraksti kopā ar savu Pestītāju; nebīsties; tas esmu Es, Jēzus Kristus, tava Bagātība; ic;

1994. gada 27. maijs

¹ Sacīdams šos vārdus, Jēzus bija ļoti aizkustināts – es to apjautu pēc Viņa balss toņa un tikko pamanāmas Viņa Galvas kustības.

² Jēzus uz mirkli aplūsa un tad ļoti nopietni paskatījās manī. Turpmākos vārdus Viņš izteica ļoti nopietni.

³ Dievs Savā smalkjūtībā nelika pierakstīt šos dažus vārdus, lai minētais cilvēks netiktu atkailināts.

meitiņ, atbalsties pret Mani; neļauj mirušajiem¹ tevi ievilkāt atpakaļ pie sevis; vai esi ēdusi no Maniem augļiem?

Jā, es esmu ēdusi Tavus Vārdus, un Tavi Vārdi ir Dzīvība.

un tu esi atdzimusi; Es esmu Augšāmcelšanās, un tu esi augšāmcēlusies;²

iemācies izprast Mana Svētā Gara darbību – Mans Gars tika dziļi aizkustināts, redzēdams tevi guļam starp mirušajiem; kopā ar citiem tu biji iegremdējusi sevi līdz kapa dziļumiem, kur bija tumsība un trūdēšana;³ tu, kas esi daļa no Manas Miesas, Mana pilsēta, tev bija ausis, bet tu neko nedzirdēji; tev bija acis, bet tu neko neredzēji; grēku nospiesta, tu, līdz ar citiem pīšļiem, biji iestīgusi pīšļos;⁴ neviens no jums vēl nebija piedzimis; noskatoties jūsu bēdās, Mani pārņēma skumjas; Manas Acis aiz bēdām izdēdēja; visu dienu Es jūs saucu, bet neviens neuzklaustīja Manu lūdzošo balsi; lai tiktu pagodināts Mans Vārds un Rokas, kuras tevi bija veidojušas un uzturējušas, Savas Uzticamās Mīlestības dēļ, Es tev atklāju Savu Vaigu un liku Savai Gaismai atspīdēt pār tevi; Valdnieks nostājās tavā priekšā, un pārpilnībā Mans Svētais Gars iedvesa tevī Dzīvības Dvašu, Viņš tevī iepūta Augšāmcelšanās Elpu; tad Vārds lika nākt pār tevi Savam svaidījumam un uzcēla tevī Savu ķēnišķīgo Troni; un, lai arī pīšļi⁵ pagodinātu Viņa Kroni, Viņš tevi piecēla no šiem pīšļiem, svinēdams uzvaru pār tevi un darīdams tevi par ziedīņu, kurā ir atklājies Viņa Spēks; redzi, meitiņ, Mana Mīlestība mirušajiem dara brīnumus ...

tad Es runāju Savā Svētnīcā⁶ – Es izcirtu tanī ieeju un, godības apņēmts, ienācu Savā valdījumā; pilsēta, Es biji Tas, Kurš tevi nostiprināja tā, lai Maldu un Krāpšanas gars nespētu ienākt tevī ar saviem karapulkiem; tu tiki augšāmcelta, lai ietu kopā ar Karali⁷ Viņa triumfa pilnajā gājienā;

tagad, kad esmu tevi augšāmcēlis, tev ir pilnībā jāatsakās no visa, ko tev piedāvā pasaule; tagad, kad esmu tevi augšāmcēlis, nelūkojies vairs ne pa labi, ne pa kreisi, bet gan meklē to, kas ir augšā; lai tavas domas ir Debesu domas; smel no Manis un nevis no pīšļiem; augšāmceldams tevi, Es norāvu tavas pasaulīgās drānas un tagad esmu ietērpis tavu dvēseli Savā īpašajā, godības pilnajā tērpā;

jā, Es esmu tevi ietērpis Gudrībā ... un tagad tevī atspoguļojas neredzamā Dieva attēls, kurš tevi vada pretim dievišķībai; Es lūdzu Tēvu, lai Viņš tevi ietērpj Manī pašā, lai Es spētu tevi vadīt svēttapšanā; beidzot brīva! ... un šādā veidolā Es Savu tautu ievedīšu vienotībā;

gaidot otro augšāmcelšanos, esi lēnprātīga un pacietīga; žēlastībā tu esi saņēmusi dievbērnības Garu, tādēļ tavas lūpas spēj saukt uz Mani „Abba!” – šī ir pietiekami liela žēlastība, lai tevi aizvestu uz Debesīm;

dedzīgi un pašāvēģīgi turpini iesākt ceļu, jo Es esmu tavs svētais Ceļabiedrs; pat tad, ja tiec vajāta, nepretojies; Es pamazām pacelšu plīvuru, kurš pārklāj tavu garu, lai tu kopā ar Mani atklātos Manas Godības pilnībā;

Es Esmu ir kopā ar tevi; slavē „Āmen” un dzīvo Man; šiem dažiem vārdiem bija tev īsumā jāatgādina, kur Es tevi atradu;

1994. gada 30. maijs

¹ Domāti garīgi mirušie – pasaule nedrīkst mani kārdināt, un man arī pašai ir jāizvairās no kārdinājumiem.

² Kungs runā par pirmo augšāmcelšanos, kad Svētā Gara spēkā cilvēka gars atdzimst jaunai dzīvei Dievā.

³ Atminējos, ka pirms savas atgriešanās vīzijā biji redzējusi spītālīgo. Šī spītālīgā bija es pati.

⁴ Jēzus runā par garīgi mirušajiem.

⁵ Pīšļi šajā gadījumā nozīmē mūs, kas esam radīti no zemes. Ja Kungs vēlas pagodināties pīšļos, tas nozīmē, ka Viņš vēlas pagodināties mūsos.

⁶ T.i. – Dievs runāja manī.

⁷ Dievs runā pats par Sevi.

Jahve, mans labais Tēvs, mana dvēsele dedzīgi ilgojas dzīvot Tavā Namā. Ak, uzklausī manu lūgumu!

Tu mani atbrīvoji, lai izvestu laukā un atklātu Savu Svēto Vārdu tā, lai vairotu Sev apkārt tautas, kuras slavētu un cildinātu Tevi ... Tādēļ, labais Tēvs, pasaki man, kad es varēšu paslēpties Tavu Spārnu ēnā?

Apžēlojies par mani, grēcinieci – lai gan nemitējos grēkot, tomēr zinu un ticu, ka Tu Savā pestījošajā spēkā vari mani piecelt.

Apsolu, ka vienmēr cerību pilna es aizvien vairāk cildināšu Tavu Vārdu, bet mana mute vēstīs par Taviem brīnumdarbiem.

Ak, Tēvs, kā Debesis un zeme uzgavilē Tev, tā nāc Tu pie manis... Nāc Savā mīlošajā laipnībā, nāc Savā lielajā maigumā. Nāc, Jahve un dari, ka mēs būtu viens! Jahve, kādēļ Tu vēl arvien kavējies? Nāc tagad un dziedini mūsu salauztās sirdis.

meitiņ, Es tevi mīlu; Es jūs visus darīšu par vienu; vai redzi? Es sapulcināšu jūs no tuvienes un tālienes, paņemšu jūs no ceļa, pa kuru ejat, labvēlīgā laikā Es jūs aicināšu; nāc pie Manis, bērniņ Manu,¹ un ieklausies Manis teiktajā: jau no paša iesākuma Es esmu nolūkojos tevī; Es esmu runājis ar tevi, tomēr pasaules kaislības pieaug, un šis paaudzes vainas kritīs pār to ar graužošu spēku tajā dienā, kad Es nākšu, lai šķīstītu tautas; tad viņi pacels savas galvas un meklēs Manu Garu, kurš viņus ievēdīs pilnīgā patiesības zināšanā;

meitiņ, tādēļ tev ir jāaizlūdz par Rietumiem un Austrumiem, lai tie sastaptos un viņu abu sirdis savienotos, veidojot vienu vienīgu sirdi; tam jānotiek, kamēr Ienaids nav paspējis pakļaut Manu Likumu un piesārņot Manu Svētnīcu ar cilvēciskām mācībām un noteikumiem;

ir sacīts, ka senos laikos jūsu vidū ir bijuši viltus pravieši, un tā arī tagad būs viltus skolotāji, kuri liks manīt savus šķeltnieciskos uzskatus, noliedzot Mana Dēla Jēzus Kristus dievišķību; šie viltus pravieši intelektualizē Labo Vēsti, kas jums ir dota tās daudzpusīgajā bagātībā;

patiesi Es jums saku: sargieties no Maldinātāja, jo viņš ienesīs citu mācību, izkropļodams Manu Vārdu un jums nodoto Tradīciju; tādēļ Es jums saku – neatdariniet maldinātāju; caur visu, ko Es tev, paaudze, esmu rakstījis, izmantodams Sava instrumenta roku, sirdi un dvēseli, atminies to, ka nav jābaidās no šiem maldinātājiem, jo viņi nav dievi, bet Es mājāju ikvienā uzticīgā sirdī; Es likšu nākt pār šo zemi uguns lietūs, lai sadedzinātu tās noziegumus ... bet Es izglābšu Savus ļaudis;

1994. gada 31. maijs

Mans Kungs?

Es Esmu;

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds; priecājies un apzinies, kā nokaltušu koku Es esmu pārvērtis kokā, kas nes augļus, dodams tam dzīvību ar vienu vienīgu Savu Acu skatu; tāpēc priecājies, meitiņ; Es Esmu ir ar tevi; Manu bērniņ, nebīsties, klausies un pieraksti:

katrās Lieldienās Man nākas dzert no Man uzspiestā šķelšanās biķera, bet arī tu, meitiņ, dzersi no tā; tu dalīsies ar Mani rūgtumā, kuru pasniedz cilvēka roka; jo ilgāk viņi nespēs pieņemt kopīgu lēmumu par vienotu Lieldienu svētku datumu, jo bargāku sodu šī paaudze saņems;

¹ Jahves balss skanēja kā mīloša tēva balss.

Mana Atgriešanās ir nenovēršama, un bēdas sirdij, kura nav nožēlojusi grēkus un atgriezies; bēdas sirdij, kura ir dalīta, bēdas sirdij, kura pretojas izlīgumam, jo „viņi tiks iemesti ellē!” (Mt 11, 23)

šodien par zaimošanu no Manas Dzīvības grāmatas tiks izdzēsts ikviena Mana Nama locekļa vārds, kurš Mani izaicina vai arī ļauj savā sirdī iemitināties postošajai negantībai; daudzi no jums, paaudze, klausāties Manos Vārdos, tomēr letargijas gara dēļ jūs paliekat pasīvi; kādēļ gan atļaujat jūsu pašu neticībai jūs sakaut un uzvarēt?

jūsu atkrišana ir nocietinājusi jūsu sirdis, tādēļ līdz pat šai dienai ir paties un piepildās Isajas pravietojums: „dzirdēt gan dzirdiet, bet nesaprotiet, redzēt gan redziet, bet neizprotiet un neapjēdziet; apcietini šīs tautas sirdi un padari tās ausis nedzirdīgas, un apstulbo tai acis, ka tā neredz ar savām acīm, nedzird ar savām ausīm un nesaprot ar savu sirdi, un neatgriežas, lai taptu dziedināta;”¹

nožēlojiet grēkus un atgriezieties! jo Debesu Valstība ir pavisam tuvu klāt pienākusi; palūkojieties sev apkārt un redziet: vienu Manas Baznīcas daļu ir padarījis aklu viņu racionālais prāts, viņos ir iesēdies kūtruma gars; šodien Es runāju caur Niecības lūpām, lai atklātu visai cilvēcei Savu bezgalīgo Žēlsirdību, tomēr tikai neliela saujiņa cilvēku Mani sadzird un ierauga; pārējiem nav bijis ļauts sadzirdēt vai ieraudzīt Svēto Patiesības Garu;² tomēr Es viņus mīlu tieši tāpat kā tos, kuri ir saklausījuši Mana Žēlastības Gara balsi, un tādēļ līdz pat šai dienai atturu Tēva Roku, lai tā nekristu pār viņiem;

nē, meitiņ, viņiem ir bijis liegts sadzirdēt vai ieraudzīt Patiesības spožumu, un viņiem tas būs liegts līdz mirklim, kamēr viņu prātus neatjaunos garīga revolūcija; kamēr viņi iet intelekta ceļu, viņi paliks tumsā, tālu no Manām zīmēm un brīnumiem; kamēr viņi meklē glābiņu tikai pašī savā garā, viņi turpinās krustām šķērsām analizēt Manu Svēto Patiesības Garu, tā arī nekad neatpazīdami To, kurš pašreiz viņus uzrunā; neredzošām acīm un nedzirdīgām ausīm viņi turpinās Mana Likuma vietā sludināt savējos; viņi mēģinās izmainīt vārdus un laikus, un savas neuzticības dēļ viņi atcels Manas Tradīcijas, aizstājot tās ar cilvēciskām, neņemdami vērā to Patiesību, kas ir Manī;

viņi leposies ar saviem sasniegumiem, tomēr viņus apsveiks un slavēs vienīgi samaitātā pasaule un nevis Mans Īpašums – tie, kurus Es esmu apzīmojis; patiešām,³ pasaules ļaudis priecāsies un svinēs šo notikumu, apmainīdamies ar savstarpējām dāvanām, bet Manējie tai pašā laikā lies sāpju asaras un tērpsies gandarītāju drēbēs, lūgdami, lai šī netaisnība, šī postošā negantība neilgtu vienmēr;

Mozus rakstīja: „tie, kuri turēs Likumu, tajā smels dzīvību”; šodien Es jums saku: „tie, kuri ievēros Manas Tradīcijas, smels tajās sev dzīvību”; un, kad jūs apliecināt, ka Es, Jēzus Kristus, esmu no mirušajiem augšāmcēlies Kungs, tad jūs tiksiet glābti;

kad jūs no visas sirds izteiksiet vārdus, kurus Es sacīju, iedibinādams Savu Euharistiju un Konsekrāciju, jūs būsiet glābti! tieši tādēļ Es Savā bezgalīgajā Mīlestībā aicinu jūs tiekties vienīgi pēc Debesu lietām; lūdziet pēc Mana Svētā Gara vadības, un jums nedraudēs krišana kārdinājumā; atļaujiet Manam Svētajam Garam jūs vadīt, un jūsu garu neskars nekāds kārdinājums;

kā jūs esat lasījuši, ka Manai Baznīcai ir jācieš un jātiek vajātai, un jānokļūst Nelikumīgi ieceltā likuma varā, un jātiek nodotai no iekšienes, tad tagad jūs kļūsiet par tā lieciniekiem, un visi redzējumi piepildīsies;

Kungs, kādēļ tam visam ir jānotiek?

¹ Is 6, 9 – 10.

² Es nesapratu, kādēļ, un tāpēc Kungs, vēlēdamies, lai es nesāku domāt nepareizi, steidzās turpināt vēstījumu, paskaidrodams iepriekš teikto.

³ Atkl 11, 10.

ak, vai! daudzi no jūsu ganiem ir aizmiguši, un tādēļ Mani jēri ir izklīdināti, un maz ir to, kas varētu sapulcināt tos kopā;

Kungs, vai tas ir tādēļ, ka daži no Taviem ganiem nicina Tavus brīdinājumus? Vai tas ir tādēļ, ka viņi visu uztver kā draudus?

tas notiek tādēļ, ka Es viņu kailumu daru visiem redzamu; Manas Acis ir pārāk šķīstas, lai atstātu bez ievēribas grēku un vienaldzību, un Es vairs nespēju paciest netaisnību; uzklausi Mani: viņu neticība Mana Svētā Gara dāvanām ir šķērslis Manā ceļā! ja vien viņi zinātu, ko Es, Dievs, viņiem piedāvāju, tad viņi pirmie Mani lūgtu vēl vairāk brīnumu;

vai neesat dzirdējuši: „jo ar kādu mēru jūs mērojat, ar tādu jums tiks atmērots un vēl pielikts klāt; jo kam ir, tam tiks dots, bet, kam nav, tam tiks atņemts pat tas, kas viņam ir”;¹ bagātības viltība² ir ieperinājusies šais ļaudīs, noslāpējama Manu Vārdu,³ un viņi nenes nekādus augļus;

tādēļ Mana Valstība viņiem tiks atņemta un atdota tiem, kuri nes augļus;

meitiņ, Es, Jēzus, tevi svētīju, saņem Manu Mieru un noglāsti Mani ar savu mīlestību; ic;

1994. gada 2. jūnijs

Kungs, mans Dievs, Tu priecājies par iespēju apdāvināt cilvēkus, Pats palikdams nepamanīts, tādēļ es Tevi ļoti lūdzu dāvēt visām dvēselēm vislielāko dāvanu – to, kura pārveido mūsu notraipīto tēlu Tava Dievišķā Tēla spožumā.

Pārvērt mūs par Tavu atspulgu, lai mēs varētu iegremdēties Tavā Dievišķībā. Es lūdzu, lai šī pārveidošanās kļūtu mums par tādiem pašiem svētkiem kā Tavas Pārveidošanās diena... Kungs, lai arī mēs saklausītu Tēva vārdus: „Šie ir Mani mīļotie dēli un meitas, pie kā Man ir labs prāts – klausiet viņus.”

Tava Patiesības Gara stiprinātiem, ļauj mums doties pasaulē un sludināt Tavus varenos darbus.

Lai tā būtu visas pasaules Pārveidošanās,⁴ un pārveidoti mēs iemācīsimies mīlēt, un mīlestība ievēdīs mūs mūžīgajā dzīvē.

meitiņ, tu esi izteikusi īstos vārdus; lūdz šo dāvanu savās ikdienas lūgšanās, un Es tev to došu; vai redzi, ka Mans apģērbs ir asinīm apšļākts? vai tu redzi, cik sarkanas ir Manas drēbes, izmirkušas Manās asinīs? šajā nožēlojamajā stāvoklī Mani noved daudzās nešķīstības ... daudz ir Manu vaidu, un rokas, kuras Es Pats esmu veidojis, plosa Manu Sirdi ... tomēr tikai retais ieklausās Manos vaidos, tikai nedaudzi pievērš uzmanību Manām asins Asarām; Manas Acis izīgst no raudāšanas;

Es ļauju Manām svētgleznām un statujām raudāt, lai modinātu jūsos grēku nožēlu un sāpes, bet Es dzirdu vienīgi īsu nopūtu, tā uz īsu brīdi Man sniedz atvieglojumu, tomēr jūs drīz vien atļaujiet savai sirdij būt pasaules raižu pārņemtai; jūs atļaujiet savai sirdij izvairīties no iespējas Mani mierināt, no iespējas kļūt par Sava Mierinātāja mierinātājiem; bet Viņš taču varētu jūs pārveidot, Viņš varētu augšāmcelt jūsu dvēseli un to dievišķot ...

citi, redzot no Manām Acīm līstam asaru straumes, savas neticības dēļ neļaujas aizkustinājumam; viņi ir pazaudējuši izpratni par Maniem brīnumiem, tādēļ nesaprot un savā neprātā vajā Manis dotās zīmes; grēki ir noslāpējuši viņu sirdi, un tādēļ tie dzenas pakal pasaulīgām lietām, pat nepamanīdami, kā ļaunais ir novirzījies no pareizā ceļa viņu dvēseles; kurš spēj izprast Manas dziļās skumjas? kādēļ viņi dod iemeslu

¹ Mk 4, 24- 25.

² T.i., garīga lepība.

³ Es sapratu, ka šie cilvēki, lai arī studē Rakstus, tomēr nespēj izprast to dziļāko nozīmi. Viņi cenšas izprast Vārdu vienīgi paši ar savu cilvēcisko prātu, nevis ar Svētā Gara dievišķās Gaismas palīdzību.

⁴ Atsauce uz Atkl 21.

Manam ienaidniekam slepenībā par viņiem ļauni priecāties? kurš no jums Man sniegtu atvieglojumu? kurš no jums Man dāvātu atpūtu? katru dienas stundu, katru brīdi Es esmu jums līdzās un jūs aicinu: „atgriezieties pie Manis, atgriezieties pie Mīlestības;” bet, ak, tik daudzi no jums ir kļuvuši nežēlīgi ...

redzēdami Mani izmirkušū asinīs, jūs tomēr ļaujāt savām acīm atpūsties; ak ... cik gan ilgi vēl jūs nedzirdēsiet Sava Dieva raudas? ...

bet tu, ziediņ, atceries cik ļoti Es esmu tev pieķēries un kā Es tevi mīlu; atdod sevi Manās Rokās, nāc ar savu mīlestību un atļauj tai Mani mierināt; dari, lai tautas caur tevi atkal no jauna atklātu Mani,¹ parādi viņām Manu Mīlestību, Manas sāpes un ciešanas, kuras pārdzīvoju viņu dēļ.

dzīvais piezīmju blociņ! Es, Jēzus Kristus, esmu tev uzticējies Savu Vēsti – nešaubies ... Es tavās rokās esmu nodevis Dārgumu – visu Savu Sirdi esmu ielicis tavās plaukstās ... ko gan vēl Es varētu tev piedāvāt? Savas nesavtības dēļ Es esmu tevi augšāmcēlis un ievēdis šajā žēlastības stāvoklī, kurā Es tevi paturu, tad nu arī tu pret saviem pretiniekiem izturies ar mīlestību; vai neesi dzirdējusi, ka ciešanas rada pacietību? Es tev apliecinu, ka tās tevi tuvina Man;

caur Savu Svēto Garu Es esmu ielējis tavā sirdī Savas spēcīgās Zināšanas – ķēnišķīgas drānas, kuras jāvalkā Man par godu; Es esmu tev uzticējies uzdevumu pagodināt Mani; viss, ko esmu tev devis, iepriecina Mani un Tēvu; Es priecājos tevi darīt par Savu Acu iepriecinājumu un Savas Sirds līksmību; Mana Dvēsele gaviļē par tavu vienkāršību, tādēļ neatsaki Man pilnīgi neko; pamāci to, kurš ir neziņā, un neļauj ļaunajam garam nolaupīt tev stundas, kuras Es vēlos pavadīt ar tevi;² norādījumi, kurus Es tev dodu, palīdzēs daudziem kļūt par Manas Dvēseles iepriecinājumu; beigās Mūsu Abu Sirdis sakaus Ienaidnieku, un notiks pārveidošanās, pēc kuras tu lūdzi; Es atjaunošu zemes vaigu;

Es, Jēzus, tevi svētīju; ic;

1994. gada 3. jūnijs

Mans Kungs?

Es Esmu; maziņā, Es dāvāju tev Savu Mieru;

Meitiņ, daudzi nāk pie tevis un vaicā: „vai viss ir kārtībā? kas Jēzum ir mums sakāms šajās dienās?” meita no Ēģiptes, šiem cilvēkiem atbildi tā: „tevi, paudze, Jēzus saka, ka tu vēl neesi atveseļojusies no savas slimības un noteikti vēl neesi atlabusi no atkrišanas,³ un tavā acī ir kaut kas lielāks par baļķi;

paudze, līdz pat šai dienai Mīlestība tiek atstumta, tomēr Es Savā Žēlsirdībā pacietīgi gaidu, kad tu Man parādīsi cieņu, ko esi parādā Man savam Dievam; Es pacietīgi gaidu, līdz jūsu grēku mērs būs pilns, pirms Mana Taisnība nāks pār jums; ļaujiet Man to pateikt šādiem vārdiem: atgriezieties pie Manis un nožēlojiet no visas savas sirds, tuksnesi, par kuru esat kļuvuši, pārvērtiet dārzā, pārvērtiet to Ēdenē; mīliet! mīliet cits citu!

dzīvojiet pēc Evaņģēlija un netirdiet viens otru, ieraugiet vispirms baļķi katrs savā acī; nemitīgi lūdzieties un dzīvojiet svēti; nedodiet savām acīm atpūtu; samierinieties ar saviem brāļiem⁴ un jūs izvairīsties no nāves, nevajājiet to, kas ir svēts; no visas sirds un ar visu savu būtību⁵ atzīstiet savas vainas, nemaldiniet paši sevi;⁶

¹ T.i. – kad es liecinu par Viņu.

² Pierakstot vēstījumus.

³ Vispārējā atkrišana visā pasaulē.

⁴ T.i., ar ikvienu.

⁵ Vainu atzīšana un grēku nožēla nozīmē arī gavēni.

⁶ Tas nozīmē, ka nepietiek vienīgi ar formālu grēksūdzi. Cilvēkam ir arī jājūtas grēciniekam un grēki jāizsūdz no visas sirds.

Radītājs jums saka: niciniet visu ļauno, visu nešķīsto! vērojiet Debesis un kļūstiet par Visaugstākā lieciniekiem; vairāk laika veltiet lūgšanai un lūdziet, lai Radītājs būtu jūsu Gaisma un jūsu Vadonis;

atgriezieties pie Manis, lai Es varu jūs nomazgāt tīrus no grēkiem, kurus darāt dienu un nakti; jūsu slimība nav nedziedināma, tomēr jūsu vainas un neskaitāmie grēki ir kā sērga jūsu dvēselei ... Es spēju dziedināt no jūsu vainas, Man ir vara piedot jums un atjaunot visu jūsu miesu ... ikviens, kurš mīl savu dzīvību, to zaudēs, bet kas to zaudē, paturēs to mūžīgajai dzīvei;

daudzi no jums lasa Manus Vēstījumus, tomēr jums neizdodas izprast Vēstījumu sirdi, jo jūs neesat dziļi iesakņojušies Manī; jūs esat pieķērušies šo Vēstījumu burtam, bet jums neizdodas uztvert to būtību! patiesi Es jums saku: brīvība ir atdzimšanā no Svētā Gara, jo tikai tad, kad Viņš atvērs jūsu acis, jūs iepazīsiet Mana Vārda Varenību un Manas Majestātiskās Godības dziļumus;

jūs noteikti zināt, ka pļaujat to, ko esat sējuši; ja sējat nevienprātības laukā, tad pļausiet vienīgi naidu un sāncensību; ja sējat apsūdzības laukā, tad paši tiksiet nosodīti; ja sējat apmelošanu, tad jūsu raža būs jūsu pašu pagrimšana; sējiet savā laukā mīlestības sēklu un jūs pļausiet pretmīlestību, sējiet piedošanu un jūs pļausiet žēlsirdību; neieceliet sevi par tiesnešiem – Es esmu Vienīgais Tiesnesis ...

Es jums saku, ko esmu teicis jau agrāk: Es neesmu nācis, lai tiesātu pasauli, bet gan, lai to izglābtu; Es esmu šeit, lai brīdinātu pasauli, tādēļ jums, kas steidzaties apsūdzēt un esat sevi kronējuši par tiesnešiem, Es saku: jums jau ir savs Tiesnesis! meitiņ, tiem, kuri tev vaicā, vai viss ir kārtībā, saki palikt nomodā un nemitīgi lūgt stiprinājumu, lai spētu pārdzīvot gaidāmos laikus;

tas ir viss, meitiņ, uzticīgi paliec Man līdzās un nemitīgi lūdzies; Manu bērniņ, Es, Jēzus, tev palīdzēšu šai ļoti piepildītajā ceļojuma laikā, kuru tu uzņemies Manis dēļ;¹

Es, Jēzus, svētīju tevi un tēvu Maiklu; Mīlestība ir tev līdzās; ic;

1994. gada 7. jūnijs

(Mūsu Vissvētākās Mātes vēstījums Rodas lūgšanu grupai (Grieķijā).)

saņemiet Manu Mieru;

Es jau sacīju, ka ceturtdien atgriezīšos pie tiem īpašā veidā – un šis ir tas īpašais veids, kādā nāku pie viņiem; Es gribu, lai tu viņiem pateiktu šādus vārdus: vai jūs vēlaties būt pilnīgi skaistumā? pulcējieties kopā, kā jūs jau to darāt, un lūdzieties kopā ar Mani; Es saku „kopā ar Mani”, jo, kad jūs, Mani bērniņi, lūdzaties, Es arī lūdzu kopā ar jums; ak, kādu mierinājumu Man sniedz jūsu lūgšanas ...

nebīstieties no cilvēku nesapratnes un pretdarbības – tam ir jānāk, un jums jau ir savs šķīrējtiesnesis – tā esmu Es ... jūs neesat bez atbalsta un vieni paši, jo Jēzus mazo ganāmpulku aplāj Mans apmetnis; Mūsu Siržu grupiņa, esiet uzticami Man un Jēzum; Mani maziņie, grēciniekiem nebūs pār jums nekādas varas; esiet modri un palieciet nomodā lūgšanās; Visaugstā dēli un meitas, Mēs jūs visus svētījam;

1994. gada 10. jūnijs

(ASV, Feirfīldas apgabals.)

Kungs? Es esmu Tavā rīcībā.

Es Esmu; Es stāvu tev līdzās;

savu cerību liec uz Mani un tu būsi drošībā; ak, meitiņ, pasaki viņiem, patiešām – saki viņiem, ka Mana Sirds ir Mīlestības un Žēlsirdības bezdibenis; Gars, ko Es jums sūtu, atgādinās jums Patiesību un to, ka Es Esmu;

klausies un raksti: bērniņi, miers lai ir ar jums; Mani iepriecina ikviena tīra sirds; Es priecājos, redzēdams, ka jūsu acis meklē vienīgi Debesu lietas; Es tieku pagodināts, ja

¹ Vairākas tikšanās ASV un Kanādā, kā arī piedalīšanās televīzijas raidījumos.

jūs nākat pie Manis, teikdami: „šeit es esmu... šeit es esmu” un upurējat Man savu sirdi, lai Es to pārveidotu Savā īpašumā un valdītu pār to; Mans spožums un varenība pilnībā atklājas tad, ja jūs turat svētu Manu svētnīcu,¹ pārvērdami to godpilnā vietā, kur mājoj Manai Majestātei; Mana vara atklājas tad, ja jūs, neskatoties uz jūsu grēcīgumu un nabadzību, spējat pacelt savas balsis uz Mani un saukt:

„hosanna! hosanna uz mūžiem Kēniņam, kurš mūs ir glābis!”

Šī ir Mana Godība ... pateicoties jūsu upuriem, Es tuksnešus pārvēršu dārzos ... pateicoties jūsu mīlestībai, Es augšāmceļo mirušos;² pateicoties jūsu slāpēm pēc Manis, jūsu Dieva, Es saņemu mierinājumu – šīs slāpes ir kā dziedinošs balzāms Manai ievainotajai Sirdij ... pacel savas acis, bērns, un palūkojies uz To, kurš no augšienes ir noliecies, lai tevi paceltu pie Sevis; nāciet, Manas pilsētas, un vienojiet savas sirds un balsis lūgšanā, kuru Es jums esmu mācījis:

(Mēs lūdzāmes.)

Es jūs svētīju no Savas Vissvētākās Sirds dziļumiem; Es jūs svētīju, atstājot uz jūsu pieres Savas Mīlestības Nopūtu; esiet vienoti;

IXΘΥΣ

1994. gada 11. jūnijs

(Sausedlija, Masačūseta.)

Mans Kungs?

Es Esmu; saņem Manu Mieru;

meitiņ, uzklausi Manu balsi: Es tevi piepildīšu ar Savu Garu, un šajā vakarā tu atvērsi savu muti, un Mani Vārdi izbirs kā manna un pabaros daudzus; Es piepildīšu viņu mutes ar garīgo barību un, reiz piepildīti, tie slavēs Mani un pagodinās Mani; saki tiem, ka Tas, kurš sēž tronī, aicina visus uz mieru, izlīgšanu un mīlestību;

tu vēlies cildināt Manu vārdu? tad piecelies un ej tagad samierināties ar savu brāli un māsu; nekad tu nebūsi tik tuvu pie Manas Sirds kā šajā izlīguma brīdī ... uz visu savu atlikušo mūžu atbrūņo ienaidnieku un sakauj šķeltņieku... nāc... Es no tevis sagaidu mīlestību un, to redzēdams, nekad vairs nedusmošos uz tevi;

svētītā,³ Mani iepriecina ikviens mirklis, kuru tu Man veltī, tādēļ Es, Jēzus, tevi pasargāšu no pārlielas pacilātības;⁴ ... neliedzies, ka tu pašreiz labprātāk atpūstos nekā pierakstītu Manu Vēstījumu⁵...

Tā ir, es esmu ļoti nogurusi.

vēl tikai viens vārds: Vassula, Es vēlos tevi paturēt Savā Sirdī uz mūžīgiem laikiem, tādēļ mīli Mani ...

*Kungs, vai Tu tagad esi apbēdināts?*⁶

nē; Es zinu, ka esi saspringta, zinu arī tavus ierobežotos spēkus; vienīgais, ko no tevis sagaidu, ir mīlestība; paturi Mani savā prātā, sirdī un savā skatienā, lai tavš darbs, ko tu veic kopā ar Mani, tiktu vainagots ar uzvaras kroni; iepriecini Mani un atbalsties pret Mani; Es tevi augšāmceļo, lai tu Mani pagodinātu; Es tevi augšāmceļo, lai kādu dienu varētu teikt: „skatieties! viņa ir tā, kuru Es izvēlējos, lai ar savu mīlestību viņa pagodinātu Mani; ar viņu Es salaulājos – tā ir Mana līgava un Mana iemīļotā; Es viņa esmu iezīmējis Savus vaibstus, lai viņa liecinātu par Mīlestību; viņu Mans Svētais Gars ir piepildījis ar Gudrību un svaidījis ar Manu Parakstu;⁷ ak, Es tik ļoti priecājos,

¹ T.i. – savu dvēseli.

² Garīgi mirušos

³ Jēzus vērsās pie manis.

⁴ Pēkšņi Jēzus apklusa un nākamo jautājumu izteica ļoti nopietni.

⁵ Es biju ļoti nogurusi, un Kungs to zināja.

⁶ Es to pavaicāju, lai gKungs neizskatījās apbēdināts.

⁷ Tas nozīmē, ka Kungs Pats parādās klausītājiem manā vietā.

ka esmu viņu augšāmceļis, jo tagad varu teikt, ka viņas paaudzē neviens Mani nav mīlējis tik ļoti kā viņa; Manas ilgas ir piepildītas, un Es viņu neesmu mācījis veltīgi; viss, ko Es esmu darījis, ir bijis, lai tiktu godināts Mans Vārds;”

Es Esmu ir vienmēr tev līdzās, Mans bērns, Es esmu ap tevi no visām pusēm; tu nekad neesi viena, un ikreiz, kad tu izsaki Manu Vārdu, lai tas tiktu pagodināts, Mana Sirds salecās priekā; lai visiem top zināms, ka Svētais valda pār visu un ka Es esmu Žēlsirdības bezdibenis;

Es tevi mīlu; dzīvo mierā: ic;

1994. gada 13. jūnijs

(Geizersberga, Merilenda.

Ļoti vēlu vakarā, pēc konferences. Lai arī biju ļoti nogurusi, tomēr vērsos pie Kristus.)

Kungs?

Es Esmu; maziņā, saņem Manu Mieru;

Es tev saku – tu pat neapzinies, cik laimīgs jūtos, kad tu šajā stundā vēl nāc, lai meklētu Mani; Mana Vassula, Es tev saku: Mana Sirds gavilē;

Es tevi svētīju no Savas Sirds dziļumiem; tagad, Mans bērns, atpūties; Mans Vārds ir Jēzus un Es esmu tev līdzās;

1994. gada 14. jūnijs

(Grīnsvila, Dienvidkarolīna.

Jēzus mani iedrošina pirms tikšanās.)

pilnībā atbalsties pret Mani; pacel Savu galvu un paraugies Manī; nekad neaizmirsti, ka Es vienmēr esmu ar tevi; Mana Klātbūtne tevi gandarīs; Es, Jēzus, tevi svētīju; ic;

1994. gada 15. jūnijs

(Sausbenda, Notrdama.)

Kungs?

Es Esmu;

maziņā, sajūti Manu Klātbūtni; Es esmu tavas pestīšanas Klints; atļauj Man paplašināt Savu dinastiju, sauc uz Mani, un Es tev atbildēšu;

Kungs, kādēļ Tu pēdējā laikā tik bieži parādieš Manā vietā?

Es esmu sacījis: lai pierādītu Savu uzticīgo Mīlestību, Es tev uzdāvināšu Savu Dziesmu, bet tavai sabiedrībai Es likšu atcerēties Manu Svēto Vaigu – šī taču ir Mana Mīlestības Dziesma, kuru esmu veltījis jums katram; kas attiecas uz tevi, meitiņ – tu esi Mana arfa, un Es ļauju tevi pārklāt Savai Gaismai; un, tā kā tu Man esi atļāvusi sevi darīt neredzamu, notiek Mans brīnums; šī ir Mana dāvana tev – ļoti vērtīga dāvana, kuru tu neesi pelnījusi, bet Tēvam labpatikās to dāvēt, jo tajā ir aplēpts Viņa Zīmogs; meitiņ, tu Mums¹ atļāvi uzlikt tev Savas Rokas un tu vēl arvien Mums atļauj atdusēties tevī; Vassula, Tēvs vēl nevienam līdz šim nav izrādījis šo labvēlību,² vēl neviens nav ticis apveltīts ar šādu dāvanu, kuru jūs visi esat saņēmuši caur Viņa Mīlestības Himnu;

nāc, Mēs³ esam ar tevi; tu esi pārklāta ar Mūsu svētībām;

1994. gada 17. jūnijs

Nāc, Kungs, nāc un pārveido mūsu grēcīgumu Savā pilnīgajā Attēlā – mēs taču esam tik tālu no visa tā, ko Tu sauc par pilnību!

Vai tādi, kādi esam patlaban, mēs varētu reiz varētu ieiet Tavā Valstībā? Kungs, man Tevis ļoti pietrūkst...

¹ Runāja Vissvētākā Trīsvienība.

² Runāja Jēzus

³ Atkal runāja Vissvētākā Trīsvienība.

saņem Manu Mieru;

Es esmu Vīna koks, bet tu esi daļa no Manis; atļauj Man tevi padzirdīt ar Savu sulu, un tu dzīvosi! Es esmu tevi mācījis ar Gudrību, lai tu svētumā nestu augļus; meitiņ, paliec Manī; neesi vairs tik pārsteigta;¹

atceries, ka tiks pateikts viss, ko Es vēlos jums sacīt, un visi tie, kuriem ir jādzird, dzirdēs; Es priecājos, ka varu ar tevi dalīties Savās iecerēs; šis nav tavs darbs, bet gan Manējais; šī darba piepildīšanai Man ir vajadzīgas vienīgi tava griba un piekrišana; vai tu vēl arvien esi gatava turpināt būt par Manu vēlmju instrumentu?

Jā, Kungs... Tu zini, ka vēlos palikt ar Tevi.

meitiņ, Es tevi svētīju, Es mīlu tevi; Mana Sirds, dzirdēdama tavu piekrišanu, gaviļē; Es par to nešaubījos, tomēr Man patīk dzirdēt šos vārdus no tās, kuru esmu augšāmcēlis; ic;

1994. gada 18. jūnijs

(Stoktona, Kalifornija.

Pirms tikšanās katedrālē.)

Mans Kungs?

Es Esmu;² atbalsties pret Mani, šī ir Mana sapulce; Es pats atvēru tavā priekšā durvis, lai tu varētu pagodināt Manu Vārdu, tādēļ neuztraucies par to, ko runāsi; Mans Gars būs pār tevi;

ar autoritāti Es runāšu caur tavu muti; jā, tu būsi Mana Atbalss! un Es pār šo grēcīgo paaudzi izliešu Savas bagātības, lai ar Savu Garu bagātinātu viņu garu; Es piepildīšu viņu mutes ar Savu Debesu Manu; Es pats tiem došu labklājību un, tā kā tajā tiks sēta Dievišķības sēkla, tad viņu dvēsele nesīs dievišķo ražu;

vai Es atkal no jauna tiem nedāvāju dzīvību, lai viņi liksmotos Manī? vai Es kā mīlošs Tēvs neapveltu viņus ar Savu pestījošo palīdzību? Es Pats, būdams uzticīgs, sargāšu viņus to nabadzībā ... un, neskatoties uz šo nabadzību, Es viņus augšāmcelšu, lai tie slavētu un cildinātu Manu Vārdu; Es esmu līdzjūtības pilns Dievs un Mana Sirds var tikt aizskarta; nāc un mācies saprast:

- no rīta iesēj mīlestības sēklu;
- pusdienas laikā iesēj miera sēklu;
- vakarā sēj izlīgšanas sēklu;

tad ej un ievāc savu ražu, un upurē to Man, savam Debesu Tēvam, un Es tev sacīšu:

„savas žēlsirdības dēļ tu, Manu bērniņ, esi saņēmusi atlīdzību Debesīs;”

no Augšienes Es aicinu ikvienu no jums: „nāciet! nāciet un samierinieties ar Mani, jūs Dievu, un jūs saņemsiet Manas Svētības; atgriezieties pie Manis un jūs dzīvosiet mūžīgi”;

1994. gada 19. jūnijs

(Tēva diena. Sanfrancisko.)

Jahve, visu Radītājs un Tēvs, es Tevi mīlu, un patiesi nav neviena Tēva, kurš spētu līdzināties Tev.

Tēvs, es atzīstu, ka mūsu sirdis ir nocietinātas un tik tālu no Tavas mīlošās Sirds... Mums nav tiesību sacīt, ka mēs nebūtu dzirdējuši par Tavas Mīlestības lielumu, tikai mūsu ausis nav bijušas pietiekami uzmanīgas un mēs neesam Tevi ņēmuši vērā... Mēs esam sadumpojušies pret Tevi...

Tēvs, mēs esam nožēlojamības pilni un čempioni grēkošanā. Mūsu sirds čuksti ir indes pilni, bet dvēsele ir kā nakts.

¹ Dažkārt es ar prātu nespēju aptvert, kā šie Viņa Vēstījumi tik īsā laika posmā ir spējuši izplatīties tik plaši. Nespēju aptvert arī Viņa man dotās dāvanās.

² Atbildēja Dievs Tēvs.

Tēvs, es atzīstu, ka mēs Tavu Namu esam pārvērtuši ķirzaku un zirnekļu midzenī, tomēr Tu neliedzi mums Savu labo Roku, piepildīdams mūs ar labām dāvanām!

Tēvs, mēs savā bezgalīgajā lepnībā esam nodevuši Tavu Tēlu un esam vainīgi divkāršā noziegumā – neuzticībā un nevienprātībā.

Mēs nepadzirdījām izslāpušo, nedz arī devām maizi izsalkušajam. Mūsu dienišķā maize ir spītība, kas liek nodrebēt Debesu balstiem... Savas sašķeltības dēļ mēs visi esam kļuvuši līdzīgi nokaltušām lapām. Vai tagad mēs varam sacīt, ka būtu vienā balsī piesaukuši Tavu Vārdu?

Tomēr Tavas lūpas, Tēvs, pārklāj žēlsirdības miklums, un Tu nemitējies svētīdams mūs aicināt. Tavs Acu skatiens ar žēlumu noraugās Tavās radībās. Tava majestāte apmeklē zemi, stādīdama vienu viņa dārzu pēc otra... Cik svētīgi ir tie, kurus Tu apmeklē un ielūdz kopā ar Tevi pastaigāties Debesu pagalmos!

Tēvs, mūsu vainas ir pāri galvai un sirdis ir uztūkušas no grēkiem, bet Tu Savā Žēlsirdībā vēl arvien mūs attīri no katra ļaunuma...

Kungs, vai šodien ir vēl kāds, kurš Tevi atceras, vai ir vēl kāds, kurš vērš savas domas uz Tevi? Vai ir kāds, kurš Tev sniedz mierinājumu?

meitiņ? saņem Manu Mieru;

raugi, ziediņ, – Es nevienu nenosodu; uzklausi Mani: atved Manus bērnus atpakaļ pie Manis un remdē Manu sašutumu pret viņiem! lai šī ir tava dāvana Man Tēva dienā; meitiņ, kā jau šodien to darīji, atgādini viņiem, ka esmu viņu pirmais Tēvs, viņu biedrs un labākais Draugs, Taisnais, Kurš ir nomodā pār viņiem un viņus mīl; Es esmu viņu Svētais Ceļabiedrs; pastāsti Maniem bērniem, ar ko viņiem būtu jāizveido visciešākās draudzības saites un kā viņi var Man uzticēties;

uzklausi Mani: Manis dēļ esi pastāvīga savās lūgšanās; tevi saista tavi tik augstsirdīgi dotie uzticības solījumi savam Tēvam; Es esmu Jahve, un tu esi piesaistīta Man ar mīlestības saitēm; ak, meitiņ, uzticīgi turpinot veltīt sevi kā upuri, remdē Tēva slāpes pēc Viņa bērniem;

atļauj Man tevi lietot, lai uzrunātu viņu sirdis un atdzīvinātu viņos mīlestību; Manas nopūtas tev ir zināmas, bērniņ, tev nav palikušas apslēptas tava Tēva nopūtas; izplatot Manu Vēstījumu, esi lēnprātīga, Es Esmu vienmēr ir tev līdzās; nebīsties – jo vairāk tu virzies uz priekšu, jo vairāk tev vajag zemoties; esi drosmīga – beigās Es jūs visus atjaunošu Savā Mīlestībā;

1994. gada 20. jūnijs

(Pirms tikšanās Toronto, Kanādā.)

Kungs?

Es Esmu; esi mierīga; vienmēr atceries, ka Es, Jēzus, tevi mīlu;

Kungs, vadi manus soļus, kā Tu man esi apsolījis, esmu gatava iet un kalpot Tavai Majestātei.

Liec manā mutē Savus Vārdus. Tu esi manas sirds Prieks un bez Tevis es neesmu nekas, es nespēju pat pakustēties. Šai brīdī es no visas sirds zemojos Tavā priekšā un lūdzu pēc Tavas palīdzības.

Manas Dvēseles svētītā, ko gan Es neesmu gatavs darīt tavā labā ...

Mana mazā ceļabiedre, lai tā notiek! Mans Svētais Gars būs pār tevi ne vien tādēļ, ka tu esi to lūgusi, bet arī tāpēc, ka caur tavu muti ir jātiek pagodinātam Manam Vārdam; Manas pamācības pavērs platu ceļu, lai daudzi pa to varētu staigāt;

Es esmu tavs labākais Draugs, un Es vienmēr tev palīdzēšu;

1994. gada 21. jūnijs

(Toronto.)

Mans Kungs un Mans Gans, Savā laipnībā vairo Vīna dārzu skaitu, dari, ka tajos būtu vairāk strādnieku, kuri sludinātu Tavu ķēnišķīgo Autoritāti... Tad visas tautas redzēs Tavu Godību!

miers, Mans bērns;

kad šīs debesis tiks satītas kā rakstu rullis,¹ bet zeme izdils, tad viņi ieraudzīs Manu Godību; visi vēl pāri palikuši raudzīsies uz tavu Karali, un jūsu acis ieraudzīs Mani – Visa Valdītāju; Es nemitēšos aicināt Savus bērnus, līdz tiks atjaunota Jeruzaleme;

IXΘΥΣ

1994. gada 21. jūnijs

Kungs?

Es Esmu; miers, Mans bērns, Jahve ir kopā ar tevi, un Es tevi svētīju; ieslēdz Mani savas sirds dziļumos – nāc, Manu bērniņ, jo tavs skrējiens vēl nav galā, un, lai arī tavs Tētis dažkārt tevi pārbauda,² tomēr tu nekad neesi viena; esi pacietīga un Es arī turpmāk tevi mācīšu un došu savus norādījumus, jo Es esmu nolēmis atdzīvināt Savus bērnus un atmodināt viņus no letargijas, kurā tie ir ieslīguši; Es ņemšu vērā viņu atrofiju un būšu žēlsirdīgs pret tiem;

Āmen stāv pie pašām jūsu durvīm, un Pestīšana ir rokas stiepiena attālumā; nāciet;

1994. gada 22. jūnijs

Mans Dievs?

Es Esmu; miers lai ir ar tevi;

uzdevums, kuru esmu tev uzticējis, pārsniedz tavus cilvēciskos spēkus, tomēr neaizmirsti, ka Es esmu tavs Spēks – bez Manis tev to nepaveikt ...

skaties! Es jau esmu izplatījis Savus Vēstījumus katrā tautā; Es Debesīs devu pavēli, un Mans Vārds kā zibens uzplaiksnīja pār visu zemi; pasaki Man, pēc kā pavēles tu tiki augšāmcelta? un kurš gan spēj pretoties Manu pavēļu spēkam? Es tevi augšāmcēlu, lai darītu par Savu liecinieci un caur tavu muti dziedinātu salauztas sirdis, augšāmceltu mirušos un apdraudētu Savus ienaidniekus; ar Savu Pirkstu Es turpināšu tevī iegravēt Savu Mīlestības Dziesmu; nāc;

IXΘΥΣ

1994. gada 24. jūnijs

(Kongress Otavā. Pirms tikšanās ar jauniešiem: viņiem paredzētais vēstījums.)

Ak, Kungs! Mana Dzīvība, mans Prieks un mans Smaids, mana Pilnība un mana Klints, mana Pestīšana, manas saldās Mokas... liec Savām bultām lidot uz Tevis izvēlēto mērķi...

Ceļā, kuru Tu man biji paredzējis, es piedzīvoju Tavu Klātbūtni... Atalgojums, ko sniedz Tavas bultas, kad tās sasniedz mani, kā arī iespēja iet šo ceļu kopā ar Tevi piepilda manu dvēseli ar dzīvo ūdeni... Ko gan vēl es varētu Tev lūgt?

atklāj šai samaitātajai paaudzei Manus brīnumdarbus un Manu laipnību; Es tieku pagodināts ikreiz, kad tu ar mīlestību izrunā Manu Vārdu; Es mīlu tevi, Manu skolniecīt ... pasaki viņiem,³ lai tie atļauj Man kļūt par viņu personisko Skolotāju, viņu labdari un vadītāju, par viņu padomdevēju, bet pāri visam – par viņu Svēto Ceļabiedru; Mans Likums ir Mīlestības Likums, Mans Likums ir Cerības Likums, tomēr ļaunais gars noliedz Patiesību;

Mans bērns, ja vien tu vēlies, tevi mācīs Manis Paša Mute! nekaunies atzīt savus grēkus, jo Man sagādā lielu prieku iespēja tev piedot; pret tavām vājībām Es izturēšos ar maigumu, jo Mana Mīlestība uz tevi ir bezgalīga;

¹ Tā, kā to biji redzējusi savā vīzijā.

² Kad nejūtu Viņa Klātbūtni.

³ Jauniešiem.

Es tev saku: patiešām drīz, pavisam drīz Dievs nāks, lai mājotu jūsu vidū; Es svētīju ikvienu no jums, apzīmēdams jūsu pieres ar Savas Mīlestības Nopūtu;

1994. gada 26. jūnijs

Mans Kungs?

Es Esmu ... kādēļ tu izvairies no Manis kā ēna?

Tā vien šķiet, ka esmu kļuvusi par izsmiekla objektu... Es pamanu, ja kāds no manis izvairās.

Kādas gan ļaunprātības tie vēl izteiks pret mani? Manu draudzību tie atalgo ar nodevību, lai arī viss manis paveiktais ir bijusi Tava Griba. Kungs, es lūdzu par viņiem un nesu par tiem upurus. Vai Tu neaizstāvēsi manu nevainību?

nebīsties, jo esmu tev līdzās; atļauj šīm lietām notikt, jo caur šo upuri Es sev iegūstu tās dvēseles, kuras ir ceļā uz pazušanu; ak, Vassula ... kādu dienu Es tev parādīšu nepārrēdzamo pulku dvēseļu, kuras esmu izglābis caur brūcēm, kuras tevī atstāja neslavas cēlāji, un caur taviem gandares darbiem ... Mana Mīlestība uz dvēselēm pārsniedz cilvēcisko saprašanu, un Es tev saku – Es esmu tik ļoti izslāpis pēc grēcinieku dvēselēm! kā Es varu palikt vienaldzīgs, Mana Vassula? kā? kā lai mierīgi noskatos, kā tautu tautas atkrīt no Manis un iekrīt dumpīgumā? pašreizējais dumpīgums ir pat lielāks par agrākos laikos pieredzēto Lielo Sacelšanos;¹ vai gans var atstāt Savu ganāmpulku? Es esmu jūsu Gans un Es mīlu Savu mazo ganāmo pulciņu; tagad mēs abi turpināsim mūsu kopīgo sadarbību; tavs darbs nav veltīgs, un Mana Sirds priecājas ikreiz, kad tavas lūpas izsaka Manu Vārdu; ikviena Manas Sirds šķiedra tevi mīl;

... nāc, atbalsties pret Mani un remdē Manas slāpes, vedot pie Manis dvēseles, savukārt Es turpināšu tevi sūtīt pie visām tautām pasludināt tām Manu Mīlestības Dziesmu; un pār tevi, Manas mirres, Mana ēna apliecinās Manu Klātbūtni, jo tevi pavadīs Manis dotās zīmes; tagad nāc;

1994. gada 29. jūnijs

Tu esi mana Pestīšana.

Es patiešām esmu tava Pestīšana, bērniņ! un tu esi Mana pieņemtā meita! Tāpēc atbalsties pret Mani!

- savā vājumā Tu manto Manu Spēku;

- savā paklausībā un vēlmē pakļauties tu manto Manu Gribu;

- zemojoties un izzūdot tu manto Manu Tēlu;

- savā nabadzībā tu manto to, pēc kā ilgojas gudrie, nespēdami to nekad iegūt – tu iemanto Manu Gudrību;

neiemaini savas dāvanas ne pret ko šajā pasaulē un sargā tās kā vislielāko dārgumu līdz mirklim, kad atnākšu tev pakaļ kā līgavainis, kurš savu līgavu pārnes pāri sava nama sliekšnim, un Es tajā mirklī pacelšu tevi, Mana iemīļotā, un ievēdīšu tevi Savā Godībā ... tādēļ, Mana dārgā, sargā Manas dāvanas kā vislielāko vērtību un neklausies savos pāridarītājos ...

Manas Mīlestības cietumniece, tomēr tik brīva kā vēl nekad agrāk, vai esi laimīga, ka šādā veidā vari būt kopā ar Mani?

Kungs, es neesmu cienīga – kādu gan citu atbildi lai Tev sniedzu? Tu zini, Kungs, Tu zini, cik es esmu laimīga!

nāc; mēs, mums?

¹ Atsauce uz 95. psalmu.

Jā! Vienmēr – mēs, mums.

1994. gada 2. jūlijs

Kungs, manas dzīves Dievs un Ceļabiedrs... Šodien man ir jāveic daži ikdienišķi mājas darbi.

Es zinu, Es zinu, ka Tev ir daudz darāmā, Es zinu, cik daudz darba ir mājasmātei, un Es priecājos, ka tu dari šo darbu; Manu meitiņ, Es esmu ar tevi visu laiku un Es tev vēlos apliecināt, ka tavs darbs nav veltīgs;¹

caur tevi Es augšāmcelšu mācekļus, kuri pagodinās Manu Vārdu, un, pateicoties jums, Mani ērkšķi cits pēc cita tiks izņemti; daudzi no Manējiem Mani nodod – jau tagad Manā Namā notiek šķelšanās;

... vienīgais, ko sagaidu no tevis, ir, lai tu dienas laikā šad un tad pievērstu Man savu ausi; tu esi Mans vīraks, nāc; ic;

1994. gada 4. jūlijs

Mana Vassula, tavu liecību pastiprinās Mans Svētais Gars; Es pats būšu nomodā par Saviem Vēstījumiem un raudzīšos, lai Mani Vārdi katrā no jums atrastu mājvietu; patiesi Es jums saku: lieciniet Manā Vārdā un nebīstieties, Es esmu ar jums; Es augšāmcelšu mācekļus, Es viņus audzināšu, un tad izsūtīšu liecināt par Manu Vēsti;

Mana Vēsts atpestī; tieši tāpēc Sātans, zinādams, cik daudzas dvēseles varētu viņam izbēgt, turpinās cīņu, izmantodams noklīdušas dvēseles, kuras ar saviem meliem nomelnos tavu dzīvi un dzīvesveidu; tomēr viņas, bērniņ, tiks izraidītas! jo vairāk viņas jūs visus vajā, jo vairāk Es iedrošināšu tevi un Savus ļaudis, Pats Sevi viņiem atklādams tavā vietā;

tu esi Mana Atbalss, tu esi Tēva Vismīļotākā Dēla Atbalss; kā jau Es esmu tev, Mana Vassula, teicis – šī ir Visaugstā Dieva dāvana, kurai ir jāstiprina un jāiedrošina tevi pašu, un tai pašā laikā tas ir Manas Vēsts zīmogs;

Es un Tēvs gādāsim par tevi, Mans bērns; šai paaudzei Es saku to pašu, ko reiz jau sacīju Saviem mācekļiem: svētīgas ir acis, kas redz to, ko jūs redzat,² jo daudzi ir vēlējušies to redzēt, bet nav redzējuši ... tie, kuri esat Mani redzējuši, uzskatiet to par privilēģiju un priecājieties! un tu, meitiņ, atļauj Man pilnībā izdzēst tevi, lai tiktu pagodināts Mans Vārds;

Es Saviem eņģeļiem esmu devis pavēli rūpēties par Maniem Vēstījumiem, izplatot tos visur, jo Es esmu nolēmis valdīt pār šo pasauli svētumā un šķīstībā; esi neatlaidīga, pildot tev uzticēto sūtību, jo Mana Sirds priecājas, redzēdama, ka tev šī misija sagādā prieku! neļaujies to ietekmei, kuri tevi kritizē, bet gan atbalsties pret Mani; ak, vai gan Es priecāšos, kad tiks sarakstīts kas līdzīgs Manam Vēstījumam! svētīgs ir cilvēks, kurš kalpo Man un godā Manu šodien izteikto Vārdu, Es viņam palīdzēšu;

pasaki³ (...), ka Es ņemu vērā visu, ko viņš dara; „Mans dēls, neuzņemies daudzus dažādus citus pienākumus;”⁴ šie pienākumi vienīgi vairošies, un tu cietīsi no laika trūkuma; steidzies, cik vien tev spēka, tomēr tev nekad neizdosies sasniegt mērķi kā vienīgi tad, ja tu pavaicāsi Man: „Kungs, kas ir vajadzīgs Tev?” un Es tev atbildēšu: „Mana Vēsts glābj un laika vairs nav atlicis daudz, ko esi aizsācis, Es esmu svētījis; dāvā šai paaudzei ēst sapratnes Maizi, bet dzērienam piedāvā Gudrības ūdeni; Mani Vēstījumi pabaro un remdē slāpes; šī paaudze mirst no barības trūkuma, bet tavu pūļu⁵ augļi izglābs daudzus;

¹ Kungs runāja par mājas darbiem, bet arī Viņa Darbu, kas man uzticēts.

² Dievs runā par tiem, kuri tikšanos laikā ir redzējuši pašu Kungu.

³ Kungs smalkjūtīgi ļāva man nerakstīt cilvēka vārdu, uz kuru attiecas šis vēstījums.

⁴ Pienākumus, kuri neļauj viņam pilnībā veltīties „Patiesas dzīves Dievā” misijai. (Jā.)

⁵ „Patiesas dzīves Dievā” grāmatas. (Jā!)

steidzies un jau tagad uzņem sevī un pārdomā Manus Vēstījumus; pasmel tajos Manas Vissvētākās Sirds bagātības un tad cel tās gaismā; Es tev esmu dāvājis veselību, lai tu atjaunotu Manas Baznīcas veselību; Manos Vēstījumos pasmel visu to nepieciešamo gaismu, kura vajadzīga Manu priesteru un laju sirds izgaismošanai; Es tev esmu devis vienotības dārgumu – veicini vienotību Manu Vēstījumu gaismā; citē Manus Vārdus, dodot paralēles; daudz ļaužu visās tautās saņems gaismu, pateicoties šī darba skaistumam;

tu labi darīji, uzrakstīdams par pāvestu, tomēr Podnieks no tā paša māla izveidoja arī Manu patriarhu Bartolomeju; ar tādu pašu lepnumu, kā tu rakstīji par Manu pāvestu, raksti arī par savu brāli!¹ dari tā, lai šis darbs tiktu paveikts ar vienlīdz lielu rūpību; Es tev saku: izmanto Manus Vēstījumus, jo tajos tu spēsi gūt pietiekami daudz zināšanu, kuras tev palīdzēs izprast Manas vēlmes; lai tavš vienīgais mērķis, pēc kā tu dzenies, ir ievākt bagātīgu ražu no „Patiesas dzīves Dievā”!

Es tevi svētīju un vēlos pārliecināt, ka Es un Mana Māte esam ar tevi vienoti;” ic;

1994. gada 10. jūlijs

miers lai ir ar tevi; lai lūgšanas kļūst par tavu dienišķo maizi; piepildi ar tām savu muti, Man patīk tās dzirdēt; Es esmu tavas dzīves Elpa, lūdzies šādiem vārdiem:

„Debesu Kungs, svētdari manu dvēseli, Tavas atdusas vietu, lai Tu, mans Karali, tiktu pagodināts. Vainago manu dvēseli ar svētumu, lai Tavā Dievišķībā es varētu kļūt par Tavas Valstības un Tavas Godības mantinieci. Es apsolu atdot savu dzīvību par brāļiem un māsām, kļūstot par Tava Pestīšanas plāna līdzdalībnieci. Radītāj, es piederu Tev, Jēzu Kristu, es piederu Tev, Svētais Gars, es piederu Tev. Āmen.”

tavs mājoklis ir Mūsos, Vissvētākajā Trīsvienībā; ecclesia atdzims;

meitiņ, mīli Mani un tu dzīvosi, ēd Mani un tu pieaugsi Manī; dzer Mani un tu atdzīvosies; ja tu to darīsi, tad pārvērtīsies par Manu – Sava Debesu Dieva – attēlu; skolniecīt, Es tevi mīlu un tevi svētīju; Mans Vārds ir Jēzus: saņem Manu Mieru;

IXΘΥΣ

1994. gada 17. jūlijs

(Grieķija – Simi sala – Panormiti.

Erceņģeļa Miķeļa sala.)

Kungs?

Es Esmu;

Es varu būt kopā ar tevi arī tavā grēcīgumā; raugi, Manu meitiņ, tev ir tikusi uzticēta misija sludināt Manu Mīlestības Dziesmu, savukārt Es kā arfists citu pēc citas izspēlēšu uz tevis vissaldākās dziesmas, kuras ikvienam liks atcerēties Mani;

pasaki visiem Maniem bērniem, kuri ir dzirdējuši Manas Mīlestības Dziesmu, ka Es, Jahve, viņu Radītājs, esmu arī viņu Sargs;

ja tu arī turpmāk būsi Man uzticīga, Es no Niecības uzcelšu Namu Sava Vārda godam; nebīsties no Maniem Ceļiem un nebaidies Man tuvoties; Es esmu tavš Debesu Tēvs, tādēļ pacel savu skatienu augšup un atļauj savam Karalim un visa Tēvam sagatavot tevī mūžīgu svētnīcu;

Manas Acis ir nogurušas, skatoties pasaules vardarbībā un dusmās, jo nekas ļauns nevar mantot Manu Valstību; ievēro Manus Baušļus, uztver tos nopietni; ja sekosi Maniem Baušļiem, tie noturēs tevi taisnu, un, pat ja esi pilnībā samaitāta, nāc pie Manis un saki Man:

„Tēvs, vai Tu redzi visus traipus manā dvēselē? Es neesmu ievērojusi Tavus Baušļus, tomēr zinu, ka Tu, Tēvs, esi Žēlsirdības pilns un augstsirdīgs, un no Tavām

¹ Patriarhu Bartolomeju.

pamācībām Es varu mācīties Gudrību; Jahve, māci man Tavu Gribu, māci man Tavus spriedumus; Tēvs, nāc un saisti mani pie Sevis un atgādini manai grēcīgajai dvēselei, ka arī es esmu Tavas Valstības mantiniece; lai arī man uzbrūk neskaitāmi kārdinājumi, es paļaujos uz Tavu pestījošo palīdzību;”

tad, Mans bērns, Es tev atbildēšu:

„ak, svētītā! Manas Dvēseles svētītā, atcerēdamies mirkli, kad tu tiki radīta, Es raudāju, Es raudāju prieka asaras; Es tevi ieliku tavas mātes klēpī un radīju tevī tādu sirdi, lai tu dzīvotu un dalītos Manā Godībā; tagad nenovērsies no Manis ... Es esmu sadzirdējis tavas lūgšanas, kuras tika izteiktas sirds šķīstībā, un Es tev vēlos apliecināt, ka tu esi ļoti vērtīga Manās Acīs; tagad, Manas Mīlestības dēļ, ar kādu Es tevi mīlu, no šodienas meklē

mīlestību, mieru un izlīgšanu –

tu neesi viena; Es vienmēr esmu ar tevi un nemitējos tevi svētīt;

(Tajā pašā dienā svētais erceņģelis Miķelis deva man šādu vēstījumu:)

Visaugstā Dieva meita, atļauj Man pateikt Dieva bērniem, ka viņiem ir jādzenas pēc Miera: „kurš no jums priecājas par Dzīvību? tad tuvojieties Svētajam un nekad Viņu neatstāji ... vienmēr stāviet nesatricināmi ... cik svētīti ir tie, kuru Dievs ir Jahve – viņi ir Dieva valstības mantinieki!

Kristus draugi, Es jums saku, ka Viņš, vēlēdamies parādīt Savas skumjas, šodien ir tērpies maisa audumā ... Viņa Mīlestības dēļ, lai nestu atvieglojumu Viņa Sirdij, šajā piektdienā gavēji tikai ar maizi un ūdeni; pienesiet Kristum šo upuri;

Es patiešām esmu jūs šeit aicinājis, lai pagodinātu Visaugstāko Dievu, un Mani, erceņģeli Miķeli, ļoti iepriecina jūsu apmeklējums; Es atrodos nemitīgā cīņā, un Mana roka, atturot ļauno garu, ir nemitīgi ir pacelta; lūdziet Mani tā, kā jūs jau to darāt, un iedrošiniet to darīt arī citus; šī lūgšana novājina Dieva Ienaidnieku;¹

slavēji vienīgi Dievu;

paceliet savu skatu vienīgi uz Dievu;

mīliet Dievu no visas savas sirds un dvēseles;

nekrītiēt kārdinājumā;

pārdomājiēt visu to labo, ko no Viņa esat saņēmuši,

un svētījiēt Visaugsto Dievu;

tagad nāciēt un apmeklējiēt Mani vēlreiz;² Es jūs mīlu;”

Svētais Miķelis, Dieva erceņģelis;

1994. gada 19. jūlijs

Kungs?

Es Esmu;

atļauj Man būt kopā ar tevi,³ noskaņo savu sirdi pareizi un izturies saskaņā ar Manu Sirdi; Es esmu klātesošs;

Es jūtu, ka šajā skrējienā esmu palikusi tālu Tev iepakaļ un pamazām sāku Tevi zaudēt no redzesloka... Varbūt es esmu kļuvusi par šķērsli Tava dievišķā plāna īstenošanai? Vai esmu par lēnu? Varbūt esmu neuzticama? Varbūt pārāk daudz uzmanības un nozīmes piešķiru zemes lietām?

tu patiešām esi vāja, tomēr Mans plāns tevī tiks īstenots tādēļ, ka esi izslāpusi pēc Manis; arī turpmāk esi maziņa, lai visi, kas tev apkārt, varētu ieraudzīt Manu Lielumu ... dari visu, kas ir tavos spēkos, un Es darišu pārējo;

Kungs, pārliecinī mani, lūdzu, ar kādu vārdu no Svētajiem Rakstiem.

¹ Neliela lūgšana, kuras autors ir pāvests Leons XIII.

² Uz salas esošajā svētā erceņģeļa Miķeļa baznīcā.

³ Diktējot vēstījumu.

ļoti labi, tad atver Bībeli...¹ dedzīgi ilgojies pēc Mana Vārda – tas ir tava barība, kas tevi uztur dzīvu;

Vassula, redzot tevi noskumušu, Mana Sirds asiņo ... sajūti Manas sāpes ... Es vēlos, lai tu paliktu Manā Mierā un Priekā; neraizējies un nenoskumsti par pārejošām lietām! Manis dēļ tagad aizej uz svētā Jura baznīcu un palūdzies tur Rožukroni; Es vēlos, lai tu cerētu uz Mani – Manī ir atrodama laimes pārpilnība, un Es ar vislielāko prieku un nesavtību to izdalītu citiem; pieņem no Manis visu labo un piepildi Manī savu dvēseli – Es esmu tavas laimes Avots; tikai Manī ir tas patiesais Prieks un Dzīvība, kuri nekad nebeidzas; paļaujies uz Manu Līdzjūtību un nejuties vairs vainīga – Es jau tev esmu piedēvis; atceries – lai arī esi garīgi izaugusi, tu tomēr vēl arvien mācies un vēl arvien esi Mana skolniece;

Noteikti ne jau labākā...

nē; tomēr Es tevi mīlu; skolniecīt, Es tevi stiprināšu, tādēļ meklē atbalstu Manī; Es, Jēzus, tev palīdzēšu; ic;

1994. gada 22. jūlijs

(Patmas sala.)

Kungs, izglāb vājos un atpestī šīs pasaules grēciniekus.

miers lai ir ar tevi; pār tevi ir Mana žēlastība;

meitiņ, Mana Sirds izdveš nemitīgas nopūtas; pazemīgie, grēcinieki un nevainīgie ir sadzirdējuši Mani, kļūdami par Mierinātāja mierinātājiem; Uzticamā Mīlestība ir jūsu vidū, tomēr ne visi Mani ierauga; šajā² Mīlestības Dziesmā Es izleju visu Savu Sirdi – to Es daru aiz mīlestības uz jums, aiz mīlestības gan pret taisnajiem, gan grēciniekiem; Es esmu kļuvis par ubagu jūsu dēļ; Es kliboju jums līdzās, bet garāmgājēji Mani neatpazīst, jo šī netaisnā un grēcīgā paaudze Mani ir pārklājusi ar asinīm un spļāvieniem ...

ak, tik zemu kritusī zeme! tevis vairs nav ... tavs Dievs atnāca pie tevis, bet tu Viņu neatzini; vai nedzirdēji? Es esmu Dievišķais un Savā Dievišķībā Es vēlos jūs izglābt, lai arī jūs varētu pievienoties Manu svēto pulkiem; par spīti Manam piedāvājumam, daudzi no Maniem bērniem nevēlas nožēlot grēkus, nedz arī atteikties no tiem; tie viņus sasaista pie visām iespējamām lietām, bet tikai ne pie Manis; Manu Dvēseli pārpilda nopūtas – jā, meitiņ, pasaki, ka Manas maisa drēbes ir asinīm piemirkušas; ieklausies Manī: šodien tieši tāpat kā vakar Vissvētāko apspļauda un sit visi garāmgājēji; cilvēki ik dienas mīda kājām Manu Svēto Krustu – jūsu pestīšanas instrumentu ... ak, Es ļoti smagi ciešu ... šodien Es esmu atvēris Savus Debesu apcirkņus, lai jūs bagātīgi pabarotu; Es sagatavoju ceļu, kurš jūs visus aizvedīs līdz Debesīm;

Es sacīju: „lai arī šī paaudze ir brīvprātīgi metusies pie Sātana kājām, Es, Svētais, nekad neaizmirsīšu jūsu radīšanas brīdi, to mirkli, kad Mans Tēvs lēja prieka asaras; tieši tādēļ Es vienaldzīgi nenoskatīšos, kā Mana Tēva atvases kļūst līdzīgas Manam Ienaidniekam; Mans Ienaidnieks var šķist pievilcīgs, tomēr viņa pievilcība nes vienīgi nāvi, turpretī Es vēlos jūs aizvest atpakaļ līdz jūsu dievišķībai un ielikt jūsu Tēva Rokās;”

paaudze, tādēļ, ka esi ļāvusies miegam, ienaidnieks tevi ir sagūstījis un nohipnotizējis; viņa melu ielenkumā jūs esat palikuši kā noburti, un jūsu atmiņa, krītot aizmirstībā, ieslīga tumsībā,³ tomēr Es, jūsu Dievs, jums saku:

dēli! un meitas! jūs esat Visaugstā Dieva atvases! jūs esat Valdnieka un Diženuma

¹ Es tā arī izdarīju un izlasīju vietu, kuru biju uzšķīrusi.

² „Patiesa dzīve Dievā”.

³ Pēkšņi Dievs ierunājās skaļāk.

pēcnācēji ... ak, nāciet! jūs piederat Mums!¹ jūs piederat Debesīm ... jūsos rit ķēnišķīgas asinis, tad kāpēc, kāpēc jūs vēl arvien klausāties Zvērā? jūs esat svētīti pēc Mūsu Tēla, nevis pēc Zvēra! jums visiem vajadzētu staigāt pa Visvarenā Dieva Nama pagalmiem, tādēļ atļaujiet Man ietērpt jūs Savā Krāšņumā; atveriet savas sirdis, un Es jūs izglābšu!

atļaujiet Man ienākt Savā mājoklī² – Es to izgreznošu un sakārtošu, bet, kad būšu to padarījis, tad kā zvejnieks, kas izmet savu tīklu, Es izmetīšu jūs tuksnesī un nāves ielejā, lai jūs tajā sauktu Manā Vārdā: „Mīlestība atgriežas; Kunga Diena ir tuvu, daudz tuvāk, nekā jūs domājat!

nožēlojiet un atgriezieties! atgriezieties un līksmojiet, jo pavisam drīz atskanēs sestā eņģeļa bazūne un piepildīsies Dieva brīdinājumi; steidzieties nožēlot grēkus, lai saņemtu uz savām pierēm Jēra Zīmogu;”

jūs sacīsiet šos vārdus; jūs būsiat Mans Tronis, un Es – Tas, Kuru jūs slavēsiet; Sava Ienaidnieka acu priekšā Es jūs apveltīšu ar drosmīgu sirdi, kura šajā Laiku beigu cīņā palīdzēs jums gūt uzvaru pār viņu un viņa sekotājiem;

pagaidām tas ir viss, meitiņ; Es svētīju tevi un katru, kurš ir ar tevi; Mans Vārds ir: Āmen;

1994. gada 23. jūlijs

(Patmas sala.)

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds, es tevi svētīju;

uzskati Mani par savu Draugu; nekad neatstāj novārtā savu misiju, kas ietver Vēstījumu pierakstīšanu; dāvā Man laiku, kurā Es varu tev tos dot, dāvā Man laiku, kurā Es varu izliet pār Savu altāri³ Savas svētības, mirres un svaidāmo eļļu; dāvā Man laiku, kad varētu tevi pārklāt ar Savām smaržām – vīraku;

lai remdētu Mana Tēva dusmas, sapulcēs ar cieņu un cildinājumu izrunā Viņa Vārdu; Es aicināšu,⁴ un tev ir jāapzinās Mans aicinājums; tagad saņem Manu Mieru, paturi Mani gan savā prātā,⁵ gan sirdī ...⁶ draugi? ieklausies; vienmēr atceries, ka arī Mesija ir ticis vajāts, uzskatīts par bezdievi, un tāpat arī Viņa mācekļi; bērniņ, tu esi Mana atvase un tu esi no Mesijas, tāpat arī tu cietīsi tāpat, kā cieta Viņš; Es jau iepriekš tevi esmu brīdinājis un tagad tikai vēlējos tev to atgādināt;

1994. gada 29. jūlijs

Mans Kungs, dziedī jaunu dziesmu⁷ tautām, skandē himnu⁸ visām rasēm... Tava dziesma dziedina un Tava himna dara lielus brīnumus!

miers lai ir ar tevi, Manu bērniņ; Es turpināšu sacerēt jaunu dziesmu, un, kā lietus pakalnu pakājē izaudzē jaunu zālīti, tā arī Es dāvāšu garīgo barību nabadzīgajiem un izsalkušajiem;

un tu, meitiņ, esi Mana arfa, kuras pavadībā visa ticīgo saime var pievienoties Manai Dziesmai; iepriecini savu Radītāju! svētītais bērns, Mani tik ļoti valdzina tavš vājums ... ņem Manu Roku un nāc kopā ar Mani; Es tev palīdzēšu virzīties uz priekšu un

¹ Vissvētākajai Trīsvienībai.

² Mūsu sirdī.

³ Mēs varam būt Dieva altāris.

⁴ Aicinājums uz vēstījumu.

⁵ Dieva piemiņa prātā ir tas pats, kas nemitīga lūgšana.

⁶ Šajā brīdī Jēzus aplūsa, bet tad, palūkojies uz mani, pavaicāja: „draugi?”, vēlēdamies pavaicāt, vai mēs vēl arvien pildām savstarpējo vienošanos.

⁷ Dziesma ir „Patiesas dzīves Dievā” vēstījumi.

⁸ „Patiesas dzīves Dievā.”

piepildīt savu sūtību, apveltot tevi ar īpašu spēku¹ un lielāku drosmi; Es tev došu šīs žēlastības, lai tu bez bailēm varētu sludināt Manis mācīto; caur tevi Es visās tautās izplatīšu Sevis pazīšanas smaržu!

Es esmu Sākums un Beigas, Es esmu visu lietu mērs;

1994. gada 7. augusts

(Rodas sala.)

Kungs, šeit valdošā remdenība² ir vienkārši neciešama!

Vai ievēroji, kādas bija mana neprāta sekas?³... Vai redzi, kādus draudus es esmu saņēmusi caur sabiedrisko radio?⁴ Vai ievēroji, kādus melus pret mani viņi ir izperinājuši! Ja tagad būtu Viduslaiki, es jau sen tiktu nomētāta ar akmeņiem vai sadedzināta uz sārta!

visu laiku Es stāvu tavā priekšā un beigās Es triumfēšu, tādēļ nebaidies ... Es tevi esmu lolojis un audzinājis, Es tevi esmu augšāmcēlis, lai tu pagodinātu Manu Vārdu; miera cilvēks sapratīs Manu Miera Vēstījumu;

Manos Vēstījumos ir noslēpumainas un grūti izprotamas vietas, tomēr tas attiecas uz tiem, par kuriem pravietis Isaja sacīja: „jūs klausīsieties, bet nesapratīsiet, jūs skatīsieties, bet neieraudzīsiet ...” šie cilvēki ir kā neapdzīvota māja,⁵ viņi arī izkropļo Rakstus; atgādini ikvienam,⁶ ka nav iespējams kalpot diviem kungiem, šis pasaules valdniekam un Man – Debesu Valdniekam; atgādini viņiem, ka tiem vajadzētu dzīvot tā, kā Es viņiem esmu mācījis; neuzskatiet pašu iepriecinājumus svarīgākus par Dievu;

Es esmu Svēts un Es vēlos, lai jūs dzīvotu svēti; jums jābūt stipriem un pārliecinātiem vienmēr, un nevis tikai dažkārt ... ļaunais gars ložņā jums apkārt un viņš ir zvērējis pievilt jūs visus!

lūdzieties par saviem priesteriem,⁷ kuri ir visai vāji; viņi skatās, bet neredz, un klausās, bet nesadzird – šādā stāvoklī viņu prāts ir samaitāts, un tādēļ viņi arī nespēj uztvert šos Vēstījumus; neesiet pārsteigti, ka viņi neuzticas lielākajai daļai no jums un apstrīd Manus Vārdus; tomēr viņi Man ir tikpat dārgi kā jūs, Es viņus mīlu tikpat ļoti cik jūs; cieniet viņus un lūdzieties par viņiem;

noslēgumā Es vēlos jums teikt: ievērojiet Manus Svētos Likumus un atturieties no pasaules piedāvātajām lietām; nedodiet Ienaidniekam iespēju rīkoties, nebarojiet sevi ar nesvētām lietām – šis ir Mans otrais brīdinājums; pirmo brīdinājumu ir izteikusi tā, kura pieraksta Manu Mīlestības Dziesmu ...

esiet krietni un savaldīgi, lai paliktu Manā labvēlībā – tie ir Mani nosacījumi, lai jūs varētu Man sekot; nelieciet Man kādu dienu jums sacīt: „jūs nebijāt krietni”; tagad jūs zināt Manus noteikumus – ja esat Man pakļāvušies, sekojiet Man; nekad neiznīciniet to darbu, ko Es esmu paveicis citos,⁸ nožēlojiet grēkus! un meklējiet taisnīgumu;

patiesi Es jums saku: tie, kuri uzvedas kā pagāni, saņems savu daļu ne vien tāpēc, ka paši šādi izturējās, bet arī tādēļ, ka aplaudēja tiem, kuri viņiem pievienojās;

ja Es, kurš jūs mīlu, jūs nenorāšu, tad kurš gan to darīs? ja Es jums esmu devis visus šos norādījumus, tad tādēļ, lai atsvaidzinātu jūsu atmiņu un atgādinātu, ka Es Esmu ir Svēts; ic;

¹ Kopš šī brīža Kungs mani apveltīja ar īpašu žēlastību, un tikšanas laikā es jutu Viņa Vareno Roku. Tas bija tik acīmredzami, ka pat tēvs O'Karols ievēroja pārmaiņu.

² Garīgā remdenība.

³ Neprātīga mīlestība uz Dievu un liecība par to vietējā televīzijā.

⁴ Divi pareizticīgo priesteri uzstājās pret mani.

⁵ T.i. – viņu dvēsele līdzinās tuksnesim.

⁶ Rodas un Atēnu lūgšanu grupu dalībniekiem.

⁷ Īpaši par Rodas salas priesteriem.

⁸ T.i. – nepavedināt uz grēku tos, kuri nesen ir atgriezušies.

(Is 63, 3: „No manas tautas ļaudīm neviens nebija ar mani.”

Tā kā Grieķijas lūgšanu grupām nav garīgā vadītāja (priestera), jo neviens nevēlas uzņemt šo pienākumu, tad Jēzus Kristus pats ir nolēmis kļūt par viņu Ganu. Visi priesteri ir pavērsušies pret abām lūgšanu grupām, nosaucot tās par herētiskām.)

1994. gada 8. augusts

Raugi, Kungs, Tava labvēlība mani piecēla un darīja par Tavu dzīvo piezīmju grāmatiņu, Tavu atbalsi un Tavu arfu.

Mans Eli, zinot, ka Tavas domas ir augstākas par manējām un Tavi ceļi ir augstāki par manējiem, tāpat kā Debesis ir augstākas pār zemi, es Tevi lūdzu, nāc un caurskati mani.

Nāc un pārbaudi manu sirdi, pārbaudi mani Savā Ugunī un pēc Savas labpatikas caurbur mani ar Savām bultām. Pārlicinies, vai nestaigāju pati savus posta ceļus. Vadi manus soļus ceļā, kurš ved uz Tavu Mūžīgo mājokli, jo es tik ļoti ilgojos kādu dienu staigāt Tavos Debesu pagalmos!

Es tik ļoti mīlu tavu garu ... Manis iepriecina tas, ka arī turpmāk varu izmantot tevi par Savu piezīmju blociņu, Savu atbalsi un Savu arfu – lai arī cik neskaidra būtu tās skaņa, Es izdarīšu visu pārējo; Es tev apsolu, ka caur tevi visām tautām atklāšu Savu Godību; paej malā un atļauj Man ienākt;

Es tev saku: daudzi šajos Vēstījumos atpazīs Mani kā Visaugsto; ... un Es pat pagāniem likšu ilgoties pēc Manis;¹ Mans Gars kā maiga vēja pūsma aizskars viņus; Es iešu uz zemēm, kuras nekad nav turējušas svētu Manu Vārdu; Es uzrunāšu cilvēkus, kuri nekad nav Mani lūguši, nedz arī piesaukuši Manu Vārdu;

Kungs, atver manas lūpas, un mana mute atkārtos vienīgi tos vārdus, kurus Tu man esi devis.

jā! Es likšu visai pasaulei sadzirdēt Manu Balsi; esi paklausīga, un Es tevī piepildīšu Savu Gribu; tai pašā laikā Es turpināšu tev klusībā mācīt Savu Gudrību, kura liek apbrīnā apstulbt filozofu prātiem; lepnajiem Es atmaksāšu ar to, ko viņi ir pelnījuši; Es apmulsināšu gudros – viņi pieredzēs tādu apjukumu, ka vairs nespēs atšķirt savu labo roku no kreisās; šodien viņi ir tie, kuri priecājas paši par saviem maldiem un savu Bābeles torni; šie gudrie ir nopirkuši visu pasauli – viņiem pieder viss ...³

Kungs, vai es drīkstu Tev atgādināt, ka arī viņi ir Tavi bērni?

Es vēl neesmu sadzirdējis viņus sakām: „nav neviena cita dieva kā vienīgi Tu, Tēvs!”

(Šī atbilde mani ļoti apbēdināja...)

Kungs, Rakstos ir teikts:

„Es esmu Kungs un cita nav neviena! Es, kas radu gaismu un veidoju arī tumsību, kas dod svētību, bet arī ļaunu. Es esmu Kungs, kas visu to dara.” (Is 45, 6 – 7)

Kungs, Tu esi Debesu un visa Valdītājs! Tu esi Svētais, tādēļ, protams, ka Tu spēj apspīdēt tumsību, ienesdams tajā gaismu. Ikvienam ir zināma Tava bezgalīgā Žēlsirdība, tādēļ arī es esmu piedzīvojusi Tavu neizsmeļamo Maigumu. Kungs, Tu taču spēj pārvērst postu labklājībā?

... Mans lēmums piepildīsies, un Es īstenošu visu, kas Man labpatīk ...⁴

Ko vēl es varētu izdarīt vai pateikt, lai pārlicinātu Tevi, mans Mīļotais?

lai arī tu esi nogurusi no daudzajiem pārbraucieniem, Es piepildīšu daļu no tava lūguma, ja vien tu Manis dēļ turpināsi ceļot, sludinot visas Zināšanas, kuras Es tev

¹ T.i. – vēlēties sekot augstākajam Dieva bauslim.

² Dievs vēlas pateikt, ka tad, kad Viņš man nodod Vēstījumus, es tos saņemu vienatnē, bez pūļa klātbūtnes. Viss notiek klusumā.

³ Izdzirdējusi Dieva balsi rūgtumu un vilšanos, es sajutu, ka Viņš jebkurā mirklī varētu aizdegties dūsmās, tādēļ uzdrošinājos Viņu pārtraukt.

⁴ Is 46, 10.

esmu nodevis;

Kungs, es ceļošu Tevis dēļ... Es neesmu cienīga, bet kā gan lai to pasaku... Kā lai iegūstu no Tevis arī mana lūguma otras daļas piepildījumu?

... tam tu esi par trauslu ...

Tikai ne tad, ja Tu esi manī un esi klātesošs. Tikai ne tad, ja man līdzās stāv erceņģelis Miķelis, un mūsu Vissvētākā Māte aplāj mani ar Savu apmetni.

tad tu patiešām paļaujies uz Mani ...¹ Mana Dēla atlikums ... tavas drēbes mirks tavās asinīs ... tas daudziem nesīs atgriešanos un pestīšanu; drīzā laikā, kā vēl nekad agrāk Es izliešu pār viņiem Savu Garu, viņu melīgo mēli darīdams par taisnu mēli, kas pasludinās:

”Es pieredu Visaugstajam un visa Tēvam;”

kāds cits² sauks sevi Mana Dēla vārdā par kristieti, un uz viņa pieres būs rakstīts Mana Dēla Jaunais Vārds;

Vassula, ņem rokās sirpi un pļauj! Steidzies! ļauj Mana Darba krāšņumam tevi savaldzināt un pļauj! drosmīgi pļauj kopā ar Mani un nekad neļauj pasaulei tevi aizraut sev līdzī;

Mana Balss ir liega; Mans Tēls ir pati pilnība – nāc, nāc un patveries Sava Tēva Rokās; tu esi pīšļi un putekļi, tomēr ar sirdi un dvēseli pieredi Man;

nāc, Paraskeva,³ Es pasargāšu tavu acu skatienu;

1994. gada 10. augusts

Es tev dodu Savu Mieru;

Es esmu Kungs un labprāt Es tevi apgādāju ar Debesu barību; raksti, Manu dūjiņ, pieraksti šos Rakstu vārdus:

„ja jūs paliekat Manī un Mani Vārdi paliek jūsos, it viss, ko jūs lūgsiet, jums tiks dots!” (*Jņ 15, 7*)

klausies un raksti: Savā žēlsirdībā Es esmu apžēlojies par jums un tādēļ esmu šeit, lai mācītu nemācītos, un dotu Savu Likumu tiem, kuri dzīvo bez likumiem; Es arī turpināšu barot šo paaudzi ar Sava Tēva Debesu mantojumu; Maize, kura jums dāvā dziedināšanu, nāk no augšienes; Manas mācības Maize nāk no Augšienes, no Mana Tēva apcirkņiem; nevienam nevajadzētu teikt, ka viņam nav ko ēst; lūk, Es jums to piedāvāju, lai jūs nekristu kārdināšanā un neēstu to, kas izaudzis no pasaules saknes un ir neķītrs un nāvējošs; Mans Gars jums piedāvā Dzīvību un mieru; šos dažus vārdus Es jums rakstu ar Sava ziediņa roku;

Kungs, daži no grieķu pareizticīgo garīdzniekiem netic, ka runātājs esi Tu, tāpēc, ka Tu mani dēvē par „ziediņu”.

Es zinu; bet vai viņi nav lasījuši:

„... viņu atvases zieds ir aizgājis bojā ...” (*Guđr 18, 12*), tādēļ Es viņiem saku: „atveriet savas sirdis un jūs saņemsiet Gaismu, un jūs ticēsiet; patlaban viņi līdzinās nožēlojamam pūlim, kas klīst pa ēnas un tumsības zemi; Savā Žēlsirdībā Es izliekos nemanām daudzus no viņu ļaunajiem darbiem – Es vēlos viņiem dot laiku atgriezties! nāc, Mans draugs! Es neesmu aizmirsis, ko tu Man upurēji tajā dienā; tuvojas brīdis,

¹ Dieva balsī es saklausīju pārsteigumu.

² Dievs izsakās šādā veidā, „cits” nenozīmē tikai vienu cilvēku.

³ Paraskeva ir mans otrais vārds. Grieķu valodā šis vārds nozīmē „piektdiena”. Šo Grieķijā tik izplatīto vārdu man deva mana māte svētās Paraskevas godam, kura tiek pieminēta kā aizbildne acu slimību gadījumos. Man piedzimstot, mani plakstiņi bija tik ļoti salīpuši, ka māte nebija pārliecināta, vai man vispār ir acis. Viņa lūdza svētās Paraskevas aizbildniecību, apsolīdama man dot viņas vārdu. Pēc trim dienām manas acis atvērās.

kad Es tavu upuri varēšu pārvērst svētībā¹; bet līdz tam brīdim Es turpināšu tevi sagatavot; lai tevi iedrošinātu vēl vairāk, Es turpināšu parādīties tavā vietā; ak, Manu bērniņ, uz ko gan Es neesmu gatavs tavā labā!

Savas Mīlestības Maigumā Mans Tēvs ir noklājis tavu ceļu ar safīriem; Karalis – un tomēr tik mātišķs, Tiesnesis – un tomēr tik maigs un mīlošs, Alfa un Omega – bet arvien tik lēnprātīgs; nāc – Es un tu, mēs? mums?

Jā!

runā Manā Vārdā – Mani tas ļoti iepriecina un pagodina;

Kungs, es Tevi mīlu un priecājos par ikvienu mirkli Tavā Klātbūtnē.

arī Mani iepriecina iespēja sarunāties ar tevi šādā veidā;

Tas ir nemainīgi, mans Kungs, jebkuru brīdi un jebkurā vietā es esmu gatava ar Tevi sastapties. Šī dāvana taču man paliks vienmēr, vai ne?

jā! tā ir Mana un Tēva dāvana tev; ak, Vassula, kādu dienu tu kopā ar Mani ienāksi Mana Tēva pagalmos; tomēr pagaidām Es vēl nenoplūkšu Savu ziedu, Es sagaidīšu brīdi, kad Mans Plāns tevī tiks pilnībā piepildīts; līdz tam mirklim turpini ēst Manu Miesu un dzert Manas Asinis;

Svētais ir kopā ar tevi;

1994. gada 18. augusts

(Mūsu Svētās Mātes vēstījums.)

meitiņ, Mana Sirds jūt iepriecinājumu ikreiz, kad tu pievienojies svētajiem viņu lūgšanās ... Mans mīļais bērns, tu piedalies tajā pašā cīņā,² kurā ir iesaistīti visi Debesu svētie; arī Es tur esmu klāt, tādēļ lai tava paklausība Dievam ir neierobežota; pieņem visu, ko Dievs tev dāvā; Viņš Pats ar Savu Roku Savā nesavtībā dāvā tev iespēju, brīvību un spēku nest savu artavu Baznīcas atdzimšanā; ja vien tu paliksi kā dzidr spogulis, tad tu atstarosi Dieva Tēlu, un Viņa Darbi tevī atspīdēs tā, ka ikviena tauta izlasīs Dzīvības Vārdu un pieņems Kristu ar atvērtu sirdi;

vēl ir jānotiek ļoti daudzām dziedināšanām, bet pilnībā paļaujies uz Kungu, jo Viņš Pats ir tavs svētais Ceļabiedrs; tā kā esi piedzīvojusi augšāmcelšanos, lai būtu kopā ar Manu Dēlu Jēzu Kristu, tad tev ir jādzīvo patiesa dzīve Dievā; lai ikviena tava doma būtu pievērsta Debesu lietām; arī pārējiem māci domāt par Dievu, runāt par Dievu un ilgoties³ pēc Viņa; tad viņi sapratīs, ka Dievs ir Dzīvība, Prieks un Debesu Miers; redzi, tuvojas dienas, kad šai īpašajai žēlastībai, kuru Dievs dāvāja pasaulei, pienāks beigas;

Vassula, tiem, kuri apgalvo: „neviens no kanoniskajiem likumiem mums neliek ieklausīties pravietojumos,”⁴ atbildi, ka Raksti nekad nemelo, tie saka: „pielūkojiet, ka nenoraidāt To, kas runā. Jo, ja tie nav izbēguši, kuri atmeta to, kas zemes virsū Dieva mācību mācījis, jo mazāk mēs, ja novēršamies no Tā, kas ir no debesīm. Viņa balss toreiz satricināja zemi, bet tagad Viņš pasludinājis, sacīdams: „Vēl vienreiz Es kustināšu ne tikai zemi, bet arī debesis;”⁵

tuvu klāt pienācis ir šai bezdievīgajai paaudzei Debesīs noliktais sods; Es turpināšu būt jums līdzās, iedrošinādama jūs lūgties, gavēt un dzīvot patiesu dzīvi Dievā; ja vien jūs man atļausiet, Es turpināšu jūs vest tuvāk pie Dieva;

¹ Skatīt 1994. gada. 8. augusta vēstījumu.

² Garīgā cīņa caur lūgšanu, mīlestību un paklausību Dievam.

³ T.i. – sekot vislielākajam Dieva bauslim un piepildīt to dzīvē.

⁴ Vissvētākā Jaunava runā par mūsdienu pravietojumiem.

⁵ Ebr 12, 25 – 26.

Es, „i Panayia”,¹ svētīju ikvienu no jums un saku: pār ikvienu no Saviem maziņajiem Es esmu pārklājusi Savu apmetni, lai jūs pasargātu no ļaunā, kurš kā rūcošs lauva nemitējas klist jums apkārt;

1994. gada 19. augusts

Kungs, mana sirds ir gatava kalpot un paklausīt Tavām pavēlēm. Tu man esi ļāvis ieskatīties Tavas Majestātes nama pagalmos un tajos saņemt Tavas pamācības. Lai arī mūsu ceļi ļodzās no barības trūkuma,² Tu, mans Dievs, Savā bezgalīgajā Žēlsirdībā esi apžēlojies par mums. Tu nāci mums palīgā, sacīdams: „tev, paaudze, Es esmu paglabājis bagātības un dārgumus; Es esmu steidzies pie tevis bada laikā.” Visu šo laiku to Tu esi centies mums pateikt. Es Tev pateicos! Es Tev no visas sirds pateicos!

Savu Mieru Es tev dodu;

Manā Sirdī ir apslēptas neskaitāmas bagātības, un tagad šos neizsmeļamos dārgumus Es esmu atklājis tev; Es tevi mīlu – nekad nešaubies par Manu Mīlestību; reiz Es sacīju, ka šie Dārgumi tiks pataupīti jūsu laikam, kad cilvēce ir pagrimusi tik zemu kā vēl nekad agrāk; tā atrodas tik nožēlojamā stāvoklī, ka Zvēram tiek atļauts jūs visus kārdināt; tieši tādēļ Es jūs aicinu vairāk lūgties, gavēt un sekot Maniem norādījumiem;

atveriet savas sirdis Man un nomirstiet sev, bet tu, meitiņ, paliec Manī; pieņem tos, kuri tevi apsūdz, un Es pacelšu tavu dvēseli pie Sevis; nekad netiesā, nekad nežēlojies par materiālām lietām, kuras iznīkst, esi laba un svēta; Mana Vassula, ja vien tu Man atļausi, Es tev iemācīšu būt pilnīgai; turpini sludināt Manas Sirds bagātības tiem, pie kuriem Es tevi sūtu, un nebīsties no tiem, kuri tevi apsūdz, bet gan atstāj tos, Manu bērniņ, Manā ziņā; vai redzi, cik daudz tev vēl jāpildveidojas? ar savu dzīvesveidu tu spēsi piesaistīt arī citus, lai tie iepazītu Mani;

(Tad Kungs uzrunāja Rodas salas lūgšanu grupu.)

Es vēlos ikvienam no viņiem atgādināt, ka Es esmu viņu augšāmcelis Savā žēlastībā; neviens no viņiem nav nopelnījis kādu no Manām žēlastībām, un tieši tādēļ Es vēlētos, lai viņi izlasītu Evaņģēlijā līdzību par farizeju un muitnieku – tas neļaus viņu degsmei pārvērsties svētulībā; saprotiet, ka vienīgi Dievs ir labs;

neviens no jums nav pilnīgs, un jums visiem vēl daudz ir jāmācās; jums ir jāiemācās Tēva pacietība, Mana mīlestība un lēnprātība, kādu parādu jums katram, kā arī pilnīgais Mana Svētā Gara maigums un svētums;

šai reizei, meitiņ, tas būtu viss; svētī Mani un mīli Mani; Es, Jēzus, svētīju tevi, Manu skolniecīt;

1994. gada 23. augusts

Mans Kungs?

Es Esmu; maziņā, saņem Manu Mieru;

Es nācu pie tevis, lai tavā sirdī rastu kādu mierinājumu; Manā Sirdī ir ļoti sāpīgs, grūti paciešams ievainojums ... šodien Zvēra sekotāji zaimo Mani Manā Mīlestības sakramentā; Mīlestība ir nodota, apspļaudīta un samīdīta kājām – Es patlaban atrodos viņu grēcīgajās rokās; vai tu zini, ko tas nozīmē? Mans Mūžīgais Upuris ir viņu rokās; tie Mani nomētā ar akmeņiem un ir nozvērējušies izskaust Mani no Mana Tabernākula;

skaties! tuvu ir diena, kurā viņi oficiāli paziņos, ka Man vairs nav vietas Manā Tabernākulā, bet Manis vietā viņi tur ievietos tukši skanošu cimbalu; ... un pravieša Daniela pravietojums būs piepildīsts;

¹ Grieķu valodā – Vissvētākā Māte, tiešā tulkojumā – „Vissvētākā”.

² Garīgās barības trūkuma.

meitiņ, nekad neļauj novājināties savai ticībai un uzticībai, nekad neguli, nekad nešaubies; dāvā Man atpūtu, Mana mīlotā, dāvā Man atpūtu ... ic;

Paaudze! Tuvojoties Viņa Dienai, tev nav tiesību sacīt savam Pestītājam: "es guļu gluži viena uz zemes, un nav neviena, kas mani pieceltu".

Kad pār tevi, paaudze, nāks uguns, kurš tevi dedzinās un svilinās, likdams nokalst gan taviem dārzjiem, gan vīnogulājiem, tad nesaki vairs savam Pestītājam: „atnes man ko ēdamu vai dzeramu”, jo tagad tev bija jānožēlo grēki un jābeidz priecāties par ļaunumu.

Kas attiecas uz bezdievjiem, kuri zaimo mūsu Kunga Mūžīgo Upuri un kuru labākais draugs ir Nāve – uguns pār jums nāks ar nevaldāmāku niknumu nekā jebkad agrāk, ja vien Kungs no jūsu mutēm nesadzirdēs nožēlas saucienu.

1994. gada 3. oktobris

Vassula no Manām Ciešanām, dzīvo Man; tagad tam tiešām vajadzētu būt tavas dzīves mērķim; tavus ienaidniekus, kuri ir arī Manējie, Es pārvērtīšu zemes putekļos! ak, zeme!¹ kaut arī tev ir dvēsele, kāpēc tu Mani tik ļoti sāpini? vai tiešām tu vairs nevēlies saņemt savu mantojumu? ak, Vassula, Es esmu tik ļoti noskumis par šo paaudzi; viņu tuksnesī Es izstiepju tiem tuksnesī pretim Savu Roku, Es vēlos aizskart viņu izkaltušo dvēseli un to atdzīvināt, bet viņi šķietas nekad neredzam Manu pestījošo Roku ...

nāc, trauslā meitene, un pravieto Manā Vārdā; saki Maniem jaunās Derības ļaudīm, ka nāk dienas, kad Mūsu Abu Sirdis atkal tiks caurdurtas; Mani ienaidnieki gatavojas uzbrukt Manai Svētnīcai, Manam Altārim un Tabernākulam, lai tos iznīcinātu un to vietā uzceltu savu postošo negantību; pienāks vēl nebijis posta laiks, kādu tautas nav piedzīvojušas kopš savas radīšanas brīža; Mans Nams tiks ieņemts ar spēku un nodevību;

Dumpīgums jau ir izvērsis savu darbību, bet paslepus, jo vispirms ir jāatbrīvojas no tā, kurš viņu aizkavē, jo tikai tad Dumpinieks atklāti varēs apgānīt Manu Svētnīcu;

ak, cik daudzus no jums savaldzinās viņa glaimi, cik daudzi no tā kritīs! tomēr Manējie neatkāpsies, bet Manis dēļ viņi upurēs savas dzīvības; ar asarām Acīs Es jums saku: „šis uzbrucējs, Mani ļaudis, pārbaudīs jūs ar uguni ...” viņa plānotais aplenkums jau izplatās visā pasaulē;² lauva ir atstājis savu midzeni ...

šoreiz ieklausies un izproti: uzbrucējs ir izglītots cilvēks no Zvēra sekotāju vidus, kuri noliedz Manu Dievišķību, Manu Augšāmcelšanos un Manas Tradīcijas; par viņiem Raksti saka: „lepības pārņemts tu sacīji: Es esmu dievs; Es sēžu Dieva tronī jūru ieskaus; lai arī tu esi tikai cilvēks un nevis Dievs, tu tomēr nolēmi, ka esi kā Dievs ...” (Ez 28, 1 – 2)

šodien, Manu meitiņ, Es esmu atradis nedalītu sirdi, sirdi, kurā Es varu ierakstīt noslēpumus, kuri līdz šim bija aizzīmogoti, bet tagad tiem noteikti ir jāpiepildās; tādēļ atļauj Manai Rokai, meitiņ, tos iegravēt tavā sirdī;

kad tas, kurš sagrauj svētās tautas spēku, kopā ar Manas tradīcijas iztīrītājiem nosēdīsies Manā Tronī, tad viņa klātbūtne tiks novietota Manas Svētnīcas centrā Dieva vietā; Es jūs esmu jau agrāk brīdinājis un brīdinu arī tagad, tomēr daudzi klausās bez izpratnes ... šodien jūs ceļat, bet Es jums saku: jūs būsiat nespējīgi pabeigt šo darbu ... visi atveriet acis un ieraugiet sazvērestību, kura ir ielavījusies Manā Namā ... sazvērestība un nodevēji iet roku rokā: kāds, kurš sēž pie Mana galda, ir sadumpojies pret Mani un pret visiem Manas Valstības spēkiem;

¹ Jēzus agonijas pilnais kliedziens bija domāts pasaulei.

² Daudzos masu medijas līdzekļos nemitīgi paustie viedokļi par to, ka pāvests ir ļoti slims, ir vēlme viņu priekšlaikus apbedīt dzīvu. Šī ļaunprātība un smadzeņu skalošana notiek, lai sagatavotu ceļu ienaidnieka atnākšanai.

Es jums to saku jau tagad, lai, laikam pienākot, jūs pilnībā saprastu Manus Vārdus un ticētu, ka visu laiku Es, Dievs, esmu bijis šo saucienu Autors;

tagad Es jums vēlos pateikt ko tādu, kas līdz šim jums ir bijis apslēpts – Es atklāšu jums jaunas, apslēptas un nezināmas lietas: daudzi no jums zaudēs ticību un pagodinās šo tirgoni, jo viņš izmantos glaimus ... kopā ar cilvēkiem, kuri pielūdzu svešu dievu, kopā ar jūsu laiku izglītotajiem, tiem, kuri noliedz Manu Dievišķību, Augšāmcelšanos un Tradīcijas, viņš samīdīs Manu Upuri; tā kā cilvēka sirds ir vāja, daudzi pieņems viņu, jo tos, kuru sirds pievērsīsies šim dumpiniekam, viņš apveltīs ar lieliem pagodinājumiem;

Manai Baznīcai nāksies iziet cauri visiem tiem pārbaudījumiem un nodevībām, kurus nācās piedzīvot Man Pašam; tomēr viss notiks tādēļ, lai vēlreiz piepildītos Raksti: „Es sitīšu ganu, un avis tiks izklīdinātas;”¹ lai arī kas notiktu, palieciet uzticīgi šim ganam, neklausīdami nevienu citu; jūsu gans tiks sistis ...

un Manu ļaužu vaimanas caururbs Debesis; kad no Manas pilsētas pāri palikusi būs tikai drupas, zeme tiks sašķelta un sagrīļosies;

kad jūs redzēsiet visu to notiekam, Austrumos uzliesmos dzirkstele; Mana Vārda, Manas Cieņas un Mana Upura aizstāvībai no Austrumiem pacelsies uzticama roka; kamēr no zvēra mutes laukā velsies zaimi, Austrumos kādas sirds upuris tiks upurēts, lai izglābtu Brāli, kurš nokļuvis ļaunā gara varā; kamēr tiks lauztas vienošanās, tiks atraidīti un nogalināti pravieši, no Austrumiem atskanēs augstdzimusi balss: „ak, Neapstrīdamais un Neatvairāmais! Dari mūs Tava Vārda cienīgus un dāvā žēlastību mums būt vienotiem Tavā Vārdā ...”

Sātans jau virzās uz Manu Troni, tādēļ sapulciniet Manas kopienas un pasakiet viņiem, ka Es, Jēzus, pārsiešu jūsu brūces, kad pienāks laiks;

tajās posta pilnajās dienās Mūsu Abu Sirdis būs jūsu vienīgais patvērums; tādēļ, Mani tik ļoti mīļotie, klausieties un izprotiet: Es vēlos, lai jūs būtu drosmīgi, tādēļ lielo pārbaudījumu dienās nebīstieties, bet gan turpiniet aizstāvēt Manu Vārdu un Manas Tradīcijas, un nepieņemiet izpušķojumus un cilvēku mācības, kuras Mans Ienaids ar savu rakstāmo pievienos klāt; viņš arī parakstīs šos maldus ar nevainīgo bērnu asinīm, kuras viņi izmanto savos slepkavīgajos iniciācijās rituālos, kuru mērķis ir plašāk izvērst ļaunā varu!² ...

kamēr jūs, Mani draugi, visi ar nepacietību gaidīsiet rītausmu, kamēr tiks lauztas vienošanās un Dumpīgums sasniegs savu galējo kulmināciju, paceliet savas acis un vērojiet Austrumu pamali, gaidot atmirdzam Rīta blāzmu; vērojiet Gaismu, kas atspīdēs no Austrumiem, raugieties, lai tiktu piepildīts Mans Plāns; kamēr izslāpušais, kura rīkle ir izkaltusi, meklēs ūdeni, Es visā Savā Godībā un Varenībā ar Savu Jauno Vārdu nonāksšu pie jums kā Upe;

1994. gada 5. oktobris

Mana Vassula, pildi Manus noteikumus un tie ir šādi: atklāj Manas bagātības visai cilvēcei un atļauj Manam Svētajam Garam būt par tavu vienīgo Vadītāju; nezaudē drosmi, jo Mana Mīlestība tevi atbalstīs; klausies un raksti:

Manas karstākās ilgas ir, lai Austrumi un Rietumi satiktos; lai Mana Baznīca tiktu apvienota, Man ir vajadzīgi abi šie Manas Baznīcas balsti;³ Mana Baznīca nevar būt stabila, ja to atbalsta tikai viens no šiem pīlāriem; Es viņiem uzticēju Savas Baznīcas drošību un pastāvēšanu; tomēr, tikko Es biju atgriezies pie Sava Tēva, jūs

¹ Zah 13, 7.

² „Viņa paraksts būs no asinīm”: daudzās valstīs legalizētie aborti palīdz Sātanam iegūt arvien lielāku varu. Aborts ir apslēpta slepkavība, tas pagodina Sātanu, jo ir cilvēka upuris. Lai ienaids iegūtu lielāku varu, Sātans ir pieprasījis šo apslēpto cilvēka upura formu.

³ T.i. – Austrumi un Rietumi.

nekavējoties sašķēlāties, un Mana Tēva radītās radības roka saraustīja Manu Miesu; kopš tā laika Man ir nācies noraudzīties šausmīgos skatos;

šodien Mani ļoti dziļi aizkustina ikviens Manas radības smalkjūtības pilnais solis, lai atjaunotu Manu grūstošo Namu; par katru soli pretim vienotībai Debesīs valda vislielākais prieks; ikviena lūgšana, kura tiek veltīta Manas Miesas atjaunotnei, mazina Mana Tēva dusmas; Es izleju Savas svētības pār katru tikšanos, kuras laikā Manā Vārdā tiek meklēta vienotība;

Manas Acis noraugās tajos, kuri Mani mīl un kuri, neraugoties uz savām nepilnībām, cenšas īstenot Manas kvēlās ilgas; tad sanāciet un kopīgi uzklājiet Galdu, lai Mani pagodinātu; jūs pazīstat Manas Maizes un Mana Biķera garšu – jūs abi esat baudījuši Manu Mielastu; trešā mēle vēl pilnībā nav Mani iepazīnusi, bet jūs, jūs esat saglabājuši Manu Tradīciju, jūs esat bijuši nesatricināmi;¹ vai neesat dzirdējuši: „pārbaudījumu brīdī brāļi un sabiedrotie ir labāki par nesavtīgu palīdzību”;²

Mana Goda dēļ pasteidziniet šīs dienas atnākšanu; no Austrumiem Es likšu steigties nesavtīgai un cēlai dvēselei, kura savā uzticamībā apzīmogos miera derību ar Rietumiem; Mana Valdīšana ir tikusi pāršķelta uz pusēm, un tad sašķaidīta lauskās ... nāciet un, pieņemdami vienotu Lieldienu svinēšanas datumu, atkal no jauna uzceliet vienu Namu ... ir divas Māsas, un Mana Dvēsele priecājas un mīl viņas abas, un tām apkārt ir pulks brāļu, kuri neklausās tajās, lai arī viņu³ dvēsele vēl nekad nav bijusi tik tuvu nāvei; tomēr Es Pats savedīšu kopā tās abas, lai tiktu pagodināts Mans Vārds – Es vēlos, lai Mans Vārds tiktu pasludināts ap vienu altāri, un tūlīt pēc tam arī brāļi visi kopā pievienosies šīm svinībām;

Es ar nepatiku esmu nolūkojies procesos, kas notiek Manā Namā, un Es jums saku: nodevējs sasaistīs Manu Likumu un Manas Tradīcijas, un pakļaus sev Mana Nama balstu, kurš Mani godināja Rietumos; neprasot Man padomu, tiks veikta tautas skaitīšana; viņi savās sirdīs ir nolēmuši sagāzt šo balstu, vēl pirms Es esmu paspējis pievienot tam Austrumu Baznīcas pīlāru un nostiprināt Savu sašķobīto Namu; viņi ir nolēmuši piesavināties mantojumam, kurš viņiem nepieder; kā gan viņi varēja aizmirst, ka Es izmeklēju katru sirdi, lai izpētītu tās nodomus? Mans Gars ilgojas, lai jūs tiktu sapulcināti kopā, un tie Mani ļaudis, kuri šodien klīst tumsībā, ieraudzītu Manu Gaismu, bet tie, kuri guļ nāves ielejā, augšāmceltos;

1994. gada 6. oktobris

Vai es daru ko labu? Vai es esmu Tev nodevusies, mans Kungs? (Es noglāstīju Viņa matus uz Turīnas līķauta attēla un tos noskūpstīju, vienlaikus uzdodama sev jautājumu, vai šādā veidā es Viņu neaizvainoju). Kungs, vai es Tevi aizvainoju?

nē; Man tas patīk;⁴ ... ak, Vassula, cik vēl ilgs laiks paies, kamēr tu Mani sapratīsi?⁵ Mana Mīlestība ir bezgalīga! ... tagad, Mans bērns – viss, ko tu dari Manā labā, vairo Manu Godu; dari visu, kas ir tavos spēkos, bet Es paveikšu pārējo; nekad nebīsties; Es zinu, cik daudz tu spēj dot, tādēļ visu, kas pietrūks, Es Pats došu un piepildīšu visu pārējo; vai atceries – Es un tu, mēs, mums? tādēļ esi mierīga;

Mīlestība ir kopā ar tevi; ic;

1994. gada 9. oktobris

Kungs, es uzticos Tev. Tu esi mans Padomdevējs – tā ir tik liela dāvana! Kalpot Karalim – tā ir īpaša dāvana! Atver manu sirdi, lai es pievērstu ausi Tavai Gudrībai un Tavas mācības darītu zināmas visiem.

¹ Attiecībā uz Tradīciju.

² Ekl 40, 24.

³ T.i., brāļu.

⁴ Kungs redzēja manu svārstīšanos.

⁵ Jēzus izteica šos vārdus ar humoru.

Vassula, miers lai ir ar tevi; vai Es neesmu kopā ar tevi sarakstījis vairāk nekā simts piezīmju burtnīcas¹, kuras ir paredzētas, lai visiem jums mācītu Manu veselīgo mācību? tu gatavojies Man kalpot Manā Namā, un Es tevi neatstāšu; Es sūtīšu tev Savu Aizstāvi, Kurš tev atgādinās visu, ko Es tev esmu mācījis²; Es turpināšu tevi lietot līdz pat beigām kā Savu vēstnesi; pagodini savu Svēto; lai tava mute ir kā zobens, kurš pāršķeļ cilvēku sirdis ... šajās dienās Man ir vajadzīgi sekotāji, bet Man to ir tik maz;

meitiņ, pasaulē pieaug svētuma zaimošana, bet Mani ļaudis arvien mazāk novērtē Manu Vissvētāko Sakramentu; lūdz Tēvu, lai Viņš izlej pār šo paaudzi Savas žēlastības; lai arī daudzi Man ir pagriezuši muguru, Mana Balss var tos atsaukt atpakaļ pie Manis; turpini būt Mana Atbalss ... Maniem jēriem ir jādzird Gana balss, kas aicina atgriezties ganāmpulkā;

Es tev dodu Savu pavēli: neaizturi Manus aicinājumus, ļauj Manām interesēm būt svarīgākām par tavām pašas interesēm; ļauj Man apūdeņot tuksnesi, pirms vēl nav pienākusi Mana Diena; atļauj Man svētdarīt Manus dēlus un meitas; Es esmu atdarījis Debesu apcirkņus, pārpilnībā izliedams pār jums Savu Debesu Mannu; Es zvēru, ka nevienu neatstāšu vairs ne izsalkušu, ne nabagu, jo Manas Svētības ir bagātīgas, Mana Mīlestība dāvā piepildījumu, bet Mana Gara Dvesma dziedina;

lai tava uzticība un paklausība tur atvērtus Manus vārtus – tas pieceļ daudzus kritušos, kuri ar Manu Garu dosies sludināt Manu Žēlsirdību; nāc un pasmelies Manā Sirdī – tajā³ guļ apslēptas visas Manas Bagātības; tu esi nepārspējami vāja, tomēr kāds prieks, jo Es tavā vājumā varu būt Valdnieks un karalis! tagad Mans Gars vadīs tavus soļus; iemācies izprast, kā Es darbojos;

tu, kas nes Manu Vārdu – esi svētīta; ic;

1994. gada 13. oktobris

Kungs, šeit es esmu, gatava Tev kalpot, cik vien man tas iespējams, ar mīlestību un cieņu.

Dvēsele, miers lai ir ar tevi; Mana Vassula, Es vienmēr tev došu iespējas sludināt Manus Vēstījumus, neatkarīgi no tā, ar kādu degsmi tavi...⁴ jeb pareizāk būtu teikt – mūsu ienaidnieki cenšas tevi apturēt, viņi nekad nerasniegs savu mērķi ... Es esmu Debesu un zemes Kungs ...

Manas Dvēseles svētītā, atļauj Man atkal izmantot tavu roku; caur tavu muti Es turpināšu uzrunāt tautas un, lai iedrošinātu tevi, Es dažkārt atklāšu viņām Savu Svēto Vaigu; arī tevī Es taviem apkārtējiem atklāšu tavu pagodināto miesu; šīs visas ir Mana Tēva dāvanas, ar kurām Viņš tevi ir apveltījis tavas mīlestības dēļ uz Mani; tavai sabiedrībai Es atklāšu tavas pagodinātās miesas mirdzumu⁵ – to miesu, kura ir neiznīkstoša ... lai parādītu Ceļu uz Manu Valstību, atļauj Man tevi svētdarīt;⁶

Es turpināšu ārstēt jūsu slimos, un Mans Vārds tiks slavēts; uzklausi Mani: lai Mans Vārds tiktu pagodināts, Es bieži parādīšos tavā vietā – kā atgādinājums par Maniem Brīnumiem un Manas Klātbūtnes realitāti; Es atklāšu Sevi tevī, lai ikviens ieraudzītu, ka Es esmu tevī, bet tu – Manī, un lai viņi spētu ticēt, ka caur taviem vārdiem Es Esmu; tevī ir tā Mīlestība, ar kādu Tēvs mīl Mani, Manu bērniņ, un tieši tādēļ arī Es

¹ Šī ir 74. piezīmju burtnīca, neskaitot 74 burtnīcas ar man personiski domātiem vēstījumiem un vēl apmēram piecas ar mana sargeņģeļa vēstījumiem.

² To visu Viņš man teica tieši pirms manas tikšanās.

³ Jēzus teica šos vārdus norādīdams uz Savu Sirdi.

⁴ Jēzus uz mirkli aplūsa, it kā vilcinādamies, bet tad turpināja.

⁵ Par to ir liecinājuši daudzi cilvēki dažādās valstīs. Viņi redzēja manu seju kļūstam tik mirdzošu kā porcelāns – šķiet, ka to izgaismo no iekšienes nākoša gaisma, pie tam tā līdzinās jaunas meitenes sejai.

⁶ Svētdarīšana notiek caur šķīstīšanu un pārbaudījumiem.

esmu tevī; tu esi ieguvusi Mana Debesu Tēva labvēlību, un tāpēc Viņš tevi ir apveltījis ar šo neizsmeļamo dārgumu – īpašo dāvanu, kura ir vērtīgāka nekā visi pasaules dārgumi kopā;

Es atkal nāku pie tevis, lai tu sadzirdētu Dieva Vārdu; Es esmu Dievs; pagodini Manu Vārdu un pasludini pasaulei, ka Es uzvarēju, un par to liecina Mani Brīnumdarbi; Es vēlos, lai cilvēki par to uzzinātu, un šie brīnumi izplatītos visapkārt; Debesīm un zemei ir jāierauga Mana Godība; tagad vairs nešaubies, bet tici ... - Es atvērsu tev ļoti nozīmīgas durvis;¹

tagad uzklausī Mani un raksti Manā Vārdā: Es jums saku, ka pestīšana nāks pie pamestajiem un tiem, kuri nekad nav Mani meklējuši – pie nabagiem un grēciniekiem, pie atstātajiem un izsalkušajiem,² kuriem vajadzīgs ūdens, bet viņi to neatrod; slāpes ir izkaltējušas viņu muti, tādēļ Es pats ar Savu Roku viņus padzirdīšu; vai neesi pamanījusi, kā Es pulcinu kopā grēciniekus un mirstošos?

Es aicināšu grēciniekus un tos, kurus jūsu priesteri³ ik dienas šausta ar smagiem, apsūdzības pilniem vārdiem; viņu skumjas Es pārvērtīšu priekā; kad viņi vaicās: „bet kas notiks ar mums? vai arī mēs varam kļūt par Tavas Valstības mantiniekiem? vai arī mēs patiešām varam tikt glābti?” Es tiem atbildēju: „Es esmu sadzirdējis jūsu lūgumu, Es izglābšu arī jūs caur jūsu pašu grēcīgumu; Es esmu nācis pie slimajiem un nabagajiem; Mans bērns, vai tu nekad iepriekš to nebiji dzirdējis?”

Es neuzklausīšu tos, kuri saka uz Mani: „Kungs, Kungs”, bet patiesībā nedara Manu Gribu; Es neklausīšos tajos, kuri ik dienas runā par jūsu izcelsmi, bet kuros pašos nav nekāda pamata; bēdas jums, kas esat bagāti! pagodinājumus jūs saņemat jau tagad, bet savā nāves stundā Manas Valstības durvis jūsu priekšā būs aizvērtas, bet jūsu vārds tiks izdzēsts no Dzīvības Grāmatas ... bet tu, meitiņ, neļauj savai dvēselei aizlidot projām no Manas Sirds;

nebaidies pasludināt Manus Žēlsirdības pilnos aicinājumus, pagodini Manu Garu! kamēr vien tu būsi gatava iet mazumā un izzust, Es tevī pieaugšu; Mani Darbi tevī pagodinās Manu Vārdu; mēs, mums? ic;

1994. gada 14. oktobris

(Runāja erceņģelis Miķelis.)

Vassula no Kristus ciešanām, es, erceņģelis Miķelis, tevi sveicu un tevi svētīju; vai atceries, kādā veidā Dievs tevi aicināja uz patiesu dzīvi Viņā? ikreiz, atceroties tavu garīgo augšāmcelšanos, esmu aizkustināts līdz asarām ... agrāk tu karoji pret Dievu, jo visas tavas intereses bija saistītas tikai ar negarīgām lietām, bet tagad – lai ir slavēts Taisnīgais un Visaugstais Dievs – Viņš tevi ir pārklājis ar Savu Svēto Garu, Viņš ir licis pār tevi gulties Savai varenajai Rokai un, kopš tu esi kļuvusi par Svētā Gara mājokli, Viņš tevi ir darījis par Sava Gara liecinieci; jau no paša sākuma⁴ Gars, atradis tevī Sev mājvietu, klausīdamies tavā saucienā „Abba, Tēvs!”, Pats pagodina Sevi; pavisam drīz Viņš nāks un sagraus to netaisnību, kas ir iemājojusi cilvēku sirdīs;

¹ Kungs neprecizēja, par kādām durvīm Viņš runā, bet vēlāk es sapratu. Dažas dienas vēlāk, neskatoties uz visiem šķēršļiem, tēvam O'Karolam izdevās noorganizēt privātu tikšanos ar Konstantinopoles patriarhu Bartolomeju.

² Jēzus runā līdzībās par tiem, kuri netic, par nokļīdušajām avīm un tiem, kuri neko nezina par garīgumu.

³ Daži no tiem, kuri Grieķijā ir atgriezušies, pateicoties „Patiesas dzīves Dievā” Vēstījumiem, no visas sirds devās uz savu pirmo grēksūdzi. Viņos bija patiesas ilgas atgriezties Baznīcā un patiesas slāpes pēc Dieva. Biktstēvs, uzzinājis par vēstījumiem, viņus nosodījis un dažiem no viņiem pat piedraudējis ar ekskomunikāciju.

⁴ Kopš manas atgriešanās.

ieklausies ... Mūžīgais Upuris¹ tiks mīdīts kājām aptuveni trīs gadu garumā; šis neiedomājamās zaimošanas dēļ trešā daļa no visiem iedzīvotājiem nomirs savos grēkos; Kungs to ir zvērējis pie Sava Svētuma; tagad sagatavojies satīties ar Dievu ...² nedomā, ka man sagādā prieku tev vēstīt par visām šīm lietām, bet ļaunajam garam šajā paaudzē tiek veltīts pārāk liels gods; jau no iesākuma viņš ir bijis vienīgi slepkava un melis, bet šajos laikos viņš tiek pielūgts kā tēvs; ļaunais gars tiek apveltīts ar dažādiem pagodinājumiem; tavās dienās cilvēki zemu noliecas viņa darbu priekšā, un šādā veidā tava paaudze ir sagatavojusi sev sodu; jūsu zemēs ir iemājojuši un klaiņo apkārt nešķīsto garu leģioni;

šajās dienās Sātans kārdina pat Dieva izredzētos; šo paaudzi piemeklē nelaimes, jo savus torņus tā ceļ ar nevainīgo bērnu asinīm,³ bet savu dzimto zemi dibina uz noziedzīga pamata; vienīgi šis upuris⁴ apmierina Sātanu ... bērniņ, paļaujies uz Visaugsto Dievu un iedrošini cilvēkus, lai tie vēršas pēc palīdzības pie manis; Es, Dieva erceņģelis Miķelis, nekad nepaguršu, aizstāvēdams Patiesību; nepadodies⁵ un nescārsties pat tad, ja dažkārt ienaidnieka sitieni var būt traumējoši; Es esmu ar tevi; priecājies par Visaugstākā labvēlību;

(Runāja Kungs.)

esi mierā; pienāc pie Manis un izjūti Manu Mieru; Es tevi nekad neatstāšu; Es tev palīdzēšu, lai Mana Sirds tevī gūtu uzvaru; neļauj Sātanam viest tevī šaubas, kuras varētu tevi maldināt; Es tevī likšu parādīties arvien jaunām zīmēm – Es to darīšu Sava Vārda godam;

1994. gada 18. oktobris

Manu mazo bērniņ, Es esmu Jahve, tavs mūžīgais Tēvs; Es tevi esmu paņēmis tālu, tālu projām no šī trakojošā pūļa⁶ un ievēdis tevi Savos Pagalmos; savā darbā esi neatlaidīga un upurē Man savus apspiedējus; lūdzies ar šādiem vārdiem:

„Tēvs, Savā Taisnībā izglāb mani no melīgas mēles. Dievs, Savā nebeidzamajā Mīlestībā steidzies man palīgā, atbildi man, Mans Jahve.”

tagad Es tev saku: Mans bērns, Mans bērns, pat ja tev pretim nostātos desmitiem tūkstošu Mana ienaidnieka sekotāju, nebīsties, jo Es esmu tev līdzās, lai tevi aizstāvētu; Mana Klātbūtne ir tavs Vairogs; kurš gan ir līdzīgs Man? ar ko gan tu varētu Mani salīdzināt? Mana Klātbūtne ir Krāšņuma un Majestātes pilna; lai neviens tevi nenomāc; tu, Mans bērns, atjaunosi Manas svētnīcas Manam godam;⁷ Es tevi neesmu sūtījis, lai tu iegūtu sev popularitāti, bet gan, lai tu svētītu Manu Vārdu; Es tevi nepiecelu no mirušajiem, lai tu iemantotu slavu, bet gan Es; Es esmu tev devis mācekļa mēli, lai tu dienu no dienas sludinātu Manu Pestīšanas Plānu ...

ķeries pie darba, Mana sēkla, un Es būšu ar tevi; Es jau tagad esmu tevī aizdedzis liesmu, kuru apdzēst neizdosies nevienam; Es turpināšu tevī vairojot Savus brīnumdarbus – Manā dārgumu krātuvē to vēl ir daudz; Mani brīnumdarbi atklāsies

¹ Jēzus reālā Klātbūtne svētajā Euharistijā.

² Redzot manas skumjas, Dievs atļāva erceņģelim Miķelim vēl kādu laiku palikt ar mani. Es ar lielām skumjām pārdomāju šī vēstījuma saturu.

³ Daudzās valstīs legalizētie aborti.

⁴ Sātanu iepriecina aborti, jo varas iegūšanai viņam ir vajadzīgi cilvēka upuri. Ik dienas tiek izdarīts ļoti daudz abortu cilvēkiem pat neapzinoties, ka tas kļūst par Sātanam veltītu kultu. Sātans ir izslāpis pēc asinīm, un mūsdienās viņš tās iegūst no nevainīgiem bērniem.

⁵ Erceņģelis Miķelis centās pateikt, lai es līdzinos viņam un nekad nepagurstu, pierakstot vēstījumus, vai arī, lai nezaudēju drosmi, neskatoties uz saņemtajiem sitieniem.

⁶ Maniem vajātājiem.

⁷ Šajā gadījumā ar vārdu „svētnīcas” tiek saprastas cilvēku dvēseles.

tevī ar tādu pat spēku, ar kādu ienaidnieki tevi vajās: Mans Dēls parādīsies tavā vietā un atklādams Sevi apkārtējiem; vai kāds varētu žēloties, ka Es nerādu Savas Klātbūtnes zīmes? vai kāds vēl varētu apgalvot, ka Es Pats nenesu pestīšanu un dziedināšanu? vai kāds varētu sūdzēties, ka Es esmu apslēpis Savu labo Roku? kurš gan cits, ja ne Es šajā tuksnesī ir uzklājis ķēnišķīgā mielasta galdu?¹ kurš spētu šai tuksnesī sašķaidīt klintis un remdēt jūsu slāpes pāri plūstošās ūdens straumēs?² kurš gan cits, ja ne Es? paaudze, atver savas acis un palūkojies uz Maniem brīnumdarbiem; bet tu, meitiņ, tā kā esmu tevi darījis brīvu, ved Manus cilvēkus uz Manu Namu; apvieno cilvēkus Manā Namā, kur arī viņi iegūs savu brīvību; vieno Manus ļaudis, lai tie kļūtu par vienu sirdi; seko šim norādījumam:

liec savām lūpām nest liecību par Manu Laipnību; atdzīvini dziestošo liesmu³ un turpini būvēt Manus altārus⁴ un Manu Namu; nevienam neizdosies ielenkt Manu telti,⁵ lai arī aiz citām teltīm⁶ ir paslēpušies satrakotu dēmonu leģioni, kuri vēlas izraut no tevis Manis dāvāto cerību un piepildīt tevi ar šausmām; tomēr slimība sagraus viņu miesas un tās pārklās tārpi ... saņem Manu Mieru un nekad nemitēties lūgties par tiem, kuri vēl nav atgriezušies;⁷ Mana Sirds sāp, Mans bērns, jo Es redzu līdz pat zemes galiem, un tas, ko redzu, nesaskan ar Manas Sirds ilgām ... jūsu Tēvam ir vara pār visu, izņemot jūsu brīvību ... un cilvēks savu brīvību ir izmantojis nepareizi ... mīļotā, lūdzies, lai mirstošajiem vēl būtu laiks laboties; ikviena mīlestības lāse tiek izmantota viņu pestīšanai; daudzi no tiem, kuri guļ zem gruvešiem, patiesībā vēl arvien elpo,⁸ tādēļ lūdzies, lai Es atveldzētu viņu dvēseles; atceries, ka esi atbrīvota tādēļ, lai atbrīvotu no gruvešiem arī viņus; nāc; Es, Jahve, tevi mīlu, Es tevi svētīju;

1994. gada 20. oktobris

Kungs?

Es Esmu; redzi, Vassula, Es tevi piecēlu tā paša nolūka dēļ – Mans Tēvs un Es tevi apmeklējām un tevi izaudzinājām; patiešām – Es biju Tas, Kurš tevi augšāmcēla; vai šodien tu varētu sacīt, ka tavas zināšanas tev ir devuši cilvēki vai arī teoloģijas studijas?

Lai slavēts Dievs, jo viss, ko esmu apguvusi, ir saņemts no Tevis.

Mans Tēvs un Es caur Saviem darbiem turpināsim raisīt sašutumu jūsu filosofos un sabiedrības augstākajos slāņos, viņus ieļautos arī Mūsu izvēlēto instrumentu nabadzība; Mani iepriecina iespēja tevi mācīt, jā, Mani vēl arvien iepriecina iespēja apveltīt tevi ar Manām cēlajām Zināšanām; ak, Vassula,⁹ ja vien tu zinātu, cik ļoti priecājas Tēvs, kad apveltī tevi ar Gudrību ... tādēļ neesi kā tāda, kas neapzinās visas šīs svētības; nevaicā: „kur ir mans Jēzus?” Mana mīļotā, Es visu laiku esmu ar tevi, Mans Acu skatiens ir nemitīgi pievērstis tev;

¹ „Ķēnišķīgā mielasta galds” nozīmē Dieva zīmes un brīnumus, kā arī Svētā Gara darbus, kuri tik lielā pārpilnībā tiek izlieti pār mums.

² „Sašķaidīt klintis” – Dieva spēks, kurš mūsu radīto tuksnesi spēj apūdeņot ar Svētā Gara upi.

³ Ar to ir jāsaprot šī mirstošā paaudze.

⁴ T.i. – dvēseles.

⁵ T.i. – nevienam neizdosies pakļaut manu dvēseli (telti), jo tā ir Dieva īpašums un Viņa mājvieta.

⁶ Arī šajā gadījumā telts nozīmē dvēseli. Dievs vēlas teikt, ka dēmoni sava darba veikšanai izmanto cilvēkus.

⁷ Šai mirklī es sajutu Dievā skumjas un nogurumu. Pēc tam kā tēvs, kurš dalās ar bērnu savās sāpēs un uztic tam savas skumjas, Dievs paskaidroja man šo skumju iemeslu.

⁸ Es sapratu, ka viņi tik tikko elpo.

⁹ Jēzus nopūtās.

atļauj Man sekmēt tavu garīgo izaugsmi un paplašināt tavas zināšanas, atļauj Man dažkārt aizbēgt no pasaules samaitātības, lai rastu atdusu tavā sirdī; tavā klusumā Es varu atpūsties; Es esmu Karalis tavā uzticībā, jo tajā Es saņemtu godu un slavu, bet tavā mīlestībā es tieku pagodināts;

Kungs, Tu esi mani skolojis un devis man spēku. Tu vērsies pie manis un Tavi vārdi mani piecēla. Tu pats, Kungs, esi mana barība. Kādēļ Tu ar šo gaismas dāvanu esi apveltījis tik samaitātu radījumu kā mani?

tādēļ, ka tavs grēcīgums Mani satrieca; ja vien Es būtu atradis kādu vēl vājāku radījumu par tevi, būtu izvēlējis viņu; tavs grēcīgums spiež Manu Žēlsirdību iegremdēt tevi Sevī; tavs grēcīgums liek Manai Galvai nodrebēt ... Es neatrodu nevienu, kurš būtu vājāks un grēcīgāks par tevi ... nevienu! kā gan Es spētu tevī darboties, ja Man būtu bijis jāsastopas ar neskaitāmiem pretiniekiem tavā iekšienē? Es nevienu neatradu ... un arī, ja kāds parādītos, Es ar Savas Elpas pūtienu viņus aizdzītu projām; tādēļ atļauj Man saņemt tavu labo roku Manējā ... vai tu jūties laimīga, Mana Vassula?

Jā... Ļoti!

Es tevi mīlu, jo tu Man esi atļāvusi tevi audzināt un bagātināt, tu Man esi atļāvusi caur sevi bagātināt arī citus; Mana mīlotā, nekad nebaudies; vienīgais, ko tagad Es tev saku, ir: mīli Mani, turpini pierakstīt un pagodini Mani liecinot; Es esmu „Patiesas dzīves Dievā” Autors un Es to apstiprināšu, parādīdamies tavā vietā; tā ir Mana Tēva dāvana tev un pārējiem;

1994. gada 24. oktobris

Vassula no Manas Vissvētākās Sirds;¹ vai būtu labāk, ja Man būtu jāsaka: Vassula no Pantokratora?² tu esi novēlēta Manam Vārdam; Es esmu Viens³ un tas Pats, bet cilvēki ir Mani sadalījuši;

tas, kurš sēj šķelšanos, pļaus iznīcības ražu, bet kurš sēj aizspriedumus, ievāks muļķības ražu; vai neesi dzirdējusi, ka muļķis sakrusto rokas un ēd savu paša miesu; miesa, kas viņus pārklāj, un arī elpa viņus pamet, un nekas nepaliek no viņiem pāri kā vien izkaltuši kauli; Mani Vārdi ir Svēti,⁴ bet cilvēki ir uzurpējuši varu pār Mani, tie Mani ir izraidījuši no Manis paša Nama, Manas Pilsētas, bet tagad cenšas Mani izskaust arī no Manas Svētnīcas;⁵ viņi Mani apspiež un gulstas pār Mani kā smaga nasta, pašpārliecinātības un lepnības pārņemti, tie apmierinās ar dzīvi tuksnesī; tomēr Es šajās nākamajās dienās esmu nolēmis atklāt Savu Varenā Vārda Svētumu, kurš tiek zaimots jūsu sašķeltības dēļ;

Es tev saku, meitiņ, vai esi pamanījusi, ka pienākot mirklīm, kad vajadzētu kaut ko darīt vienotības labā, tavi ļaudis neliekas traucēties un iegrimst atbaidošā vienaldzībā?⁶ Es to vairs nepieļaušu; Es izstiepšu Savu Roku pat līdz attālākajām tavas tautas daļām un nogrūdīšu no troņiem tirgoņus,⁷ kuri traucē Manai tautai apvienoties; Es tevi esmu augšāmcēlis, lai darītu tevi par Vienotības, Manas Žēlsirdības, par Manas Varenības zīmi, tomēr viņu dižmanīgās lepnības kaislība ir darījusi tos aklus;

¹ Es tajā mirklī nodomāju, ka šis vārds, kurš raksturīgs katoliskajai terminoloģijai, izraisīs vēl lielāku pretreakciju pareizticīgajos.

² Grieķu pareizticīgo teoloģijas termins.

³ Viņš ir tas pats Kristus.

⁴ Dažādi vārdi, ar kādiem tiek apzīmēts Kristus, kā piemēram Visa Valdītājs (Pantokrators), Dievišķā Sirds, Ihtis, Alfa un Omega, Emanuels u.t.t.

⁵ Kristus ir izraidīts no Sava Nama ne vien dēļ strīdiem par terminu pareizību, bet Rietumos dažviet cilvēki ir sākuši iznīcināt Mūžīgo Upuri.

⁶ Grieķu pareizticīgie ir „nobastojusi” daudzas ekumēniskās tikšanās.

⁷ Tirgoņi šī vēstījuma kontekstā apzīmē tos, kuri meklē paši savu, nevis Kristus labumu.

šodien Es varētu sacīt: „lai sadeg viņu kauli!” un mest pār tiem atriebības liesmu; Es varētu darīt tavu tautu par atraitni, tomēr Savā Žēlsirdībā un Manas Mīlestības dēļ Es Austrumos ceļšu vismaz vienu cilvēku, kurš pateiks savam brālim:¹ „nāc un sper soļus uz manas zemes, nāc un ēd pie mana galda, nāc un dzer kopā ar mani; jaunais vīns manās mucās jau plūst pāri malām! kopīgi ganīsim savus jērus un pārvērtīsim mūsu ganības Ēdenes dārzā; ak, mūsu Dievs! vai redzi, par ko mūsu rokas ir pārvērtušas Tavu Svētnīcu!”

Rietumos Mans Nams tiek izlaupīts; Es viņus visus aicināju sapulcēties, pakļaujoties Pētera vadībai,² bet viņi nav sapratuši un turpina darīt pretējo; daudzi Mana Nama iekšienē uzdod šo jautājumu: „kādēļ mums vispār vajag kādu vadītāju³ un kādēļ tieši šo?” Es jau esmu jūs brīdinājis, ka kardināli vērsīsies pret kardināliem, bīskapi pret bīskapiem un priesteri pret priesteriem; Es izvēlējos Pēteri, lai viņš pabarotu un sargātu Manas avis, bet it visur sazēlušais dumpības gars ir sasniedzis savu augstāko kulminācijas punktu; patlaban ir pienācis lielais Pārbaudījums, par kuru Es jau agrāk biju jūs brīdinājis;⁴

Rietumos Mans Nams tiek izlaupīts, tomēr Austrumu vējš pacels laupītāju un reizē ar Manu Elpu viņu pilnīgi atkailinās; daudzi tavā tautā iebilst pret Manu aicinājumu uz Vienotību un ir pieraduši staigāt paši savus ceļus; viņi sevi dēvē par bagātiem, bet kur gan ir viņu bagātības? ... kā tas nākas, ka esat kļuvuši par izvirtušu vīna koku? vai varat sacīt, ka neesat grēkojuši? vai ir kaut viena lieta, kurā jūs nebūtu sagrēkojuši? tu, Manu svēto draugs! Manas Mātes bērns! kādēļ, kādēļ tu esi kļuvis tik ietiepīgs? kam gan ir tavas bezgalīgi garās ceremonijas, kur tu Man pienes slavu, kas ir tikai tukši vārdi? jā, tu esi saglabājis Manas Tradīcijas, tādēļ zobens tevi nesgars, bet kādēļ tu esi nobīdījis malā Manus abus lielākos Baušļus un neseko tiem? kādēļ tu atdali Tradīcijas no Baušļa?⁵ lai arī kā tu censtos sevi pārkārt ar vīraku un mirrēm, Es tam visam cauri redzētu tavas vainas traipus;

tagad atver savu muti un atļauj Man tevi pabarot tā, lai tu alkatīgi uzņemtu sevī Dzīvību; nesaki: „mēs iesim paši savu ceļu”; atgriezies pie Manis un atzīsti savu vainu! un tu, meitiņ, izkļiedz skaļi Manu Vēsti un pravieto: „Es zinu visu par Savu Dzīvības upes Rietumu krasta Namu, Es pazīstu arī tos, kuri šajā Namā ir saglabājuši uzticību Man; meitiņ, ko tu redzi šī Nama ārpusē?

Es redzu lauvu, kurš klīst apkārt un ļoti grib iekļūt Tavā Namā caur sānu logu.

jā, lauva ir atstājis savu alu; meitiņ, iznīcības gars klīst apkārt; eņģeļi cits pēc cita nāk, lai jūs brīdinātu, ka Manu Rietumu krasta Pilsētu ieņems postītājs, un tas notiks ar vardarbīgu spēku; viņa mērķis ir nostāties pret Manu Likumu, Manām Tradīcijām un Dievišķību; visa valsts pārvērtīsies šausmās;

Maniem svētajiem, vēstnešiem un praviešiem ceļā tiks likti šķēršļi, kuri aizkavēs viņu darbu ... kamēr Ienaidnieks, zinību vīrs nīdēs Manu Mūžīgo Upuri, pār jums izpletīsies smaga tumsa; viņam šķitīs, ka viņa darbību, tāpat kā viņa slepenos grēkus, neviens nemana; negaidīti Mana Roka nonāks pār viņu un pilnībā to iznīcinās; par šo Nakti jau iepriekš ir pravietojuši Raksti, tomēr viņš, kopā ar citiem, prieka pilni ir likuši savu zvērestu Zvēra mutē un pagodinājuši vienīgi viņu, kurš tiem ir devis savu varu; bēdas tiem, kuri pielūdz Zvēru! no viņu mutēm nāks vaimanas un gaudas; tagad, meitiņ, pasaki Man, ko tu redzi otrā krastā, Manā Austrumu Namā?

¹ Rietumu brālim.

² 1988. gada 3. jūnija vēstījums.

³ Atsauce uz 1988. gada 16. maija vēstījumu.

⁴ Atsauce uz 1988. gada 16. maija vēstījumu.

⁵ Tas nozīmē: „Šiem abiem Baušļiem pievērs tikpat lielu uzmanību, kādu tu pievērs Tradīcijai”.

Es tajā neredzu pilsētu – zeme ir smilšaina un līdzena kā tuksnesī. Tomēr es redzu no tuksneša zemes spraucamies jaunu, zaļu atvasi.

klausies un raksti: no Austrumu krasta atausīs godība; tieši tādēļ Es saku Savam Rietumu Namam: vērs savas acis uz Austrumiem; nelejiet rūgtas asaras par valdošo Atkrišanu un jūsu Nama izpostīšanu; neļaujieties panikai, jo rīt jūs ēdīsiet pie viena galda kopā ar Manu Austrumu krasta atvasi; Mans Gars jūs savedīs kopā; vai neesat dzirdējuši, ka Austrumi un Rietumi būs vienota Valstība? vai neesat dzirdējuši, ka Es akceptēšu vienotu Lieldienu svinēšanas datumu?¹

Es izstiepšu Savu Roku un uz viena zižļa iegravēšu: Rietumu krasts, Pētera Nams, kā arī visi tie, kuri viņam ir uzticīgi; tad uz otra zižļa Es iegrebšu: Austrumu krasts, Pāvila Nams, bet līdz ar viņu arī visi viņam uzticīgi; kad abu Namu iedzīvotāji Man vaicās: "Kungs, ko Tu vēlējies pateikt ar šiem vārdiem?", Es tiem atbildēju: „Es paņēmu zizli, kurā ir iegrebtī Pāvila un viņam uzticīgo vārdi, un pēc tam Es paņēmu arī zizli ar Pētera un viņam uzticamo vārdiem, un Es tos salikšu kopā kā vienu; Es tos darīšu par vienu un turēšu arī kā vienu vienīgu; Es tos sasaistīšu kopā ar Manu Jauno Vārdu un tas kļūs par tiltu starp Austrumiem un Rietumiem; Mans Svētais Vārds sasaistīs tiltu un jūs, šķērsojot tiltu, varēsiet dalīties savās bagātībās; šīs abas puses vairs nedarbosies atsevišķi, bet gan kopā, un Es valdīšu pār viņiem;

tas, ko Es esmu iecerējis, arī piepildīsies; tiem, meitiņ, kas tev saka, ka šīs zīmes nav no Manis, atbildi: „nebīstieties; vai neesat dzirdējuši, ka Viņš ir gan Svētnīca, gan arī Klupšanas Akmens? ka Viņš ir Klints, kas var nogāzt abus Namus, bet kas arī spēj tos atkal uzcelt kā vienu vienīgu Namu?” meitiņ, tie ir vārdi, kas tev viņiem ir jāsaka; Es, Dievs, esmu ar tevi; Es pārpludināšu ar Savu Garu daudzas jo daudzas sirdis; nāc, Es tevi mīlu; saņem Manu Mieru;

ZĪMĒJUMS, IKONA

Šajā ikonā labajā pusē ir attēlots svētais Pāvils, bet kreisajā – svētais Pēteris. Kā divi pīlāri viņi abi reizē tur Baznīcu. Baznīcas iekšienē ir attēlots Mielasts – Svētā Euharistija. (Manis redzētajā vīzijā tā bija Dzīvības upe.) Virs viņu galvām ir attēlots Kristus – Augstais Priesteris un Baznīcas Galva.

1994. gada 25. oktobris

Jo vairāk tu tuvojies Dievam, jo vairāk Viņš tuvosies tev.

ziediņ, Es, Jēzus, tevi svētīju; lūdzies, sarunājies ar Mani un mīli Mani; sastopies ar Mani šajā īpašajā veidā; Es ar lielu sajūsmu attiecos pret mūsu kopīgo darbu – ļauj šai sajūsmai aizraut arī tevi;

*Tavas runas ir salduma pilnas, bet Tu pats esi pielūgsmes vērts.*²

Vīna koka atvase, atļauj Man būt žēlsirdīgam pret tevi un sniegt tev Savu Sirdi, lai tu mantotu Manu godību un bagātības; tuvojies Man – tu, kas ilgojies pēc Manis, un Es tevi pabarošu; Es tev upurēšu Euharistijā apslēpto Sirdi, lai pārveidotu tevi dzīvā tabernākulā; pārmanto Mani ... tagad tu būsi laba un pierakstīsi Manus iepriekšējos vēstījumus;

Es, Jēzus, tevi mīlu un svētīju tevi; ic;

(Vēlāk es lūgšanā vērsos pie Mūžīgā Tēva.)

Mans Kungs un Mans Radītāj, es Tevi mīlu!

¹ Es sapratu, ka Kristu atsaucas uz visiem Vēstījumiem par vienotību, kuros izskan aicinājums noteikt vienotu Lieldienu svinēšanas datumu. Šķiet, ka vienīgi tas varētu Viņu apmierināt un piepildīt Viņa slāpes pēc vienotības. Kristus apsola, ka, ja mēs apvienosim Lieldienu datumus, Viņš izdarīs pārējo.

² Gudr 5, 16.

mīli Mani un arī jūties Manis mīlēta; paliec Man līdzās un liec savai sirdij atcerēties visu, ko Es tev esmu devis;¹ kopā ar Mani tu mācīsies; atļauj Man turpināt īstenot Manas ieceres un tādēļ veltī Man vairāk sava laika;

Vai es neesmu šķērslis Tavām iecerēm?

(Kungs nolaida Savu skatienu līdz manīm un paskatījās tieši manī.)

vai kāds, kurš ir tik mazs, var būt par traucēkli Visaugstajam?

Mikrobs var kaitēt daudz lielākiem organismiem nekā viņš pats...

Vassula, tu neesi izpratusi, ko nozīmē „mazs”, nedz arī aptvērusi Mana Prāta domu gājumu;² tu Mani iepriecini ... nāc un neesi tik stūrgalvīga; priecājies Manī un esi drosmīga;

Jahve?

Es Esmu; Es esmu tavs Tēvs;

aptver Manu Vārdu nozīmi; vai neesi dzirdējusi, ka Es pieliecu lielos kokus, bet mazajiem dodu iespēju izaugt? nāc ... tev vēl ir jāmacās ļoti daudz ...

Es tevi svētīju un arī to misiju, kuru Es esmu tev uzticējis;

1994. gada 25. oktobris

Kungs, Tu man esi dāvājis vairāk Dzīvības un esi man licis atkārtot Tavus vārdus, tomēr kopš šī brīža mana dzīvība ir briesmās. Cik daudz ir to, kas perina pret mani dažādus apmelojumus! Viņi bez iemesla man uzbrūk, apsūdzēdami mani tajā, kas man ir pavēlēts darīt. Kungs, kādēļ gan šie ļaunuma pilnie nodomi, kas vērsti pret mani?

miers lai ir ar tevi; Es tevi neatstāšu, nebīsties; vai tu saprati izlasītā psalma nozīmi?³

Es vadīju tavu roku, lai tu atšķirtu un izlasītu tieši šo Rakstu daļu;

Bet kādēļ šie cilvēki man uzbrūk, vēl pirms viņi ir iedziļinājušies manā lietā, pirms viņi ir lasījuši Tavus vēstījumus vai vienkārši satikušies ar mani, lai pārrunātu šīs lietas?

tādēļ, ka šie cilvēki, tuvodamies Man,⁴ ir piedzērušies no spītības; ikviens Manis izteiktais vārds, jebkura vīzija viņiem paliks aizzīmogoti, lai Mani brīnumdarbi tiem šķistu bezjēdzīgi; vai Es neesmu teicis, ka vienīgi zemie priecāsies, dzirdēdami Manu vēstnešu soļu troksni? tieši tādēļ viņi nedzird un nesaprot Manu runu; Es tajos esmu licis kūtru garu, tādēļ viņi skatās viens uz otru un nesaprot ... viņu gadījumā vēlreiz piepildās pravieša Isajas vārds:

„kas tiem, kuri redz vīzijas, saka: „neskatieties!” un praviešiem: „nesludiniet mums patiesību!”(Is 30, 10); un tagad Es tev uzdošu šo jautājumu: vai tu vēl aizvien vēlies būt Mana Atbalss? vai tu vēl arvien vēlies nest savā mutē Manu Jauno Dziesmu?⁵ vai tu vēl arvien vēlies kopā ar Manu Dēlu Jēzu Kristu nest Vienotības Krustu?

JĀ, Kungs!

dvēsele, krīti Manos apkampienos!⁶

(Pēkšņi atskanēja Jēzus balss.)

meitiņ, tava nesavtīgā sirds remdēs Manas slāpes!

(Tad aizkustināts ierunājās arī Svētais Gars:)

¹ Lai arī man nav pārāk laba atmiņa un pēc dabas esmu aizmāršīga, tomēr tas neattiecas uz tām lietām, kuras man ir mācījis Dievs. Ja vien Viņš man vienreiz kaut ko atklāj, es to ne varu aizmirst.

² Jutu, ka Kungs ir uzjautrināts.

³ Ps 38, 11 – 22.

⁴ Kad Sauls vajāja kristiešus, Jēzus, viņam parādīdamies, nejautāja: „Kādēļ tu vajā kristiešus?”, bet gan pavaicāja: „Kādēļ tu Mani vajā?”, bet pēc tam piebilda: „Es esmu Jēzus, un tu vajā Mani”. Kad es saņemu uzbrukumus, patiesībā tiek vajāts Dievs, jo šis ir Viņa darbs un ne manējais.

⁵ Atkl 14, 3.

⁶ Tēva balsī bija saklausāms prieks.

svētītā, Es tevī pabeigšu Savu Darbu; Es gravās likšu izšļākties avotiem; Es ikvienu dvēseli apgādāšu ar mūžīgo ūdeni;

(Tūlīt pēc tam, kad bija runājusi svētā Trīsvienība, viņi mani steigšus apkampa, vispirms Tēvs, tad Dēls un tad arī Svētais Gars. Mana dvēsele vēl nekad nebija izjutusi dziļāku sadarbības vienotību ar savu dievišķo Ģimeni kā tajā mirklī. Es jutu, ka piederu viņiem un nevienam citam. Pēc tam atkal ierunājas Tēvs.)

meitiņ, ja vien tu vēlies paklausīt manai Gribai, caur paklausību¹ Es parādīšu šiem cilvēkiem Savu autoritāti un varu, un Atkrišanai pienāks beigas; lai saglabātu Sava Vārda svētumu, Es ikvienu satveršu aiz piedurknes un viņam pavaicāšu: „vai tu esi Tēva bērns?” mūsu acu skatieniem sastopoties, viņi sauks uz Mani: „Mans Tēvs! vai es vēl esmu Tevis cienīgs? es esmu grēkojis, es esmu kļuvis spītālis, es esmu izvirtusi Vīna koka atvase; tādēļ, ka neesmu bijis Tev uzticīgs, man jau sen būtu vajadzējis nomirt un satrūdēt!”

(Runāja Dēls:)

bet Es esmu Augšāmcelšanās; vienīgi Es esmu Gudrība, tu arī esi Manas Baznīcas daļa, un Es tevi varu lietot; Es tevi varu dziedināt un darīt par liecinieku; Man ir spēks darīt tevi par gaismu tautām, lai Mans Pestīšanas Plāns nonāktu līdz pat zemes galiem;² šodien Es sūtīšu jums Savu Svēto Garu, lai Tas iedvestu jūsos Dzīvību un jūs atjaunotu;

(Vēstījumu turpināja Svētais Gars.)

Es jums Sevi neuzspiedīšu ... atveriet savas durvis³, un Es ieliešu jūsos Savu Gaismu; Es varu likt jums augt un varu dot izrunāt vārdus, kas pagodinātu Mūsu Noslēpumu; savas sirds klusumā tu sadzirdēsi Manu Balsi, kura tev iemācīs Ceļu; no pagāna Es varu tevi pārveidot par ticīgo un apveltīt tevi ar Gudrības pazīšanu; ja tu paliksi Mums uzticīgs, Es ieliešu tevī Mūsu Godības Dārgumus un atbrīvošu tevi no bēdām un posta, darīdams spējīgu nākt palīgā saviem tuvākajiem; Es tev atklāšu Savu Skaistumu un Svētumu, un Manā Klātbūtnē tu aizmirsīsies apbrīnā un pielūgsmē;

Es esmu Dzīvības Koks, un tam, kurā Es esmu iestādīts, ir mūžīgā Dzīvība;

Es spēju pārvērst jūsu dvēseli Ēdenes dārzā, Es spēju to pārveidot par Paradīzi; ar Savu dievišķo Gaismu Es varu pārvērst jūsu dvēseli saulē, kura mirdzēs spožāk nekā visi zvaigznāji kopā, jo Es esmu neaizsniedzamā saule; ja vien jūs atļaujāt Man palikt jūsos, jūsu miesas var kļūt neiznīcīgas; kā veldzējoša vēja pūsma Es atspirdzināšu jūsu dvēseles un pārveidošu tās pilnīgā Kristus atspulgā; un, lai arī jūs vēl arvien mājāsiet starp cilvēkiem, jūsu dvēsele un prāts būs kā eņģeļiem, kuri mājā Manas Valstības pagalmos; jūs būsiet kā tādi, kuri staigā eņģeļu vidū; ja jūs Man atvērsiet savas sirds durvis, Es tajās iededzināšu uguni un attīrīšu tās no jūsu kaislību sārņiem; Es bieži vien likšu jūsu sirdīm uzliesmot, lai sadedzinātu visas jūsu kaislības, lai cik mazas tās arī nebūtu, jo tās jūs patur šīs zemes gūstā;

Es esmu Dēla atklāsme, tāpat kā Dēls ir Tēva atklāsme⁴ un Tēva attēls; ikviens, kurš ir saņēmis žēlastību un redz Dēlu, redz arī Tēvu,⁵ un ikviens, kurš ierauga Manu Svētumu, ierauga arī Dēlu un Tēvu; nāciet un kļūstiet par Ceļa mantiniekiem, Mēs ienesīsim jūsu sirdi, dvēseli un prātu Sevī, lai tie mājotu Mūsos un jūs uzplauktu, un Mēs sarausim visas saites, kuras jūs vēl tur šīs pasaules gūstā;

nāciet! nāciet un kļūstiet par Mūsu Spožuma mantiniekiem; Mēs jūs nesīsim kā līgavainis, kurš pārnes savu līgavu pār sliekšnim un ienes laulību istabā; Mēs arī jūs

¹ Caur mūsu paklausību.

² Is 49, 6.

³ Sirds durvis.

⁴ „Kas ir redzējis Mani, ir redzējis arī Tēvu.” (Jņ 14, 9)

⁵ “Vai jūs neticat, ka Es esmu Tēvā, bet Tēvs ir Manī?” (Jņ 14, 10)

ienesīsīm Mūsu Valstībā, un Es izliešu pār jums un piesātināšu jūs ar Savām neizsakāmajām svētībām¹; lai uzturētu jūs dzīvus, Es iemācīšu jūsu garam saukt uz Tēvu: „Abba, Tēti!” Es jūs mācīšu dzīvot Mūsos, kustēties un elpot Mūsos; Es jūs iemācīšu saprast, ka Mēs esam Dzīvība un Mūsos jūs dzīvosiet mūžīgi;

Svētīgs ir tas, kurš kaislīgi ilgojas pēc Tevis, jo viņš Tevi iemantos un būs trīskārt svētīts. Manas dzīves Brīnums! Ko gan es tādu būtu paveikusi, lai iemantotu Tevi? Vārdos neparakstāmais, nemirstīgais Spožums, kā gan esmu izpelnījies vienotību ar Tevi?

(Runāja Kristus:)

Es vēlējos, lai Mīlestībā tu kļūtu par Manu ceļabiedri;
nāc;

1994. gada 9. novembris

Mana Vassula, Es tev došu Savu Mieru; klausies un raksti:

kā tu jau to zini – kurš netaisni tevi aizskar, tas aizskar Manu Acuraugu; tomēr nepadodies, Mans bērns, un lūdzies, lai tavā zemē tiktu atjaunota ticība, jo tā netiek dota katram; Es esmu Savu Vēstījumu Autors un Es parūpēšos, lai tās izplatītos ātri; šis ir Mans Darbs, tādēļ Es ar Savu Roku atjaunošu to, ko ir izpostījusi cilvēka roka; kas attiecas uz taviem vajātājiem tavā pašas zemē – neuzlūko viņus kā ienaidniekus, bet kā cilvēkus, kuri arī pieder ģimenei, un tāpēc ir Mums² dārgi, un kuriem ir vajadzīgas lūgšanas; pieaudz mīlestībā un neļauj tai mazināties, lai tad, kad Es nākšu tevi aicināt, tevī būtu tā pati mīlestība, ar kādu Es mīlu tevi; Es vēlos tevi atrast gatavu Savai Valstībai; pieņem savu Krustu un atļauj Tēvam atmaksāt tiem, kuri tevi ievaino;
(Runāja Vissvētākā Trīsvienība:)

tu, kas Mums esi tik mīla, līdzinies Mums;

(Tad runāja tikai Svētais Gars:)

Es turpināšu tevi vadīt un mācīšu tevi, darīdams derīgu Mūsu Valstībai; kad Es tev došu Savus Norādījumus, Es mācīšu tev uzlikt rokas brāļiem un māsām tā, lai viņu gars iekristu Manos apskāvienos; mirušie³ tiks augšāmcelti; Es viņus piecelšu, lai arī ne visus; Es esmu Tas, Kurš dāvā dzīvību un elpu – vai neesi dzirdējusi, ka Manī jūs visi dzīvojat, kustaties un esat?

Savā Mīlestībā, kurai nav robežu, Es turpināšu tavu garīgo apmācību, lai tavas rīcības motīvi kļūst tādi, kas atspoguļo Mūs, un lai caur tavu muti Es varu turpinātu runāt un augšāmcelt daudzus no jūsu mirušajiem;

Tēvs ir Tas, Kurš tevi sūta misijās uz citām zemēm, tomēr visu šo laiku Es esmu kopā ar tevi; dvēsele! Es turpināšu tevi veidot pēc Mūsu Tēla, lai iznīkstot, tavai iznīkstošajai dabai, Es tevi vēlreiz varētu piecelt⁴ un ļautu tev ienākt Mūsu Pagalmos; Vassula, ļaujies uz Mani un ļauj, lai Es tevī sajustu brīvā lidojuma prieku; atļauj Man elpot tevī, lai Es arī turpmāk varētu mācīt tev Gudrību un dot Savu padomu; viss, ko Es daru, Manu mazo bērniņ, nav kalpošana burtam, bet gan Mana bezgalīgā Svētuma un Godības izpausme; Manas Zināšanas iemieso Patiesību; nāc un iemanto Patiesību un visu, kas Man pieder – tas par brīvu tiek dāvāts visai cilvēcei;

tiecies pēc Manas labestības, Manas pacietības un iecietības, lai tavā vājumā šīs dāvanas vestu tavu prātu un sirdi pie lielākas grēku nožēlas; patiešām, dzīvo svēti,

¹ Dāvanas.

² Vissvētākajai Trīsvienībai.

³ Garīgi mirušie.

⁴ Vispirms augšāmcēlās gars – tā ir atgriešanās, bet šajā gadījumā Kungs runā par augšāmcēlšanos no mirušajiem.

tāpat kā Es esmu Svēts ... esi svēta ikvienā savā rīcībā, nepieļauj, lai tava svētuma trūkuma dēļ Man nāktos pamest Savu mājvietu;¹

lai tava uzticība Mums pieaug un kļūst līdzīga Mūsu uzticībai² – tā tevi pasargās no apātijas gara, kā arī no iekrišanas šīs pasaules ļaunumā; lai tavs prieks būtu Mūsos; meitiņ, lūdzies, lai pravietojumi varētu drīz piepildīties, un lai Es – Dieva absolūtā pilnība, tava gara izpausme un tavu acu Gaisma – iemājotu jūsu vidū un pasaule beidzot ieraudzītu savas kļūdas; lūdzies, lai, pateicoties Manai Klātbūtnei, Baznīcas ieraudzītu to netaisnību, ko ir izraisījusi viņu sašķeltība; lai tie ierauga, ka, ik dienas sludinādami, ka ir tikai viens Kungs, viena ticība, viena Kristība un viens visu Dievs un Tēvs, kas ir pār visiem, visos un caur visiem, viņi vēl arvien ir cietsirdīgi cits pret citu; Mēs nevaram sacīt: „jūs esat esi izdarījuši visu, lai saglabātu to vienotību, kuru Es jums dāvāju, kad jūs vēl bijāt Manās Rokās dusošs bērns;”³

šodien tu saki: „es neesmu vairs bērns, un es varu staigāt pats ar savām kājām,” un kopš šī brīža tu izslīdēji no Mana apskāviena un pierādī staigāt pats savus ceļus ... ak, Tēva bērns! Dēla augli! Mana Pilsēta un Mana Līgava!⁴ tev vairs nepiemīt tava sākotnējā smarža ... vai tad, kad nonākšu ar varenu spēku, Es tevī vēl atradīšu kādus, kuri būs izdzīvojuši?

Es stāvu pie tavām durvīm un klauvēju; ja kāds dzird Manu Balsi un atver durvis, Es ne vien ienākšu, lai kopā ar viņu baudītu maltīti, bet arī iegravēšu viņu miesā Savu Jauno Vārdu; tad viņi piesauks Manu Vārdu, un Es tos uzklauvēšu un vēlreiz sacīšu: „tā ir Mana tauta, svētā priesteru saime, un Es Pats mājōšu viņu visu vidū;”

vai neesat dzirdējuši? „visa miesa ir kā zāle, un tās skaistums līdzinās savvaļas zieda daiļumam; zāle nokalst un zieds novīst, bet Kunga Vārds paliek uz mūžīgiem laikiem;”⁵ tad kādēļ gan jūs sevi dēvējat par dieviem un paši apsēžaties Svētņīcas Tronī? nāciet, nožēlojiet savus grēkus un atļaujiet Man jūs aizvest atpakaļ jūsu dievišķībā; ja vien jūs Man ļausiet būt jūsu Lāpai un Gaismai, neviens pasaulīgs likums jūs vairs neaizskars; nāciet un patiesajā garā mantojiet Mūsu Valstību; lūdziet pēc Manām dāvanām, un Es jums tās došu; kā gan jūs varat sacīt savai dvēselei: „dvēsele, tagad tev ir lietu pārpilnība, skaties uz dzīvi reāli: priecājies, tērpies savā bagātībā, jo mantojums acīmredzot pieder tev;”

bēdas jums, laulības pārkāpēji; bēdas jums, kas, izrādīdami ārēju reliģiozitāti, bet Baznīcas iekšējo spēku noliedzdami, tomēr ceļat neslavu citiem; viņi patiesi ir Ļaunā locekļi, kas nekad nav sapratuši, ka viņi ir tuksnesis un sausums, staigājoši grausti, nožēlojami, nabadzīgi un kaili; kā gan jūs lai ticētu, ka Es varētu dzīvot jūsos un jūs dot jums Savas dāvanas, ja paši esat parādā grēkam? vai neesat dzirdējuši, cik ļoti Es izvairos no krāpšanas un viltus?

ak, Vassula, cik gan maz ir to, kas zina par Mani, un tomēr tas esmu Es, kas satur kopā visas lietas, kas ir visur un izzina visu līdz pat Dieva dziļumiem; ļauj tavai mīlestībai pieaugt Manī un tavam priekam Manī kļūt pilnīgam, lai tavs gars uzgavilētu Man slavas dziesmās; lai tava sirds samierinās ar Mani un tavs gars ir piedošanas pilns; pacietīgi nes tev uzticēto Krustu, jo nekas, ko tu dari, nav veltīgs; grēcīgumam atmaksā ar laipnību, bet ļaunumam – ar labestību un mīlestību; ar rūpību izturies pret nabadzīgajiem un grēcīgajiem un tādā veidā pagodini Mani; esi uzticama un paļaujies vienīgi uz Mani, savu Dievu;

¹ Gars mājō mūsos.

² Savstarpējai uzticībai, kāda valda Vissvētākajā Trīsvienībā.

³ Pirmbaznīca.

⁴ Svētais Gars uzrunā Baznīcu.

⁵ Is 40, 6 – 8.

tu neesi viena; Es, Svētais Gars, esmu tava dzīvība un Tas, kurš tevi ievēd Mūsu Valstībā;
nemitīgi lūdzies un dzīvo svētu dzīvi Mūsu Klātbūtnē;

1994. gada 11. novembris

Kungs?

Es Esmu...

Kungs, kad meļi mani vajā, steidzies man palīgā! (Ps 119, 86)

nosauc Man kaut vienu, kurš varētu stāties Man pretim;

Nav neviena, kas būtu Tev līdzīgs!

tad paļaujies uz Mani ... Es padzišu tavus vajātājus un Pats rūpēšos par tavu lietu; Es esmu ar tevi – vai tev ir vajadzīgs vēl kāds?

Tu esi Svēts un Varens – Tava Klātbūtne ir Godības un Majestātiskuma pilna. Man nav vajadzīgs neviens kā tikai mans Radītājs.

Es zvēru, ka nekad tevi neatstāšu; Vīna koka zars, kā vēl lai Es tev pierādu, ka šis ir Mans Darbs? zeme! dāvā mums tagad savu ražu, runā! netaupot nodod citiem visu, ko esi iemācījusies no Manis; tev runājot, Es tieku pagodināts, bet tu tiec svētdarīta; tu patiešām esi Manā Plaukstā;

arī turpmāk Es tev palīdzēšu un atsvaidzināšu tavu atmiņu; tagad atpūtīsimies – Es tevī un tu Manī; ic;

1994. gada 25. novembris

(Francija.)

Mans Kungs!

Es Esmu;

atbalsties pret Mani ... miers, Mans bērns; klausies un saproti: tev jābūt atkarīgai vienīgi no Mana varenā spēka un bezgalīgās Žēlsirdības; sludini tādā pašā veidā, kādā Es tev esmu sludinājis; seko Likuma sirdij;¹ Es atgādināšu tev visu, kas jāpasaka;

(Tālāk sekoja Kristus vēstījums Francijai.)

šajās dienās, lai kļūtu redzamas Manas skumjas, Es esmu ietērpies maisa drēbēs; vai neesat pamanījuši, ka esmu devies tuksnesī, lai meklēt Savu vecāko meitu?² šodien Es tevis meklējumos esmu devies tuksnesī, lai pārbaudītu tava vārda patiesumu – tu taču biji pirmā, kura tika izvēlēta, lai izplatītu Manu Mīlestību;

Es nekad neaizmirsīšu, ka tu biji Mans lepnums un sasniegums, Es nekad neaizmirsīšu tavu paklausību; kur gan ir palikusi tava agrākā degsme? kādreiz Es taču biju patīkams tavai sirdij – kā gan varēji aizmirst visas žēlastības, kuras vēl vakar saņēmi no Manis? tu, Manas Baznīcas Meita, esi Manas Valstības mantiniece; Es esmu atnācis, lai caur tavu apsolījumu³ atjaunotu tevī nodošanos Vissvētākajai Sirdij; Mana Tēva Dāvāna! agrāk tu biji Manu interešu aizbildne, tādēļ tagad neliec Man sacīt, ka Mans īpašums ir ticis atdots⁴ citiem, un to ir piepildījuši administratori, un tā vietā, lai ļautu Manam Garam ieņemt Savu vietu, varu tajā tagad ir pārņēmusi miesa; atgriezies atkal pie Manis un taisno savu sirdi; nožēlo un Mana Tēva Klātbūtnē atzīsti savus grēkus – tad Es atsaukšos tavam grēku nožēlas saucienam;

1994. gada 1. decembris

Kungs, Tu esi mans Patvērums, mans Mierinājums, Smaids, Avots un mans Visums.

Kungs, es Tevi mīlu.

¹ T.i. Mīlestībai. Ar mīlestību evaņģelizē par Mīlestību.

² Ar šiem vārdiem tiek apzīmēta Francija.

³ Francijai ir jādod uzticības solījums Vissvētākajai Sirdij.

⁴ Pārdots.

Miers lai ir ar tevi; sajūti vajadzību pēc Manis – Es esmu tavas dzīvības Avots, Es esmu tava prieka cēlonis; izjūti tādu pašu vajadzību pēc Manis, kādu tu izjūti pēc gaisa, kuru ieelpo; vai piekrīti šodien strādāt kopā ar Mani?¹

Jā! Jā!

Pats Dievs, kurš mani mīl, ir mana dzīvība un prieks. Steidzies mums palīgā šajā krīzes brīdī, jo cilvēki palīdzēt nespēj!

meitiņ, Es tevi piecēlu un uzaudzināju – tik maz ir to, kuri klausās, jo grēks vēl arvien ir dzīvs viņu sirdīs un pār viņiem valda lepnība; tava paaudze virzās pretim asinspirtij; Es vairs nepalikšu apslēpts – Mana Taisnība ņems virsroku; Es nekad neesmu pārtraucis jums sūtīt Savus vēstnešus, kuri ir jūs brīdinājuši, tomēr līdz pat šai dienai jūs viņus esat atgrūduši, nolieguši, un izturējušies pret tiem ar neprātīgām dusmām; daudzi no tiem Maniem priesteriem, kuri ieņem augstus amatus, ir zvērējuši viņus iznīcināt;

Es esmu izmantojis visus iespējamus līdzekļus, lai aizsniegtu šo neuzticīgo paaudzi, to glābtu un iedvestu tās sirdī veselo saprātu, tomēr viņu gars vajā Manu Garu; riebīgi ir tie, kuru uzticība ir samaitāta – Es tiem nemitīgi, ar zīmēm esmu apliecinājis Savu Mīlestību, bet viņi to ir mīdījuši ar kājām; tādēļ Es nākšu un laužīšu grēcinieku varu un Pats viņus vajāšu, līdz vairs neatradīs neviena!

Es novēršu Savas Acis no pasaules, jo nevēlos vairs noskatīties viņu samaitātībā un tajos, kuri saka: „mūsu varoņspēks ir mūsu mēle, mūsu mute ir mūsu rīcībā, mums klājas runāt! kas var mums pavēlēt?”²

nostādāmās cilvēku dēlu un meitu vidū, spītē egoismam un netaisnībai; Svēto Sadraudzība Debesīs sēro, redzēdami, par ko ir pārvērtušies cilvēku bērni; Mūsu doto tēlu, kurš viņus darīja līdzīgus Visaugstajam Dievam, viņi ir iemainījuši pret līdzību Zvēram ... jo vairāk Es viņus šodien aicinu caur Saviem vēstnešiem, jo vairāk tie attālinās no Manis;

(Vēstījums Romai.)

³Roma, reiz tu biji Mana Ēdene un Mans iepriecinājumu Dārzs, pat Mani eņģeļi pamira apbrīnā tava pilnīgā skaistuma priekšā; svētumā un taisnībā tu pārvaldīji Manu Namu; godīgums un mīlestība bija Mana Nama dvēsele; tu patiešām biji Manas Mūžīgās Gaismas atspulgs, atstājot Maniem eņģeļiem un svētajiem neizdzēšamas atmiņas; tajos laikos tava bagātība un tavi dārgumi bija Debesīs;

šodien, Roma, tava dvēsele ir pārvērtusies Zvēra atspulgā, un tu esi ieņēmusi sargkareivja pozīciju, kurš neļauj Manam Svētajam Garam un Manā Vārdā pravietojošajiem praviešiem, kuri aicina tevi nožēlot un atteikties no ļaunajiem ceļiem, ienākt pa taviem vārtiem; lai tevi glābtu, pašreiz Es Pats nostājos pie tavām durvīm un vēršos pie tevis; vai neesi lasījusi: „Dieva bērni dzird Dieva balsi”?⁴ bet tevi līdz šim nav caurstrāvojis neviens Manis teiktais vārds; Mani Vārdi tev šķiet bezdarbīgi un tukši; Mana žēlastība ir tikusi atstumta, bet Mans pestīšanas plāns nonievāts; kad tiek runāts par patiesību, tu kļūsti nežēlīgi dumpīga un lepna; lai nomelnotu Manus vēstnešus, kuri pasaulei atklāj tavu tumsību, tu centies pierādīt, ka tev ir Manu dievišķo Darbu atpazīšanas spējas un zināšanas par tiem ...

un tu, meitiņ, nekad neaizstāvi – ir pietiekami daudz liecinieku, kuri var tevi atbalstīt, un pats lielākais no tiem ir Mans Svētais Gars; ceri uz Mani, jo Man ir spēks tevi izglābt; ja viņi turpina tevi netaisnīgi vajāt, esi ļoti pazemīga, jo viņi tiks sodīti ugunī; gatavojies, ka tevi sagaida kavēkļi un atstumšana, jo pār viņiem virsroku ir

¹ Pierakstot Jēzus diktēto vēstījumu.

² Ps 12, 5.

³ Vēstījums Romai.

⁴ Jņ 8, 47.

ņēmis grēks ... turpini visām tautām sludināt Mana Vārda diženumu, Es tevi sūtu, tāpēc 'lo tedhal'!¹ jā, nebaidies! ²Es turpināšu izliet pār jums visiem Savu Svēto Garu un parādīt Savas Mīlestības lielumu;

vai neesi lasījuši: „kamēr vīnogu ķekarā vēl ir dzīvības sula, mēdz sacīt: „Neposti to, jo tur iekšā ir svētība” ” (Is 65, 8); to dēļ, kuri Man kalpo taisnībā un ir paklausīgi tam³, kurš ar savu roku apvalda Dumpīgumu Manā Namā, Es darīšu to pašu;

Es atsakos sagraut visu; tomēr bēdas tām rokām, kuras ir aptraipītas ar asinīm! un jums – jums, kas kā sargkareivji ir nostājušies durvīs, lai neļautu Svētajam Garam ienākt Savā teritorijā, Es sūtīšu vismežonīgāko tautu jūs aplenkt; jūsu tuksnesī Es metīšu nevaldāmu dusmu uguni, un līdzī tai nāks mākonis, kas pārklās jūsu pilsētas – tādā veidā pienāks jūsu tumsas laikmeta beigas ...

Kungs, kāds būs tā visa iznākums?

iznākums? iznākums būs

Mana Apsolījuma piepildīšanās –

Jaunas Debesis un Jauna Zeme ...

Roma, tu vienmēr esi izrādījusi tik lielu vēlmi piederēt Man – vai lai tevi glābju? Mana Godība jau uzaust pār tevi, un, lai arī tevi vēl aplāj nakts, Mans Spožums jau atmirdz pār tevi ... kā gan tu neatpazīsti nedz laikus, nedz laika zīmes?

no Sava Nama Es vēl neesmu dzirdējis atskanam grēku nožēlas saucienu; arī tagad viņi neklausās, bet gan izliek slazdus Maniem vēstnešiem; ja vien viņi klausītos un nožēlotu, tad arī daudzi spētu atgriezties no saviem ļaunajiem ceļiem un grēcīgajiem darbiem, kuri tos ir noveduši pie atkrišanas! viņi pat neapstājas, lai padomātu, ka Man ir zināms viss viņu ļaunums, un, kamēr viņi nenāks izsūdzēt un atzīt savu vainu un nemeklēs Manu Svēto Garu, Es nekļūšu piekāpīgāks ...

nāc, meitiņ, iesim;

1994. gada 7. decembris

Jahve, cik ilgi vēl turpināsies šī trimda?

Es zinu, ka Jahve ir maiguma pilns... Bet es zinu, ka Viņš izturas pret mani ar tādu pašu maigumu, kā tēvs izturas pret savu bērniņu. Izved mani no apmelojumiem, kurus tie izplata par mani – Tu vienīgais esi mans Tiesnesis.

atbalsties pret Mani! Es, Jahve, tevi mierināšu ...

Manu atvasīt, Es tevi esmu izaudzinājis Savos Pagalmos, lai darītu tevi par Savu Atbalsi un spēcīgu vēstnesi, par zobenu pret Manu Ienaidnieku;⁴ nebīsties; vai tas nebiju Es, tavs Abba, kas tevi izglāba? nebīsties – tu piederi Man, un visiem ir zināms, ka Es aizstāvu Savējos ... lai arī tavi vajātāji sapulcinātu pret tevi lielus pulkus, Es arvien būšu tev līdzās; lai arī viņi viltotu Manu Vēsti, lai tevi apmelotu, Sava Vārda dēļ Es likšu arvien vairāk parādīties tavā sejā Mana Dēla svētajam Vaigam⁵, lai to ierauga apkārtējie, kā jau tas ir ticis pravietots;

tavi apspiedēji tevi nenoslāpēs – Es vienmēr tevi piecelšu, lai iepriecinātu Manu Sirdi; pat, ja viņi sapulcētos visi kopā, lai kā vienots spēks samītu tevi – tu netiksi iznīcināta, jo esi dārga un vērtīga Manās Acīs; Gudrības Gars un iekšējā redze, kuru esmu apsolījis, pacels gan tavu, gan citu sirdis;⁶ vai tu neesi ņēmusi vērā Manas uzvaras?

¹ „Lo tedhal” – „Nebaidies!” (*aramiešu val.*)

² Romas vēstījuma turpinājums.

³ Pāvestam.

⁴ Pret Sātanu un viņam līdzīgajiem.

⁵ Šis fenomens notiek ik reizes, kad Dievs to grib, un ir novērojams pat videoierakstos.

⁶ Ļoti daudzas patiesas atgriešanās un brīnumi. Par spīti apmelojumiem un lielām vajāšanām, Vēstījumi izplatās un ir zināmi visā pasaulē. Cilvēki brīvprātīgi tos ir iztulkojuši 29 valodās.

Es, Jahve, tevi mīlu no Savas būtības dziļumiem; lai tavi ienaidnieki iznāk priekšā un izskaidro, kā tev ir zināmas Manas Zināšanas ...

paklausies meitiņ, tevis dēļ Es no Austrumiem atvedīšu brāli, kurs godinās Manu Vārdu; tagad saņem drosmi; no Mana Austrumu Nama uzdīgs cerības atvase; kamēr cilvēki terorizēs cits citu, un cilvēciskā lepība sasniegs savu virsotni, kamēr jūsu zemes turpinās apsēst dumpības gars, kurš Manu Rietumu Namu pūdē kā gangrēna, tad atceries, ko Es, Dievs, tev esmu sacījis, vēl ilgi pirms tas viss notiek:

Savu Godības Vainagu Es saņemšu no Austrumiem;

tieši tādēļ, meitiņ, Man ir vajadzīga tava līdzdarbība, tava uzpurēšanās Mana Nama dēļ; Manu bērniņ, tev nāksies piedzīvot daudzas grūtības, bet panes tās ar cieņu, lai tiktū pagodināts Mans Vārds, un beigās, pateicoties tām, Es svinētu uzvaru; no Austrumu Nama Es likšu uzdīgt Savai atvasei – tā veicinās vienotību un beigās visas tautas sapulcēsies zem Viena Vārda ...

pašā sākumā¹ Mans Dēls tev vaicāja, kurš no abiem namiem ir svarīgāks – tavs vai Mūsu; tava atbilde Mani pagodināja, tad Es pievērsos Saviem eņģeļiem un sacīju: „par šo atbildi, ko izteica mirusi,² Es pasteidzināšu viņas atlabšanu, bet dziedināšana, ko tā saņems, dziedinās arī daudzus ... Es viņai uzticēšu rūpes par Manu Namu un viņa kļūs par Mana prieka iemeslu, Manu iepriecinājumu un Manu dziesmu, un Es viņu sūtīšu sludināt Manā Vārdā Savus Miera un Mīlestības Vēstījumus visām zemes tautām, tiklab pie svētajiem kā pie grēciniekiem: „ieklausieties Debesu balsi, nožēlojiet grēkus un piedodiet! ja jūs atgriezīsieties pie Dieva un slavēsiet Viņa Vārdu, un lūgsieties bez mitēšanās, jums taps piedots!” tā būs viņas sludinātā vēsts;” ak, jā, Mana Vassula! Es tevi pazinu, vēl pirms tu biji dzimusi, un zināju, ka Es tevi sūtīšu liecināt Sērgas vidū;³ tieši tādēļ mēs ar tevi jau pašā sākumā noslēdzām vienošanos, lai tevi sagatavotu šai misijai;⁴

Vēlāk, tajā pašā dienā, Jahve mani aicināja turpināt pierakstīt šo vēstījumu.

... jo tu esi starp tiem, kurus Es sūtu šai lielajā karā – šī kara vīziju Es tev ļāvu redzēt jau pašā sākumā; tā ir Manas Lielās Dienas⁵ kauja pret trīs nešķīstajiem gariem, kuri, sevi ielikuši trīsstūra formā⁶ , izķēmo Manas Svētās Trīsvienības būtību;

šie nešķīstie gari, kuri izvietojas katrs savā stūrī, ir tas pats pūķis, kā arī pirmais un otrais zvērs; lielais pūķis, sākotnējā čūska, kas ir tas pats Sātans jeb velns, vēl tikai īsu brīdi turpinās vest pasauli prom no pareizā ceļa; tad tiks satriekti spēks un vara, kurus viņš dod zvēram un otrajam zvēram, kurš ir tas pats viltu pravietis, un Es svinēšu uzvaru;

tieši tādēļ tūlīt pēc tavas piedzimšanas Es tevi aicināju gavēt⁷ ... Es tavai dvēselei liku dot zvērestu pie Mana Altāra trīs dienas un trīs naktis palikt tumsā;

tad nu pasaki šai paaudzei, cik ļoti Man riebjas viņu gudrība; tomēr, lai arī viņi ir kļuvuši vairāk līdzīgi mežonīgiem zvēriem nekā svētajiem, kas radīti pēc Manas līdzības, Es vēl arvien degu mīlestībā uz viņiem; Es esmu tavs Dievs, paaudze, un, lai arī kā tu necenstos aptraipīt Manu Vārdu, tu vēl arvien esi mana atvase; nāks dienas, kad cilvēki viens otram sacīs: „kā es apskaužu mirušos, kā es vēlētos būt viens no viņiem ... kādēļ es biju to vidū, kuri bija kā no uguns izrautas pagales?”

¹ 1986. gadā.

² Garīgi mirusi.

³ Atkl 6, 7; 11, 6; 13, 12; 16, 2, 16, 11.

⁴ Šie vārdi attiecas uz manu piedzimšanu, kad manas acis trīs dienas un trīs naktis bija ciet un nevērās vaļā.

⁵ Atkl 16, 4.

⁶ Tā ir zvēra zīme, kuru mēs redzam gan uz dažādiem namiem, gan uzrakstos, kas rotā namus, gan dažādās citās vietās.

⁷ Manas acis nevērās vaļā trīs dienas un trīs naktis.

šodien Es runāju Savas Svētnīcas sirdī: „vārds, ko Es pasludinu, nav tādēļ, lai jūs apsūdzētu, bet gan, lai atjaunotu jūsu dvēseles un jūs glābtu;”
un tev, Manis izvēlētā meitiņa, Es palīdzēšu – Svētais tev to apsola; Es tev līdzās nolikšu eņģeli, lai tu skrienot nepagurtu, bet iedama nezaudētu spēkus, viņš tevi nesīs uz saviem spārniem, bet Es, savukārt, atjaunošu tavu spēku;
meitiņ, esi drosmīga, Es tevi svētīju;

(Vēlāk:)

Jēzu Kristu, ko gan es Tavā labā varu darīt?

mīli Mani ... lai tava sirds ir Mana smarža, smarža, kas Manu Namu darīs par vienotu veselumu; esi smarža, kas liks Manai Austrumu Atvasei saukt: „Āmen vēlas piepildīt Savu Solījumu; Augšāmcēlies Kristus stāv pie mūsu durvīm ar noskumušām Acīm ... jo mēs esam divkārtšojuši Viņa agonijas, Krusta un Krustā sišanas sāpes; Brāli,¹ Svētais stāv pie manām durvīm; tāpat kā tad, kad Viņš pēc augšāmcelšanās parādījās Saviem mācekļiem, Viņš saka man: „miers lai ir ar tevi, kā Tēvs Mani ir sūtījis, tā Es tevi sūtu;”² tagad ej un satiecies ar savu Brāli, un vienojieties par kopīgu Lieldienu datumu; kad būsiet to izdarījuši, Es jums došu mīlestības dāvanu un atjaunošu jūsu redzi; Es nevēlos, lai jūs savā neprātā aizietu pazušānā; Manas skumjas patiešām ir divkārt dziļākas, divkārt vairāk ir Manu vaidu; tagad ejiet un remdējiet Manas sāpes ... brāli, ej un pagodini Mani, vienojoties par kopīgu Lieldienu svinēšanas datumu;”

Vassula, noslēgumā Mūsu Abu Sirdis svinēs uzvaru;

1994. gada 16. decembris

Es tev dodu Savu mieru;

nekad nepalaid vaļā Manas drēbes, pieķeries Manu drēbju vīlei ... Mans Gars tev dāvās spēku, neatlaidību, drosmi un dedzību, lai aizdedzinātu arī citas sirdis; Es tev saku: neviens, kurš Mani pagodina, nav ticis Manis pievilts; neviens, kurš apūdeņo sausās un izkaltušās zemes, nav atstāts Manis neievērots; Mana Sirds ir pārāk jūtīga un šķīsta, lai netiktu aizkustināta; Mana laipnība un žēlsirdība noraugās tevī kā māte, kā tēvs uz savu bērnu, Es ievēroju ikvienu tavu kustību un rīcību;

Es tevi mīlu, nešaubies par Manu Mīlestību; tu esi Mana skolniece, un Es – tavs Skolotājs; Es neesmu tevī mācījis tikai tevis pašas dēļ – Manas Mācības ir domātas jums visiem ... Gudrība ir tava svētā Ceļabiedre; ecclesia atdzims;

neatstāj novārtā pierakstīšanu – Mana Roka vadīs tavējo, un daudzi sadzirdēs Manu Balsi, jo tāda ir Mana Griba, un tas īstenosies; un tu, meitiņ, mīli Mani, ilgojies pēc Manis un raksti; esi Mana Atbalss, dari visu, kas ir tavos spēkos, bet Es izdarīšu pārējo;

1994. gada 18. decembris

Kungs! Tu mani esi iegremdējis visdziļākajā un tumšākajā naktī. Kādēļ Tu esi no manis apslēpis Savu Vaigu? Kā gan lai es tumsā sadzirdu Tavu brīnišķīgo balsi?

Es izstiepju savas rokas, cenšoties atrast un satvert Tavējo, es meklēju Tavu drēbju vīli, bet nav nekā, kam es varētu pieķerties...

Manai mīlestībai uz tevi nav robežu; pat tad, ja tu ej cauri nakts šausmām, nebīsties ... Mana Vassula, Es esmu ar tevi – Es esmu ar tevi ... tavās ciešanās Es saņemu mierinājumu, jo tu esi Mans mierinājums, Mans pagalvis un Mans dārzis; ļauj savai sirdij tvīkt ilgās pēc Manis;

¹ Romas katoļi.

² Jņ 20, 21.

neapskaud savu apkārtni un neļauj savai sirdij runāt niekus; tu nāc pie Manis ticībā – vai ir vēl kāds lielāks brīnums par šo? Es tev saku, ka beigās tu saņemsi savu balvu; Es tevi esmu nozīmējis par Savu Atbalsi, kurai vairākas reizes ir jāatkārto Manis izteiktie vārdi; vai tu dari patiesi visu, lai būtu Man patīkama un Man kalpotu?

Ja man tas izdodas, tad tikai. pateicoties Tavam Žēlastības Garam.

redzi, patlaban Es tevi esmu iecēlis tik daudzu tautu priekšgalā, lai tu būtu Mana Atbals un atdzīvinātu Manu Baznīcu, to apvienotu un izgreznotu; jau pavisam tuvu ir Mana valdīšana zemes virsū, un, lai Es izglābtu Savu ganāmpulku, Man ir vajadzīgs upuris, nesavtība un mīlestība ... paskaties pati uz sevi – ar tik niecīgām pūlēm tev ir izdevies iegūt tik daudzas dvēseles! Es tev galvoju, ka šai laikā, kamēr tava dvēsele piedzīvo Nakts briesmas, Es to izmantoju, lai Sev iegūtu ļoti daudzas dvēseles, jā, pateicoties tavai piekrišanai, Es varu vēl vairāk priecāties par Savu dārzu;

Mana līgava, Es tevī esmu Karalis ... Manis audzinātais bērns un Manu Dievišķo Roku veidojums, Es tev saku: kādu dienu Mana Baznīca piepildīsies priecīgiem kļedziniem, jo Savā mūžīgajā Mīlestībā Es apturēšu šo Atkrišanu daudz ātrāk, nekā tas bija paredzēts;

Tomēr vissliktākais vēl nav noticis...

lielākais ļaunums vēl ir priekšā – viss nevar notikt vienlaicīgi; Mans Tēvs nabagiem atklās Savas Rokas varenību, bet atkritējus un Dumpinieku par visu derdzīgo un nekļītro, ko viņi darījuši, apdedzinās uguns viesuļvētra no Austrumiem ... vainīgais mirs saskaņā ar viņa izdarīto vainu; ja viņš tomēr atgrieztos, vēl pirms pienāk Mana diena, un, ja viņš atjauno to, ko ir iznīcinājis, un atzīst savu grēku, Es viņam piedošu, un viņš dzīvos, nevis mirs – tas ir Mans trīskārt Svētais Likums;

1994. gada 18. decembris

(Argentīna.)

raksti: Argentīna! Argentīna, tu pieredi Man! atver savu sirdi, nevis savu prātu, pacel savas acis uz Debesīm un tu ieraudzīsī Manu godību, spožumu un Manu valdnieka varenību; kamēr tavas acis ir piesaistītas pasaulei, tu neieraudzīsī Manas augstsirdības lielumu, kas tiek izlieta pār tevi, lai tevi atpestītu ... Es nepaguršu, tev sekodams un pievērsdams tev īpašu uzmanību, jo atceros tavu žēlsirdības pilno rīcību,¹ kurā tu parādījī savu labo gribu; Es nāku, lai tev pateiktu, ka Dievs, kuru tu esi aizmirsusi, nekad nav aizmirsis tevi; lai arī tu pazīni Mani tikai pēc ārienes, tu esi svētīta; šodien Es aicinu tevi pie Sava galda; nāc – ļausim satīties mūsu abu sirdīm, un tu gūsi visu labumu no Bagātībām, ko Mana Vissvētākā Sirds tev sniedz; bez tām² tu nespēj dzīvot;

1994. gada 24. decembris

Kungs, Skolotāj un Pestītāj?

Es Esmu;

Es esmu sludinājis tavai sirdij no Savas Sirds – Es to esmu darījis, lai tevi iekarotu; Es vēlējos, lai Mana skolniece iemācītos, kā iekarot dvēseles Man; Es jūš visus mīlu ar mūžīgu mīlestību ... skolniecīt, Es vēlos, lai tu būtu Man uzticīga; tavas sirds uzticība ir labākā dāvana, kuru tu Man varētu pasniegt pusnakts dievkalpojuma laikā; ja tu būsi uzticīga, Es un Mans Tēvs izpaudīsim tevī Mūsu Svētumu un stiprināsim tevi

¹ Atvērtība un uzticība, kuru Argentīna parādīja attiecībā uz svētā Nikolaja parādībām.

² Jēzus runāja par Svētās Euharistijas noslēpumu.

cīņā pret šo Sērgu;¹ ja kāds no zvēra sekotājiem ir tev naidīgs, tad esi kā linga un sašķaidi tos tā, kā tev tika rādīts Manis dotajā vīzijā² ...

tagad, maziņā, esi pilnībā vienota ar Mani; turpināsim mūsu sadarbību; Es esmu Kungs, tāpēc nebīsties; Mans Vārds ir Jēzus Kristus, Dieva Dēls un Pestītājs;

1994. gada 26. decembris

Tu man esi uzticējies šos Vēstījumus, Tu man esi uzticējies rūpēties par Tavu labumu, tomēr Mani vajātāji pulcējas kopā un apvienojas, lai iznīcinātu Tavus Vēstījumus. Ko gan es varu iesākt ar savām kailajām rokām?

Es zinu; mīli Mani un kādu brīdi atpūties;

Manu bērniņ, beigās Es gūšu uzvaru, tādēļ tagad labāk raizējies par Maniem Sirdspukstiem; ikviens no šiem Sirdspukstiem ir aicinājums kādai dvēselei atgriezties pie Mīlestības; tomēr ne katrs no tiem tiek sadzirdēts, un, ak, vai³ – tik daudzas dvēseles virzās tieši pretim mūžīgajai ugunij ... no tevis Es sagaidu vienīgi nemitīgu lūgšanu; esi nomodā un izmanto tev Manis doto atpazīšanas dāvanu; vai Es tev neesmu devis pietiekami daudz Savas Mīlestības pierādījumu?

Kungs, dāvā man, lūdzu, redzamu Tavas Mīlestības zīmi.

Manu Ciešanu ziediņ, lai tā notiek; tavas mīlestības dēļ Es tev došu Savas Mīlestības zīmi; nav tā, ka iepriekš Es tev nebūtu to devis, tomēr šī zīme vairoš tavu neatlaidību;

Es Tevi tik ļoti mīlu, ka esmu gatava mirt Tevis dēļ!

ak ... šie vārdi Man ir kā balzāms, bet Manas Valstības noslēpumos tie nes pestīšanu dvēselei; nāc, Mans bērns!

1994. gada 27. decembris

Manu meitiņ, vai kāds, redzot tavu trauslumu, nevarētu saprast, ka tu liecini Manā Vārdā? ja tu vēl arvien paliec vāja un trausla, Es arī turpmāk tevi apēnošu ar Savu Spēku;

uzklausi Mani un priecājies: Tas, Kurš tevi ir barojis un piepildījis tavu muti ar Debesu Mannu, tev saka: Mana Atgriešanās ir nenovēršama; jā, Mana Vassula, priecājies un līksmojies! Es esmu uz tā paša ceļa, pa kuru devos projām; Mana Atgriešanās ir daudz tuvāk nekā tā bija tobrīd, kad tu atgriezies pie Manis;⁴

Manu bērniņ, Es tevi augšāmcēlu Svētā Gara spēkā, lai tu dzīvotu pilnīgā vienotībā ar Mani, liecinātu lieliem ļaužu pulkiem Manā Vārdā, atdodot tiem sevi līdz savu spēju robežām; Man ļoti patīk tava uzticība, tādēļ Es turpināšu tevī realizēt Savu Plānu, līdz tas būs piepildīts ... tad nabagais sadzirdēs ko tādu, ko nekad iepriekš nebija dzirdējis, un tevī ieraudzīs Manu Svēto Vaigu; tas, kurš Mani nekad iepriekš nepazīna, tuvosies Man, bet tie, kuru acis līdz šim bija aizsegtas, ieraudzīs visu Manu godību ... Mans Svētais Gars šodien pūš it visur, tādēļ ikviens, kurš ļausies Tā pieskārienam, kļūs par Manas Valstības mantinieku, un Tēvs kopā ar eņģeļu pulkiem uzņems viņu Debesīs; tagad Es tevi svētīju; ic;

¹ Atkl 6, 7; 11, 6; 16, 2; 13, 12; 16, 11.

² Vīzija bija šāda: Mani bija sagūstījuši zvēra sekotāji. Viņi man atņēma krucifiksa formas gredzenu, kuru nēsāju, un uz brīdi kaut kur pazuda, bet pēc tam atgriezās un atdeva man atņemto gredzenu. Ņemdama to atpakaļ, es zināju, ka viņi to bija apgānījuši. Viņi mani pavadīja līdz durvīm, lai palaistu vaļā. Ejot cauri kādai no zālēm, es pie sienas ieraudzīju zvēra ģērboni (tas tur bija novietots ar tādu pašu nolūku, kā mēs pie sienas būtu piekāruši krucifiksu). Es ātri pieņēmu lēmumu – ieraudzījusi sev blakus ko līdzīgu lingai, es to satvēru un no visu spēka situ ar to ģērboņa pašā centrā, trāpot zvēram acī – tas sagrāva gan pašu attēlu, gan visu tajā esošo ļaunuma spēku. Jau iepriekš es zināju, ka šī rīcība var man maksāt dzīvību, tomēr jutu, ka tas ir tā vērts, jo zināju, ka šis sitiens iznīcinās arī viņu spēku. Tai pašā mirklī, kad sašķaidīju attēlu, zvēra sekotāji, kuri mani pavadīja uz izeju, nodrebēja bailēs. Es sapratu, ka, iznīcinot viņu ģērboni, es iznīcināju arī viņus, un tiem vairs nebija pār mani nekādas varas.

³ Jēzus nopūtās.

⁴ Tas notika 1985. gadā. (Šī vēstījuma pierakstīšanas brīdī ir pagājuši 9 gadi.)

